KOMISIJOS SPRENDIMAS

2008 m. liepos 8 d.

dėl priemonių C 58/02 (ex N 118/02), kurių Prancūzija ėmėsi bendrovės *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (SNCM) naudai

(pranešta dokumentu Nr. C(2008) 3182)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/611/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal minėtus straipsnius [1] ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2002 m. vasario 18 d. Prancūzijos Respublika pranešė Komisijai apie restruktūrizavimo pagalbos bendrovei *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (toliau – SNCM) [2] planą, papildytą 2002 m. liepos 3 d [3]. Siūloma restruktūrizavimo pagalba, apie kurią pranešta, skirta per bendrovę *Compagnie Générale Maritime et Financière* (toliau – CGMF) [4] padidinti SNCM kapitalą 76 milijonais EUR.

(2) 2002 m. rugpjūčio 19 d. raštu Komisija Prancūzijos valdžios institucijoms pranešė apie sprendimą taikant EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį pradėti oficialią tyrimo procedūrą pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 6 straipsnį [5].

(3) 2002 m. spalio 8 d. [6] Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai pastabas dėl 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendimo [7].

(4) Prancūzijos valdžios institucijų prašymu 2002 m. spalio 24 d., gruodžio 3 d. ir 2003 m. vasario 25 d. buvo surengti darbo susitikimai su Komisijos tarnybomis.

(5) Prasidėjus tyrimo procedūrai Komisija gavo dviejų įmonių pastabas (jas 2003 m. sausio 8 d. pateikė įmonė *Corsica Ferries France* (toliau – CFF) [8], o 2003 m. sausio 7 d. – grupė *Stef-TFE*), taip pat kelių Prancūzijos teritorinių valdžios institucijų pastabas (pateiktas 2002 m. gruodžio 18 d. ir 2003 m. sausio 9 ir 10 d.). 2003 m. sausio 13 ir 16 d. bei vasario 5 ir 21 d. raštais Komisija nusiuntė šias pastabas Prancūzijai ir paprašė pateikti pastabas.

(6) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai komentarus dėl CFF ir *Stef-TFE* pastabų 2003 m. vasario 13 [9] d. ir gegužės 27 d. [10].

(7) 2003 m. sausio 16 d. raštu Komisijos tarnybos Prancūzijos valdžios institucijų paprašė pateikti papildomos informacijos, į kurį pastarosios atsakė 2003 m. vasario 21 d. raštu.

(8) 2003 m. vasario 10 d. rašte [11] Prancūzijos valdžios institucijos pateikė argumentų siekdamos įrodyti, kad pagalbos plane visapusiškai laikomasi Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti [12] (toliau – 1999 m. gairės).

(9) 2003 m. vasario 25 d. raštu [13] Prancūzijos valdžios institucijos Komisijos prašymu atsiuntė akcininkų susitarimo, sujungiančio SNCM ir *Stef-TFE* grupę, kopiją.

(10) 2003 m. liepos 9 d. Sprendimu 2004/166/EB (toliau – 2003 m. Sprendimas) [14] Komisija su tam tikromis išlygomis pritarė, kad bendrovei SNCM būtų suteikta restruktūrizavimo pagalba, sumą išmokant per du kartus: vieną kartą – 66 milijonus EUR, kitą kartą – ne daugiau kaip 10 milijonų EUR, tikslią sumą nustatant pagal už turto perleidimą, atliktą po 2003 m. sprendimo priėmimo, gautas grynąsias pajamas.

(11) 2003 m. spalio 13 d. CFF Europos Bendrijų pirmosios instancijos teismui (toliau – Teismas) pateikė ieškinį dėl 2003 m. sprendimo panaikinimo (toliau – byla T-349/03).

(12) 2004 m. rugsėjo 8 d. Komisija nusprendė, kad daliniai pakeitimai, kuriuos 2004 m. birželio 23 d. paprašė atlikti Prancūzija, t. y. leisti laivų, kuriuos bendrovė SNCM gali naudoti pagal 2003 m. sprendimą, sąraše pakeisti laivą *Aliso* laivu *Asco* ir parduoti laivą *Aliso* vietoj laivo *Asco*, nėra tokie, kad sukeltų abejonių dėl restruktūrizavimo pagalbos, kurią leista skirti pagal 2003 m. sprendimą, suderinamumo su bendrąja rinka [15].

(13) 2005 m. kovo 16 d. sprendimu (toliau – 2005 m. sprendimas) Komisija patvirtino antrosios restruktūrizavimo pagalbos dalies – 3,3 milijono EUR – pervedimą; taigi visa patvirtintos restruktūrizavimo pagalbos suma pasiekė 69 292 400 EUR.

(14) 2005 m. birželio 15 d. byloje T-349/03 Teismas panaikino 2003 m. Sprendimą, nes mažiausia pagalba buvo įvertinta klaidingai. Pagal šį Teismo sprendimą Komisija grįžo į pagal 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendimą pradėtos oficialios tyrimo procedūros etapą ir buvo panaikinti 2004 m. rugsėjo 8 d. ir 2005 m. kovo 16 d. sprendimai, pagrįsti panaikintuoju 2003 m. sprendimu.

(15) 2005 m. spalio 25 d. rašte ([16]) Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė informaciją, susijusią su bendrovės finansine padėtimi nuo 2002 m. vasario 18 d., kai buvo pranešta apie restruktūrizavimo pagalbos planą.

(16) 2005 m. lapkričio 17 rašte ([17]) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė duomenis, susijusius su 2002 m. restruktūrizavimo plano atnaujinimu ir nuosavo SNCM kapitalo atkūrimu ([18]).

(17) 2006 m. kovo 15 d. Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė ataskaitą, kurioje glaustai apibūdinama padėtis rinkoje, verslo planą (duomenis apie pajamas) ir rezultatų prognozę ([19]). 2006 m. kovo 28 d. ir balandžio 7 d. Komisijos tarnyboms buvo pateikta papildomų dokumentų ([20]). Be to, pastaruosiuose dokumentuose Prancūzijos valdžios institucijos siūlo Komisijai laikytis nuostatos, kad 2002 m. restruktūrizavimo pagalbos dalis – 53,48 milijono EUR – yra kompensacija už viešąją paslaugą, todėl jos nereikėtų laikyti priemone pagal restruktūrizavimo planą, o laikyti nesuteikta pagalba pagal *Altmark* byloje priimtą sprendimą ([21]) arba laikyti atskira ir su restruktūrizavimo planu nesusijusia priemone pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį.

(18) 2006 m. balandžio 21 d. Komisijai buvo pranešta apie bendrovių susijungimo planą, pagal kurį įmonės *Veolia Transport* (toliau – VT) ([22]) ir *Butler Capital Partners* (toliau – BCP) įgyja teisę bendrai kontroliuoti SNCM ([23]); apie tai pranešta pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ([24]) 4 straipsnį. 2006 m. gegužės 29 d. Komisija priėmė sprendimą, kuriuo pritariama šiam susijungimui ([25]).

(19) 2006 m. birželio 21 d. Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė 2006 m. gegužės 26 d. ekonomikos, finansų ir pramonės ministro įsakymą, kuriuo patvirtinamos bendrovės CGMF atliekamos finansinės operacijos, 2006 m. gegužės 26 d. Nutarimą Nr. 2006–606 dėl bendrovės SNCM perėjimo į privatų sektorių ir 2006 m. gegužės 26 d. įsakymą, kuriuo patvirtinamos bendrovės SNCF atliktos finansinės operacijos ([26]).

(20) 2006 m. birželio 7 d. Komisijai buvo pateikta informacija apie įpareigojimą teikti viešąją paslaugą ir socialinę pagalbą, susijusią su paslaugų teikimu Korsikos maršrutais ([27]).

(21) 2006 m. rugsėjo 13 d. Komisija nusprendė pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą ([28]) (toliau – 2006 m. Sprendimas) dėl naujųjų priemonių, įgyvendinamų SNCM naudai, ir kartu dėl restruktūrizavimo plano, apie kurį pranešta 2002 m.

(22) 2006 m. lapkričio 16 d. Prancūzija pateikė Komisijai pastabas, susijusias su 2006 m. sprendimu ([29]).

(23) Gavusi dviejų suinteresuotųjų šalių prašymus pratęsti pastaboms pateikti skirtą terminą ([30]) Komisija nusprendė jį pratęsti abiem suinteresuotosioms šalims ([31]).

(24) Komisija gavo CFF ([32]) ir bendrovės *STIM d'Orbigny* (toliau – STIM) ([33]) pastabas, kurias 2007 m. vasario 20 d. raštu nusiuntė Prancūzijos valdžios institucijoms. Viena iš trečiųjų suinteresuotųjų šalių taip pat atsiuntė pastabas, jos buvo nusiųstos Prancūzijos valdžios institucijoms, tačiau 2008 m. gegužės 28 d. ta šalis jas atsiėmė.

(25) 2007 m. balandžio 30 d. rašte ([34]) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė komentarus dėl suinteresuotųjų trečiųjų šalių pateiktų pastabų.

(26) 2007 m. gruodžio 20 d. CFF pateikė skundą prieš SNCM dėl valstybės pagalbos, kuriame papildoma 2007 m. birželio 15 d. ir lapkričio 30 d. raštuose pateikta informacija. Šis skundas susijęs su naujosios įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarties, kurią 2007 m. birželį pasirašė Korsikos teritorinės valdžios institucija ir grupė *Compagnie Méridionale de Navigation*-SNCM 2007–2013 metų laikotarpiui, 3 straipsniu. CFF teigia, kad taikant šį straipsnį bendrovei SNCM 2007 m. būtų suteikta papildomų finansinių išteklių, siekiančių apie 10 milijonų EUR. Be to, pasak CFF, kompensacija, mokama bendrovei SNCM už įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą, yra valstybės pagalba, kuri laikytina neteisėta, nes apie ją Komisijai nepranešta.

(27) Dalis informacijos Komisijai buvo pateikta pasibaigus pirminiam terminui, t. y. 2007 m. vasario 13 d. ([35]), todėl Komisija pranešė suinteresuotosioms šalims apie sprendimą pratęsti terminą, per kurį trečiosios šalys gali pateikti pastabas, iki 2008 m. kovo 14 d.

(28) 2008 m. kovo 26 d. Komisija perdavė trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabas Prancūzijai, o pastaroji atsakymus pateikė 2008 m. kovo 28 d., balandžio 10 d. ir balandžio 28 d.

2. PRIEMONIŲ, KURIOMS TAIKOMAS ŠIS SPRENDIMAS, TEIKIAMOS NAUDOS GAVĖJO IDENTIFIKAVIMAS

(29) Priemonių, kurioms taikomas šis sprendimas, teikiamos naudos gavėjas yra bendrovė *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (SNCM), į kurią įeina keli jūrų sektoriaus filialai, besiverčiantys keleivių, lengvųjų automobilių ir sunkvežimių plukdymu jūrų transporto maršrutais tarp žemyninės Prancūzijos, Korsikos, Italijos (Sardinijos) ir Magrebo (Alžyro ir Tuniso).

(30) SNCM – tai akcinė bendrovė, įsteigta 1969 m. susijungus dviem 1850 m. įkurtoms bendrovėms: *Compagnie générale transatlantique* ir *Compagnie de navigation mixte*. Tuo metu ji vadinosi *Compagnie générale transméditerranéenne*, o 1976 m., po to, kai bendrovė *Société nationale des chemins de fer* (SNCF) tapo jos kapitalo dalininke, buvo pavadinta *Société nationale maritime Corse-Méditerranée*. Šią bendrovę Prancūzijos Vyriausybė pasirinko teritorinio tęstinumo su Korsika principui, įgyvendinti t. y. remiantis 1976 m. kovo 31 d. sutartimi, sudaryta 25-erių metų laikotarpiui, suvienodinti jūrų transporto tarifus ir SNCF tarifus, nustatytus geležinkelių transportui. Bendrovę *Compagnie générale transatlantique* Prancūzijos Vyriausybė jau buvo įpareigojusi teikti paslaugas Korsikos maršrutais pagal 1948 m. gruodžio 23 d. sudarytą sutartį.

(31) Tuo metu, kai buvo pranešta apie kapitalo padidinimą 2002 m., 20 % bendrovės SNCM kapitalo priklausė SNCF, o 80 % – CGMF. 2006 m. gegužės 30 d. suteikus galimybes kitoms įmonėms įsigyti bendrovės SNCM kapitalo (žr. šio sprendimo 18 konstatuojamąją dalį), bendrovėms BCP et VT priklauso atitinkamai 38 ir 28 % SNCM kapitalo; bendrovė CGMF išsaugojo 25 % (9 % kapitalo priklauso darbuotojams).

(32) Pagrindinės SNCM pavaldžiosios įmonės yra *Compagnie Méridionale de Navigation* (toliau – CMN) ([36]), *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (toliau – CGTH) ([37]), *Aliso Voyage* ([38]), *Sud-Cargos* ([39]), *Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement* (toliau – SARA) ([40]), *Ferrytour* ([41]) ir *Comptoirs du Sud* ([42]).

(33) Bendrovei SNCM 2004 m. rugsėjį pardavus greituosius laivus *Aliso* ([43]), o 2005 m. gegužę – *Asco*, jos laivyną sudaro dešimt laivų (penki keleivių ir automobilių keltai ([44]), keturi mišraus tipo laivai (krovininiai ir keleiviniai) ([45]) ir vienas greitasis laivas, paprastai išplaukiantis iš Nicos ([46]), iš kurių septyni yra šios bendrovės nuosavybė ([47]).

(34) Siekiant pateikti išsamią informaciją primintina, kad jūrų transporto paslaugos tarp žemyninės Prancūzijos uostų ir Korsikos nuolat teikiamos kaip viešosios paslaugos nuo 1948 m.; pagal pamatinę sutartį, kuri iš pradžių buvo pasirašyta 25 metų laikotarpiui, bendrovės SNCM ir CMN nuo 1976 iki 2001 m. buvo šios paslaugos koncesininkės. Vadovaujantis galiojančiomis Bendrijos taisyklėmis ([48]) ir viešojo pirkimo konkurso Europos mastu ([49]), kurį paskelbė Korsikos teritorinės valdžios institucijos ([50]), rezultatais, bendrovės SNCM ir CMN kartu laimėjo konkursą dėl įpareigojimo teikti viešąją paslaugą maršrutu Marselis–Korsika už finansines kompensacijas 2002–2006 m. laikotarpiu.

(35) 2006 m. pabaigoje, baigiantis įgaliojimui teikti viešąją paslaugą, dėl minėtos jūrų transporto paslaugos teikimo buvo paskelbtas naujas viešojo pirkimo konkursas Europos mastu ([51]) ir grupė SNCM-CMN buvo įpareigota teikti šią paslaugą nuo 2007 m. gegužės 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. už dotaciją, siekiančią apie 100 milijonų EUR per metus.

(36) Taip pat visiems maršrutu iš Tulono ir Nicos į Korsiką paslaugas teikiantiems ūkinės veiklos vykdytojams buvo nustatyti su paslaugų teikimo dažnumu susiję įpareigojimai. Šiais maršrutais keliaujantiems Korsikos gyventojams ir kitų kategorijų keleiviams pagal 2002 m. liepos 2 d. ([52]) ir 2007 m. balandžio 24 d. ([53]) Komisijos sprendimus paskirta socialinė parama 2002–2013 m. laikotarpiui.

3. KONKURENCINĖ APLINKA

(37) Bendrovė SNCM iš esmės veikia dviejose rinkose, kurios skiriasi tiek keleivių, tiek prekių srautais: paslaugos teikiamos maršrutais iš Prancūzijos į Korsiką ir Magrebą bei, mažesniu mastu, maršrutais į Italiją ir Ispaniją.

3.1. Paslaugų teikimas Korsikos maršrutais

Keleivių vežimas

(38) Keleivių vežimo paslaugų teikimo Korsikos maršrutais rinka labai priklauso nuo metų laikų. Tam tikru metų laiku jai būdingi labai dideli keleivių srautai, kurie kartais iki dešimties kartų viršija mėnesių, kai keliauja mažiausiai keleivių, srautus; taigi ūkinės veiklos vykdytojai privalo turėti daug laivų, kad patenkintų šią paklausą. Pusė apyvartos lėšų gaunama liepos ir rugpjūčio mėnesiais. Be to, keleivių srautai labai skiriasi atsižvelgiant į maršruto kryptį, netgi tuo laikotarpiu, kai jie būna didžiausi: pavyzdžiui, liepos mėnesį keleiviai plūsta iš žemyno, o į žemyną laivai grįžta pustuščiai. Todėl vidutiniai metiniai laivų apkrovos rodikliai yra palyginti žemi.

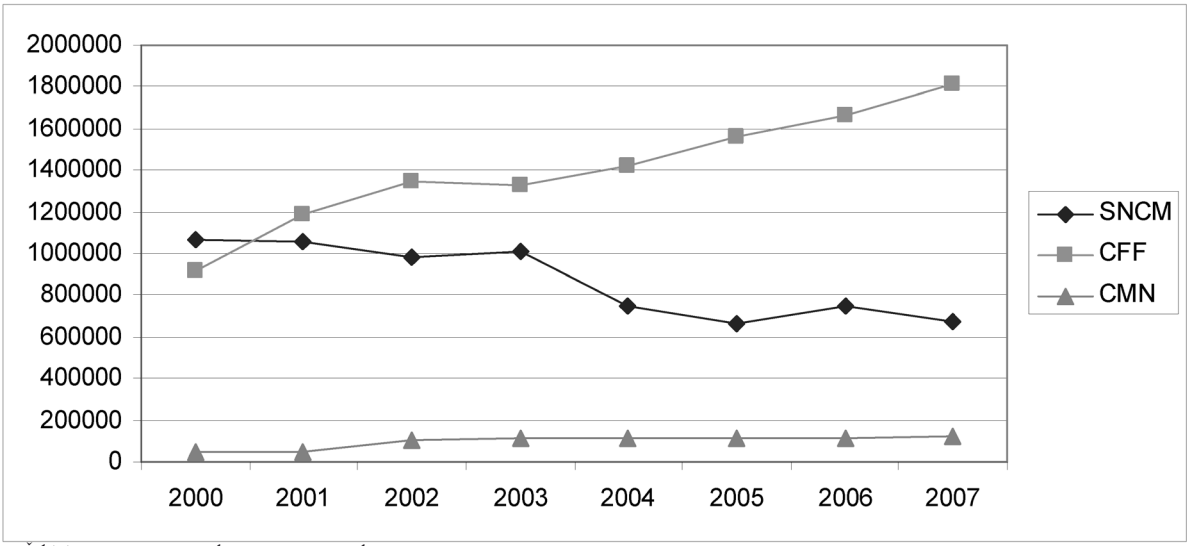
(39) SNCM – ūkinės veiklos vykdytojas, vežantis iš (į) žemyninės (-ę) Prancūzijos (-ą) į (iš) Korsiką (-os). Du trečdaliai šios bendrovės veiklos pagal įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartį skirta maršrutui Marselis–Korsika ir atvirkščiai; vienas trečdalis jos veiklos skirtas maršrutams, susijusiems su kitomis išvykimo ir atvykimo vietomis (Nica – Korsika, Tulonas – Korsika, tarptautiniais maršrutais į Sardiniją ar Magrebą).

(40) SNCM vykdydama savo pagrindinę veiklą ilgai užėmė monopolinę padėtį. Tačiau nuo 1996 m. ji susiduria su labai greitai stiprėjančia konkurencija. Pavyzdžiui, bendrovė *Corsica Ferries France* (CFF) šiuo metu užima dominuojančią poziciją žemyną su Korsika jungiančiuose maršrutuose ir jos rinkos dalis vis didėja. Bendrovė CFF šioje rinkoje veikia vos nuo 1996 m., bet jos vežamų keleivių srautas nuo 2000 iki 2005 m. padidėjo […] (*) per metus ir toliau auga. Dabar beveik […] keleivių, keliaujančių jūra iš žemyno į Korsiką ir atvirkščiai, plaukia bendrovei CFF priklausančiu laivu ir tik […] – SCNM priklausančiu laivu; bendrovės CMN laivais plaukia likusieji keleiviai, t. y. […].

(41) Bendrovės CFF per septynerius metus iškovota padėtis aptariamoje rinkoje matoma ir iš maršrutu, jungiančiu Korsiką ir žemyninę Prancūziją, sezono metu pervežtų keleivių skaičiaus. Iš toliau pateikiamo grafiko matyti, kad bendrovės CFF rinkos dalis nuo 45 % 2000 m. padidėjo iki […] proc. 2007 m., o bendrovės SNCM, pervežusios daugiau kaip milijonu keleivių mažiau, rinkos dalis per tą patį laikotarpį sumažėjo nuo 53 % iki […].

1 grafikas

Keleivių, per 2000–2007 m. sezoną (gegužės–rugsėjo mėnesiais) pervežtų maršrutu, jungiančiu žemyninę Prancūziją ir Korsiką, skaičius

Šaltinis: Regioninis Korsikos transporto stebėjimo centras

(42) Mažesni bendrovės SNCM konkurentai paslaugų teikimo Korsikos maršrutais rinkoje yra *Compagnie Méridionale de Navigation* (CMN), *Moby Lines*, *Happy Lines* ir *TRIS*.

(43) Per dvejus pastaruosius metus bendrovės SNCM pasiūla ir jos rinkos dalys, susijusios su paslaugų teikimu Korsikos maršrutais, sumažėjo, kartu […] proc. sumažėjus ir keleivių vietų pasiūlai (pastaroji maršrutais iš Nicos sumažėjo […] proc., o maršrutais iš Marselio – […] proc.).

(44) Vis dėlto tai, kad bendrovės SNCM rinkos dalys mažėja, rodo, jog keleivių pasitikėjimas, kurį labai paveikė dėl 2004–2005 m. socialinių konfliktų kilę streikai ir neramumai, pirmiausia dėl įmonės privatizavimo, susigrąžinamas labai lėtai. Tačiau jo susigrąžinimas yra būtina sąlyga norint, kad būtų sustabdytas pastaraisiais metais pastebimas SNCM rinkos dalies mažėjimas. Atsižvelgiant į šias aplinkybes 2007 m. padidėjusi apyvarta teikia vilčių dėl įmonės gyvybingumo, nors ji ir prarado didelę rinkos dalį, atitekusią jos vieninteliam konkurentui, kurio rinkos dalis šiuo metu jos dalį smarkiai viršija.

(45) Keleivinio jūrų transporto, užtikrinančio susisiekimą tarp žemyno ir Korsikos, rinka per 15 pastarųjų metų didėjo vidutiniškai 4 % kasmet ir toliau turėtų didėti; numatoma, kad 2008 m. ji išaugs […] proc., o vėliau turėtų augti lėčiau. Nors neatrodo, kad šioje rinkoje stengtųsi įsitvirtinti naujų dalyvių. Korsikos transporto tarnybai (pranc. – *Office des Transports de Corse*) paskelbus viešojo pirkimo konkursą dėl įgaliojimo 2007–2013 m. laikotarpiu teikti jūrų transporto paslaugas kaip viešąją paslaugą kai kuriems Korsikos uostams, be bendrovių CFF ir SNCM-CMN, kiti kandidatai paraiškų nepateikė nors buvo konkurse buvo leidžiama teikti paraiškas ir dėl dalies paslaugų teikimo aptariamuoju maršrutu.

(46) Pagrindinė bendrovės konkurentė, bendrovė CFF, labai padidino keleivių vietų pasiūlą: nuo 500 000 iki […] mln. laikotarpiu nuo 1999 iki 2007 m. ([…] proc. ši pasiūla padidėjo 2006–2007 m.); tai leido jai padidinti savo keleivių srautą (nuo […] mln. 2005 m. iki […] mln. 2007 m.) ir savo rinkos dalį. Tačiau ir laikantis tokios politikos bendrovės CFF laivų apkrovos procentiniai dydžiai apskritai yra mažesni nei bendrovės SNCM; 2007 m. šis skirtumas sudaro apie […] procentinius punktus. Vidutinė bendrovės SNCM laivų apkrova 2007 m. siekė […] proc.; tai normalu atsižvelgiant į tai, kad ši rinka labai priklausoma nuo metų laikų (žr. pirmiau).

Krovinių vežimas

(47) Pagal su Korsika susijusį krovinių srautą 2005 m. bendrovei SNCM priklausė apie […] proc. rinkos, apimančios maršrutus iš Marselio ir Tulono į Korsiką.

(48) Pagal bendrųjų (nelydimų) krovinių apimtį bendrovės SNCM ir SMN faktiškai užima beveik monopolinę padėtį. Pagal įgaliojimo teikti viešąją paslaugą sutartį abi bendrovės iš Marselio aktyviai teikia paslaugas visiems Korsikos uostams.

(49) Dėl ro-ro keltais plukdomų lydimų priekabų, sudarančių 24 % visų krovinių matuojant linijiniais metrais srauto vyksta konkurencija tarp visų keleivius plukdančių įmonių. Bendrovėms SNCM ir CMN priklauso ir didžioji lydimų krovinių srauto dalis. Kitiems ūkinės veiklos vykdytojams, pirmiausia CFF, tenka 10 % šių krovinių srauto, t. y. 2 % visos rinkos.

(50) Pagal ro-ro keltais plukdomas lydimas motorines transporto priemones ([54]) (2003 m. sudariusias apie 24 % visų krovinių srauto) bendrovėms SNCM ir CMN taip pat priklauso didžioji šios rinkos dalis. Tačiau nuo 2002 m. bendrovė CFF išplėtojo pasiūlą ir dabar jai priklauso apie […] proc. rinkos.

3.2. **Paslaugų teikimas Magrebo maršrutais**

(51) Tuniso ir Alžyro rinka didelė, ją sudaro maždaug 5 milijonai keleivių ir vyrauja oro transportas. Vežimas jūra sudaro apie 15 % viso keleivių srauto. Alžyro laivybos rinka didelė, ją sudaro apie maždaug 560 000 keleivių, o Tuniso rinka mažesnė, ją sudaro apie 50 000 keleivių.

(52) Pastaraisiais metais vežimo jūros rinkos dalis, susijusi su maršrutais iš Prancūzijos į Magrebą, labai padidėjo: apie 13 % nuo 2001 iki 2005 m. Atsižvelgiant į šio regiono turizmo plėtros tendencijas jūrų transporto rinka iki 2010 m. kasmet turėtų didėti maždaug 4 %.

(53) Alžyre bendrovė SNCM įsitvirtinusi kaip antras pagal dydį rinkos dalyvis, po Alžyro viešosios įstaigos *Entreprise Nationale de Transport Maritime de Voyageurs* (ENTMV). Bendrovės SNCM rinkos dalis pakito nuo 24 % 2001 m. iki […] proc. 2005 m.

(54) Tuniso rinkoje bendrovė SNCM taip pat įsitvirtinusi kaip antras pagal dydį dalyvis, po bendrovės *Compagnie tunisienne de navigation* (CTN). Nuo 2001 m. bendrovė SNCM prarado rinkos dalį, kuri atiteko bendrovei CTN, ir bendra jos rinkos dalis sumažėjo nuo 44 % iki […] proc. 2004 m., tačiau 2005 m. jos padėtis pagerėjo (turima rinkos dalis padidėjo […] proc.).

4. **PRIEMONIŲ, KURIOMS TAIKOMAS ŠIS SPRENDIMAS, APRAŠYMAS**

4.1. **Bendrovės SNCM kapitalo padidinimas 2002 m.**

4.1.1. *Priemonių aprašymas*

(55) Prancūzijos valdžios institucijos 2002 m. vasario 18 d. pranešė Komisijai apie restruktūrizavimo pagalbos bendrovei SNCM planą (2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendimu pritarta bendrovės SNCM sanavimo pagalbai ([55]). Šia priemone buvo siūloma per pagrindinę bendrovę, SGMF, padidinti bendrovės SNCM kapitalą 76 milijonais EUR, iš kurių 46 milijonus EUR skirti restruktūrizavimui ([56]). Taip buvo siekiama nuosavą bendrovės SNCM kapitalą padidinti nuo 30 milijonų EUR iki 106 milijonų EUR.

(56) Pagal 1999 m. gaires Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė bendrovės SNCM restruktūrizavimo planą ([57]), sudarytą iš penkių punktų:

i) sumažinti reisų skaičių ir kitaip paskirstyti savo įvairiais maršrutais plaukiančius laivus (sumažinti maršrutų skaičių Korsikos kryptimi ir padidinti Magrebo kryptimi) ([58]);

ii) keturiais laivais sumažinti savo laivyną ir taip gauti 21 milijoną EUR;

iii) parduoti tam tikrą nekilnojamąjį turtą;

iv) apie 12 % sumažinti darbuotojų skaičių ([59]); tai, derinant su racionalia darbo užmokesčio politika, turėtų leisti sumažinti įgulos išlaikymo išlaidas nuo 61,8 milijono EUR 2001 m. iki vidutiniškai […] mln. EUR 2003–2006 m. ir dėl krante dirbančių darbuotojų patiriamas išlaidas nuo 50,3 milijono EUR 2001 m. iki […] mln. EUR 2003–2006 m.;

v) panaikinti dvi savo pavaldžiąsias bendroves, *Compagnie Maritime Toulonnaise* ir *Corsica Marittima*, kurių likusią veiklą perimtų SNCM.

(57) Komisijai 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime pateikus pastabų, Prancūzijos valdžios institucijos 2003 m. sausio 31 d. rašte aprašė patobulintą restruktūrizavimo planą, kuriame:

— nurodomi prisiimami įsipareigojimai ir išsamiau apibrėžiama darbo užmokesčio politika,

— pateikiamas su tarpiniais pirkimais susijusių išlaidų sumažinimo planas,

— prisiimamas įsipareigojimas, kad dėl bendrovės SNCM kaltės tarifų karo su Korsikos maršrutais paslaugas teikiančiais konkurentais nekils.

(58) Dėl paskutiniojo punkto Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad „bendrovė SNCM be išlygų prisiima šį įsipareigojimą, nes mano, kad dėl jos kaltės kilusi tarifinė kova neatitiktų nei jos strateginės pozicijos, nei jos interesų (nes dėl to sumažėtų jos pajamos), nei jos įprastos praktikos, nei derėtų su jos praktine patirtimi“.

(59) Prancūzijos valdžios institucijos restruktūrizacijos plane Komisijai pateikė išsamų finansinį modelį 2002–2007 m. laikotarpiui, remdamosi prielaida, kad kintamieji dydžiai ([60]) bus vidutiniai. Be kita ko, iš finansinių prognozių matyti, kad nuo 2003 m. turėtų vėl būti pasiekti teigiami einamojo laikotarpio rezultatai.

1 lentelė

Finansinis 2002–2007 m. laikotarpio modelis

(Milijonais EUR)

	2000	2001	2002	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	Įgyvendinta	Įgyvendinta	Planas	Įgyvendinta	Planas	Planas	Planas	Planas	Planas
Apyvarta	204,9	204,1	178	205,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Dotacijos eksploatacijai	85,4	86,7	74,5	77,7	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Einamojo laikotarpio pelnas ar nuostolis	– 14,7	– 5,1	1,2	– 5,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Grynasis pelnas ar nuostolis	– 6,2	– 40,4	23	4,2	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nuosavas kapitalas	67,5	29,7	119	33,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Grynosios finansinės skolos (neįskaitant išperkamosios nuomos)	135,8	134,5	67,7	144,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Finansiniai rodikliai					[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Einamojo laikotarpio pelnas arba nuostolis/Apyvarta + dotacijos	– 5 %	– 2 %	0 %	– 2 %	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nuosavas kapitalas/skola	50 %	22 %	176 %	23 %	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

Su 2000, 2001 ir 2002 m. susiję duomenys paimti iš bendrovės SNCM 2001 ir 2002 metų metinių ataskaitų

(60) Pasak Prancūzijos valdžios institucijų 76 milijonų EUR kapitalo injekcija ir planuotas nuo 2003 m. atkurtas pelningumas, turėjo sudaryti sąlygas nuosavam kapitalui padidėti nuo maždaug 30 milijonų 2001 m. pabaigoje iki 120 milijonų restruktūrizavimo plano vykdymo pradžioje (2003 m.) ir iki […] EUR šio plano vykdymo pabaigoje (2006–2007). Tai turėjo padėti sumažinti 145 milijonų EUR įsiskolinimą 2002 m. iki […]–[…] mln. EUR 2003–2005 m. Bendrovė buvo numačiusi, kad paskutiniaisiais plano vykdymo metais atsiras skolų dėl vieno ar dviejų laivų atnaujinimo.

(61) Prancūzijos valdžios institucijos taip pat pateikė tyrimą, kuriame numatomi rezultatai palyginami su rezultatais, gautais patikrinus galimas prielaidas, susijusias su srautu įvairiais maršrutais. Įvairus modeliavimas rodo, kad aptariamais atvejais SNCM turėtų vėl pradėti veikti pelningai.

4.1.2. *Kapitalo padidinimo sumos nustatymas*

(62) Metodo, kurį pasirinko Prancūzijos valdžios institucijos ([61]), siekdamos nustatyti kapitalo padidinimo sumą, esmė – apskaičiuoti finansavimo poreikį pagal vidutinį nuosavo kapitalo ir skolų santykio rodiklį, nustatytą 2000 m. pagal penkias Europos laivybos bendroves. Nepaisant šių įmonių balansų skirtumo, Prancūzijos valdžios institucijų nustatytas minėto santykio vidurkis yra 79 % Prancūzijos valdžios institucijos teigė, kad pagal finansinius planus 2002–2007 m. laikotarpiui vidutinis nuosavo kapitalo ir skolų santykio rodiklis turi pasiekti 77 %, nuosavam kapitalui 2007 m. išaugus iki 169 milijonų EUR. Toks nuosavo kapitalo lygis turėjo būti pasiektas padidinus bendrovės kapitalą 76 milijonais EUR ir sėkmingai įgyvendinus restruktūrizavimo plane numatytas priemones.

4.2. **Po kapitalo padidinimo 2002 m. taikytos priemonės**

4.2.1. *Įžanginė pastaba*

(63) Bendrovės kapitalo padidinimas ir 2002 m. restruktūrizavimo planas lauktų rezultatų nedavė, tad nuo 2004 m. ekonominė ir finansinė bendrovės SNCM padėtis smarkiai pablogėjo. Tai lėmė tiek vidaus veiksniai (socialiniai konfliktai, nepakankamas ir pavėluotas našumo tikslų įgyvendinimas, rinkos dalies praradimas), tiek išorės veiksniai (mažesnis maršruto į Korsiką patrauklumas, CFF rinkos dalies perėmimas, valstybės padarytos valdymo klaidos ([62]), taip pat pabrangę degalai.

(64) Taigi einamasis bendrovės SNCM pelnas 2004 m. sudarė – 32,6 milijono EUR, o 2005 m. – 25,8 milijono EUR. Grynasis pelnas 2004 m. siekė – 29,7 milijono EUR, o 2005 m. – 28,8 milijono EUR.

(65) Dėl pablogėjusios ekonominės ir finansinės bendrovės SNCM padėties Prancūzijos valdžios institucijos buvo priverstos parduoti daugiau jos turto nei buvo numatyta pagal 2002 m. restruktūrizavimo planą ir reikalaujama pagal 2003 m. sprendimą, taip pat pradėti ieškoti privačių partnerių.

2 lentelė

Nuo 2002 m. parduoto bendrovės SNCM turto sąrašas ([63])

	Grynosios pardavimo pajamos	Data
2002 m. pranešime siūlomas pardavimas (eurais)	25 165 000	
Aliso (vietoj *Asco*, pagal 2004 m. rugsėjo 8 d. Komisijos sprendimą)	[…]	2004 9 30
Napoléon	[…]	2002 5 06
Monte Rotondo	[…]	2002 7 31
Liberté	[…]	2003 1 27
Nekilnojamojo turto kompleksas *Schuman*	[…]	2003 1 20
Papildomas pardavimas, kurį savo 2003 m. liepos 9 d. sprendimu pareikalavo atlikti Komisija (eurais)	5 022 600	
SCI Espace Schuman	[…]	2003 6 24
Southern Trader	[…]	2003 7 22
Someca	[…]	2004 4 30
Amadeus	[…]	2004 10 12
CCM	[…] ([1])	—

	Grynosios pardavimo pajamos	Data
Papildomas pardavimas, atliktas po 2003 m. liepos 9 d. sprendimo (milijonais eurų)	12,6	
Asco	[…]	2005 5 24
Sud Cargos	[…]	2005 9 15
Butų (kurie anksčiau buvo skirti darbuotojams) iš bendrovei SNCM priklausančių pastatų pardavimas	[…]	Nuo 2003 m. rugsėjo iki 2006 m.
Iš viso (milijonais eurų)	42,385	

([1]) […]

4.2.2. *Po kapitalo padidinimo 2002 m. taikytos priemonės*

(66) Atlikus atvirą, skaidrią ir nediskriminuojančią atrankos procedūrą ([64]) labai sunkiomis socialinėmis ir finansinėmis aplinkybėmis 2005 m. spalio 13 d. galiausiai buvo sudarytas valstybės ir bendrovių BCP ir VT susitarimas. Bendrovė VT – tai bendrovės SNCM verslo veiklos vykdytoja (jai priklauso 28 % kapitalo), o bendrovė BCP – viena pagrindinių akcininkų, kuriai priklauso 38 % bendrovės SNCM kapitalo. Valstybė įsipareigojo, pirmiausia darbuotojų atžvilgiu, likti bendrovės akcininke, valdančia 25 % kapitalo ([65]). BCP ir VT parengė bendrovės SNCM verslo planą, kurį 2006 m. balandžio 7 d. nusiuntė Komisijai.

Susitarimo memorandumo turinys

(67) 2006 m. gegužės 16 d. šalys (BCP, VT ir CGMF) pasirašė susitarimo memorandumą, pagal kurį 75 % bendrovės SNCM kapitalo perleidžiama privačiam sektoriui.

(68) Susitarimo memorandumo II skirsnyje nustatyta, kad bendrovė CGMF įsipareigoja patvirtinti bendrovės SNCM kapitalo padidinimą iš viso 142,5 milijono EUR ir šį įsipareigojimą visiškai įgyvendinti.

(69) Numatyta, kad padidinus šį kapitalą akcinis bendrovės SNCM kapitalas turi būti sumažintas panaikinant tiek akcijų, kad pasiektų pagal įstatymą mažiausią dydį, nustatytą akcinėms bendrovėms, kurių akcijomis neprekiaujama viešai.

(70) Be kapitalo padidinimo, bendrovė CGMF įsipareigoja į bendrovės SNCM einamąją sąskaitą pervesti 38,5 milijono EUR avansą. Šis avansas, kurį bendrovė SNCM perveda administravimo įstaigai (bankui CIC), skirtas finansuoti dalį vadinamųjų „dosnumo išlaidų“, papildančių sumas, mokėtinas pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis perėmėjams, jei šie vykdytų darbuotojų skaičiaus sumažinimo planą ([66]). Kompensacijos, papildančios pašalpas, gaunamas pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis, skiriamos atsižvelgiant į kiekvieną konkretų darbuotoją, kuris savanoriškai išėjo iš bendrovės ar kurio darbo sutartis buvo nutraukta.

(71) Susitarimo memorandumo III skirsnyje nustatyta, kad atlikus šias operacijas CGMF turi perleisti privatiems perėmėjams savo akcijas, sudarančias 75 % įmonės akcinio kapitalo, ir […], skirtą finansuoti į socialinį planą įtrauktų išlaidų dalį, viršijančią pagal teisės aktus ir sutartis mokėtinas sumas.

(72) Susitarimo memorandumo III skirsnyje taip pat nustatyta, kad perėmėjai ir CGMF turi kartu vienu metu pasirašyti naujų akcijų už bendrą 35 milijonų EUR sumą, o BCP ir VT perveda į bendrovės SNCM einamąją sąskaitą 8, 75 milijono EUR, kuriuos ji gali naudoti pagal savo grynųjų pinigų poreikius. III skirsnio 2 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad CGMF akcijų vertė bet kuriuo metu lygi jų pradinei nominaliajai vertei, padidintai […] proc. jų pareikalautosios nominaliosios vertės, padaugintos iš D/365, kai D – reiškia dienų, praėjusių nuo pardavimo dienos, skaičių, atskaičius bet kurią gautą sumą (pavyzdžiui, dividendus). Ši tvarka netaikytina bendrovės sanavimo arba priverstinio likvidavimo atveju.

(73) Į susitarimo memorandumą įtraukta nuostata (III skirsnio 5 straipsnis) dėl atsisakymo perimti bendrovę SNCM; šią nuostatą gali kartu pritaikyti perėmėjai, jei susidaro viena iš toliau išvardytų padėčių, dėl kurių galėtų kilti abejonių, ar bus įgyvendintas perėmėjų verslo planas ir atkurtas bendrovės gyvybingumas, t. y. jei:

— nesudaroma sutartis dėl jūrų transporto paslaugų kaip viešosios paslaugos teikimo Korsikos maršrutu laikotarpiu, prasidedančiu 2007 m. sausio 1 d. […],

— priimamas bet koks neigiamas Europos Komisijos arba Pirmosios instancijos teismo ar Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo, pavyzdžiui, neleidžiama operacija arba nustatomos sąlygos, turinčios esminės įtakos bendrovės vertei, […].

(74) Susitarimo memorandumo VII skirsnyje nustatyta, kad CGMF nuo nuosavybės teisės į bendrovę SNCM perdavimo dienos prisiima dalį socialinių šios bendrovės įsipareigojimų, susijusių su savidraudos įstaigų, kurioms priklauso į pensiją išėję jos darbuotojai, išlaidomis, sudarančiomis 15,5 milijono EUR sumą.

(75) Įmonės valdymo tvarka nustatyta susitarimo memorandumo IV skirsnyje. Numatyta pakeisti bendrovės SNCM valdymo būdą; ji turi būti pertvarkyta į akcinę bendrovę su vykdomąja valdyba ir stebėtojų taryba. Pastarąją turi sudaryti iš pradžių 10, o vėliau 14 narių. Numatyta jos pirmininku laikinai paskirti valstybės atstovą. Jei su bendrove SNCM pasirašoma įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartis, stebėtojų tarybos pirmininką pakeičia bendrovės BCP atstovas. Vykdomosios valdybos funkcija – užtikrinti bendrovės SNCM veiklos valdymą.

(76) 2006 m. gegužės 26 d. Prancūzijos Vyriausybė patvirtino bendrovės SNCM perleidimą ir minėtas priemones.

Priemonės

(77) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, susitarimo memorandume nustatytos trys valstybinės priemonės, kuriomis pagrindžiamas tyrimas dėl Bendrijos valstybės pagalbos sistemos:

— visos bendrovės SNCM pardavimas už neigiamą 158 milijonų EUR kainą (142,5 milijono kapitalo injekcija ir įsipareigojimas padengti savidraudos įstaigų išlaidas už 15,5 milijono EUR sumą),

— bendrovės CGMF į bendrovės SNCM einamąją sąskaitą pervedamas 38,5 milijono EUR avansas, skirtas iš šios bendrovės atleistiems darbuotojams,

— bendrovės CGMF atliekamas 8,75 milijono EUR kapitalo padidinimas, prisidedantis prie bendrovių tuo pačiu metu atliekamos VT ir BCP 26,25 milijono EUR kapitalo injekcijos.

5. ŠIO SPRENDIMO TAIKYMO SRITIS

(78) Šis sprendimas taikomas priemonėms, kurias Prancūzija nuo 2002 m. vasario 18 d. įgyvendino bendrovės SNCM naudai, t. y.:

— 2002 m. bendrovės CGMF atliktai 76 milijonų EUR injekcijai į bendrovės SNCM kapitalą (53,48 milijono EUR, nustatytam įsipareigojimui teikti viešąją pagalbą vykdyti, ir restruktūrizavimo pagalbai skirta likusioji dalis),

— neigiamai bendrovės SNCM pardavimo kainai, siekiančiai 158 milijonus EUR,

— bendrovės CGMF atliktai 8,75 milijono EUR kapitalo injekcijai,

— bendrovės CGMF įsipareigojimui dėl tam tikrų papildomų socialinių priemonių už 38,5 milijono EUR sumą.

(79) Šis sprendimas netaikomas finansinėms kompensacijoms, bendrovės SNCM gautoms (ar gautinoms) pagal įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą 2007–2013 m. laikotarpiu, ištirti; šioms kompensacijoms taikoma kita procedūra.

6. KOMISIJOS 2002 IR 2006 M. SPRENDIMŲ PRIĖMIMO PRIEŽASTYS

6.1. 2002 m. sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą

(80) 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą Komisija pripažino, kad SNCM yra sunkumus patirianti įmonė, tačiau pareiškė abejonių dėl priemonės, apie kurią pranešta, suderinamumo su tuo metu galiojusių 1999 m. gairių 3.2.2 punkte išdėstytais kriterijais.

(81) Komisijai kilo tam tikrų abejonių dėl restruktūrizavimo plano, nes nebuvo pateikta priežasčių, dėl kurių įmonė patyrė nuostolių, analizė. Pirmiausia Komisija pateikė klausimų, susijusių su nuostolių ir įsipareigojimo teikti viešąją paslaugą sąsaja, bendrovės SNCM laivų įsigijimo politikos poveikiu pelno (nuostolio) ataskaitoms ir priemonėmis įmonės našumui padidinti.

(82) Be to, Komisija atkreipė dėmesį į tam tikras spragas restruktūrizavimo plane, pirmiausia į tai, kad nenurodytos konkrečios priemonės siekiant sumažinti su tarpiniu pirkimu susijusias išlaidas ir neapibrėžta būsima bendrovės SNCM tarifų politika.

(83) Komisijai taip pat kilo klausimų dėl to, ar metodas, kurį pasirinko Prancūzijos valdžios institucijos norėdamos apskaičiuoti bendrovės kapitalui padidinti reikalingą sumą, tinkamas, ir dėl kai kurių prielaidų, kuriomis remiantis buvo atliktas finansinis modeliavimas.

6.2. 2006 m. sprendimas dėl oficialios tyrimo procedūros taikymo srities išplėtimo

(84) 2006 m. rugsėjo 13 d. sprendimu Komisija nusprendė 2002 m. oficialią tyrimo procedūrą taikyti ir priemonėms, numatytoms parduodant bendrovę SNCM privačiam sektoriui.

(85) Visų pirma, atsižvelgdama į 2006 m. balandžio 7 d. Prancūzijos valdžios institucijų prašymą (žr. šio sprendimo 17 konstatuojamąją dalį) 2002 m. kapitalo injekcijos dalį nagrinėti pagal *Altmark* byloje priimtą Teisingumo Teismo sprendimą, Komisija pareiškė abejonių dėl atitikties šiame sprendime nustatytoms sąlygoms (pirmiausia antrajai ir trečiajai) ([67]).

(86) Darydama prielaidą, kad ši suma laikoma pagalba, suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį, Komisija 2006 m. sprendime nustatė, kad naujoji pagalbos suma, vertintina pagal gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, turėtų būti 15,81 milijono EUR. Ši pagalbos restruktūrizacijai suma daug mažesnė, palyginti su ta, apie kurią pranešta 2002 m. ir kuri patvirtinta 2003 m., todėl Komisija pareiškė abejonių dėl to, ar tikslinga palikti visus įpareigojimus, kurie 2003 m. sprendime nustatyti bendrovei SNCM.

(87) Komisija taip pat pareiškė abejonių dėl to, ar laikomasi 2003 m. sprendime nustatytų sąlygų, t. y. kainų nustatymo principo ir reisų į Korsiką ir atgal skaičiaus.

(88) Dėl bendrovės SNCM neigiamos pardavimo kainos Komisija pareiškė abejonių dėl to, ar valstybei prieš bendrovės SNCM pardavimą padidinus pastarosios kapitalą nepažeistas rinkos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo principas. Pirmiausia Komisija suabejojo, ar tinkamai apskaičiuotos likvidavimo sąnaudos, kurias valstybė kaip akcininkė turėtų padengti bendrovės SNCM likvidavimo atveju.

(89) Komisija pareiškė abejonių, kad finansinės priemonės gali būti pagrįstos laikantis gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti.

(90) Be to, Komisija pareiškė abejonių dėl antrojo kapitalo padidinimo 8,75 milijono EUR, kiek tai susiję su vienalaikiškumo principo laikymusi privataus ir viešojo investuotojo atžvilgiu bei vienodomis akcijų pasirašymo sąlygomis pagal teismų praktiką.

(91) Galiausiai Komisija pareiškė abejonių, ar papildomos 38,5 milijono EUR dydžio socialinės priemonės, skirtos kaip pagalba individualiems asmenims, įmonei nesuteikia netiesioginio pranašumo. Komisija taip pat pabrėžė galimą prieštaravimą dėl to, kad atsižvelgiama į papildomas išeitines kompensacijas, nors jos yra apdairaus investuotojo rizikos dalis.

7. PRANCŪZIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ POZICIJA

7.1. Dėl kapitalo padidinimo 2002 m.

7.1.1. *Dėl 53,48 milijono EUR atsižvelgiant į Altmark byloje priimtą sprendimą*

7.1.1.1. Dėl *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatytų keturių kriterijų laikymosi

(92) 2006 m. balandžio 7 d. rašte, taip pat pastabose, pateiktose priėmus 2006 m. sprendimą, Prancūzijos valdžios institucijos siūlo Komisijai laikytis nuostatos, kad 2002 m. kapitalo padidinimo dalis – 53,48 milijono EUR – yra kompensacija už viešąją paslaugą, teiktą 1999–2001 m. laikotarpiu, todėl pagal *Altmark* byloje priimtą sprendimą ji nėra valstybės pagalba atsižvelgiant į tai, kad iš tikrųjų šiuo atveju pritaikytini keturi šioje byloje priimtame sprendime nustatyti kriterijai.

(93) Dėl antrosios *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatytos sąlygos Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad pagal šį sprendimą tik apskaičiavimo parametrai turi būti objektyvūs, skaidrūs ir nustatyti iš anksto. O šiuo atveju 53,48 milijono EUR suma buvo pervesta 2003 m. lapkritį pagal apskaičiavimo parametrus, nustatytus prieš aptariamąjį laikotarpį (1991–2001) ([68]).

(94) Todėl, Prancūzijos tvirtinimu, tai, kad patikslinta kompensacijos suma pervedama vėliau, nepaneigia jos išvados, kad apskaičiavimo parametrai, kuriais remiantis buvo apskaičiuota 53,48 milijono EUR kompensacija, buvo objektyviai ir skaidriai nustatyti prieš pradedant vykdyti įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartyje nustatytas užduotis.

(95) Dėl ketvirtosios *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatytos sąlygos Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad pastarąja apibrėžiami įmonės, kuriai patikima teikti viešąją paslaugą, požymiai, ir kad tai turi būti vidutinė gerai tvarkoma įmonė, tačiau šioje sąlygoje visiškai neužsimenama apie mažiausio ar vidutinio pelningumo reikalavimą tokiai įmonei.

(96) Šiuo klausimu Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad bendrovei SNCM 1991–2001 m. laikotarpiu gali būti taikoma „gero valdymo prezumpcija“ ir kad jokia „prasto valdymo prezumpcija“ jai neturėtų būti taikoma vien dėl to, kad 1999–2001 m. ši bendrovė patyrė nuostolių. Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, bendrovės SNCM nuostoliai sietini ne su prastu valdymu, o su griežtomis 1991 ir 1996 m. pasirašytų sutarčių sąlygomis, taip pat su rinkoje, kurioje nuo seno veikė ši bendrovė, įvykusiais dideliais pokyčiais, kuriuos lėmė perėjimas iš monopolinės padėties į aplinką, kurioje vyksta smarki konkurencija. Todėl, Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, bendrovė SNCM buvo vidutinė gerai valdoma įmonė.

(97) Prancūzija pabrėžia, kad viešasis ūkinės veiklos vykdytojas buvo vienintelė įmonė, galinti įvykdyti šiuos įpareigojimus laikydamasi paslaugos teikimo visus metus reguliarumo ir dažnumo reikalavimų; 1996 m. šioje rinkoje pradėjo veikti viena privati įmonė, tačiau ji siūlė tik tam tikrus maršrutus ir tik tuo metų laiku, kai paklausa didžiausia. Be to, Prancūzijos valdžios institucijų tvirtinimu įmonių, kurių išlaidos galėtų būti orientacinės siekiant nustatyti, ar bendrovei SNCM suteikta kompensacija viršijo išlaidas, būtinas viešajai paslaugai teikti, neegzistuoja *stricto sensu*. Todėl, atsižvelgiant į bendrovės SNCM veiklos ir rinkos, kurioje pastaroji veikia, specifiką, lyginti šios bendrovės ir kitų laivybos bendrovių išlaidų sudėtį, sudėtinga.

(98) Nepaisant to, kad praktiškai neįmanoma rasti įmonės, kuri galėtų būti atskaitos taškas šiuo laikotarpiu, Prancūzija mano, kad 2005–2006 m. susirašinėdama su Komisija ji pasistengė pateikti objektyvius ir pagrįstus duomenis, leidžiančius teigti, kad bendrovė SNCM yra „vidutinė gerai valdoma ir atitinkama įranga apsirūpinusi įmonė“ ir kad ketvirtoji *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatyta sąlyga yra įvykdyta ([69]).

(99) Be to, Prancūzija mano, kad palyginimas, pagrįstas turimais duomenimis, susijusiais su bendrovių SFF ir SNCM išlaidų struktūra, visai neprieštarauja gero pastarosios valdymo prezumpcijai, pirmiausia dėl to, kad šie duomenys niekaip neleidžia atsižvelgti į nemažą išlaidų, patirtų teikiant viešąją paslaugą, dalį, susijusią su prekių vežimu.

(100) Prancūzija taip pat teigia, kad tokiu atveju kaip šis galima manyti, kad teismų praktika, pagal kurią priimtas sprendimas *Altmark* byloje (o pirmiausia – *Ferring* byloje), turi būti suprantama tik kaip patikrinimas, ar kompensacija nėra per didelė. Šiuo klausimu Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad suteiktos dotacijos neviršijo bendrovės SNCM faktiškai patirtų išlaidų vykdant įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą, kaip Komisija ir nustatė 2001 m. spalio 30 d. sprendime ([70]).

(101) Galiausiai Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad tai, jog *Altmark* byloje priimtas sprendimas taikomas įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarčiai, sudarytai 2002–2006 m. laikotarpiui, turėtų padėti išsklaidyti abejones dėl šios teismo praktikos taikymo su 1991–2001 m. laikotarpiu susijusioms kompensacijoms už suteiktas viešąsias paslaugas. Prancūzijos teigimu, 1991–2001 m. ir 2002–2006 m. suteiktos kompensacijos yra tokio pat pobūdžio, nes jų apskaičiavimo parametrai (griežti su viešąja paslauga susiję reikalavimai, vienintelė įmonė, galinti atitikti šiuos reikalavimus, ir į eksploatavimo išlaidų įtraukimo metodas) yra tokie patys.

(102) Taigi Prancūzija daro išvadą, kad įsipareigojimas teikti viešąją paslaugą ir reikalavimų neviršijančios kompensacijos 1991–2001 m. patvirtina, kad įvykdytos visos keturios *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatytos sąlygos.

7.1.1.2. 53,48 milijono EUR sumos suderinamumas atsižvelgiant į EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį

(103) Nors Komisija priėjo prie išvados, kad ši suma yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad ši atskira, su 2002 m. restruktūrizavimo planu nesusijusi, priemonė visgi yra suderinama pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį, nes Teismas šio suderinamumo pagrindo 2005 m. sprendime neužginčijo.

(104) Prancūzijos valdžios institucijos laikosi nuomonės, kad šiuo atveju aptariamoji suma yra priemonė, kuri neturėtų būti vertinama pagal 1999 ar 2004 m. gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, ir į ją vertinant 2002 m. plane nustatytas sąlygas neturėtų būti atsižvelgiama. Prancūzijos teigimu, pagal 2004 m. gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (pagal 68 punktą) 53,48 milijono EUR įtraukimo į restruktūrizavimo pagalbą nebūtų galima pagrįsti.

(105) Šiuo klausimu Prancūzija teigia, kad 53,48 milijono EUR suma, į kurią įtrauktos kompensacijos už išlaidas, patirtas 1991–2001 m. teikiant viešąją paslaugą, yra ne restruktūrizavimo metu (ar būtų kalbama apie restruktūrizavimo planą, apie kurį pranešta 2002 m., ar apie jo atnaujinimą), o prieš aptariamuosius restruktūrizavimo planus skirta priemonė. Be to, Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad priemonė, kuria siekiama kompensuoti įmonės išlaidas, patirtas vykdant įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą, pagal gaires nėra restruktūrizavimo pagalba.

(106) Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad nors apie šią sumą buvo pranešta kaip apie bendrą finansinę injekciją pagal restruktūrizavimo pagalbą, Komisija nėra susaistyta valstybių narių priimtų apibrėžčių ir kad prireikus jai dera įvertinus priemonę iš naujo nustatyti, kad tai nėra valstybės pagalba arba, priešingai, laikyti priemonę valstybės pagalba, nors atitinkama valstybė narė nebuvo jos taip apibūdinusi.

7.1.2. *Dėl restruktūrizavimo pagalbos, apie kurią pranešta, likučio*

(107) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Prancūzija mano, kad jei būtų nuspręsta, kad 53,48 milijono EUR suma neturi pagalbos požymių arba ji būtų laikoma pagalba, suderinama pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį, tai pagalbos suma, laikytina restruktūrizavimo pagalba, apie kurią pranešta 2002 m., siektų ne 76 milijonus EUR, o 15,81 milijono EUR.

7.2. **Dėl priemonių, taikytų po kapitalo padidinimo 2002 m.**

(108) Pirmiausia Prancūzija primena, kad dėl 2004–2005 m. kilusių socialinių neramumų ir labai pablogėjusios ekonominės ir finansinės bendrovės SNCM padėties valstybė, kaip šios bendrovės akcininkė, buvo priversta 2005 m. sausį pradėti privačių investuotojų atrankos procedūrą ir imtis neatidėliotinų priemonių (pirmiausia parduoti laivą *Asco* ir turėtas bendrovės *Sud Cargos* akcijas ([71]).

7.2.1. *Dėl neigiamos bendrovės SNCM pardavimo kainos*

(109) Remdamosi Bendrijos teismų praktika šioje srityje Prancūzijos valdžios institucijos siūlo Komisijai laikytis nuostatos, kad bendrovės SNCM pardavimas už neigiamą 158 milijonų EUR kainą jokiu aspektu nėra pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, nes Prancūzijos valstybė elgėsi kaip rinkos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas.

(110) Prancūzija pirmiausia atkreipia dėmesį į tai, kad galutinė 158 milijonų EUR kaina, žemesnė už neigiamą kainą, kurią iš pradžių siūlė perėmėjai pasibaigus jų atliktam bendrovės SNCM auditui, yra derybų dėl kontrolės perleidimo, vykusių atviro, skaidraus ir nediskriminuojančio konkurso metu, rezultatas ir todėl laikytina rinkos kaina.

(111) Prancūzija mano, kad privataus bendrovės SNCM partnerio buvo ieškoma vykstant atviram, skaidriam ir nediskriminuojančiam konkursui, kuriam pasibaigus buvo pasirinktas geriausias pasiūlymas, todėl pardavimo kaina yra rinkos kaina.

(112) Prancūzijos valdžios institucijų tvirtinimu, bendrovės SNCM pardavimas už neigiamą 158 milijonų EUR kainą pagal Bendrijos teismų praktiką ir Komisijos sprendimų praktiką vyko valstybei palankiausiomis sąlygomis, todėl valstybės pagalbos požymių neturi. Prancūzija mano, kad ši neigiama kaina yra mažesnė už likvidavimo kainą, kurią valstybė būtų patyrusi įmonės likvidavimo atveju.

(113) Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, ši išvada darytina taikant tiek Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktikoje susiformavusią nuostatą (toliau – *Gröditzer* byloje priimtas sprendimas ([72]), tiek faktinių bendrovės SNCM likvidavimo išlaidų analizę (toliau – sprendimas dėl ABX ([73]).

(114) Dėl pirmojo metodo, pagrįsto *Gröditzer* byloje priimtu sprendimu, Prancūzija teigia, kad šiame sprendime patvirtinamas Komisijos vertinimas, pateikiamas jos 1999 m. liepos 8 d. sprendime, pagal kurį *„į likvidavimo išlaidas turi būti įtraukta tik turto, […], likvidavimo […] vertė“* ([74]).

(115) Šiuo klausimu CGMF ([75]) ir *Oddo-Hastings* ([76]) ataskaitose nurodoma, kad turto likvidavimo vertė 2005 m. rugsėjo 30 d. buvo ne mažiau kaip […] mln. EUR ([77]).

(116) Todėl, atsižvelgdama į tai, kad valstybė, kaip bendrovės akcijų savininkė, atsako tik už turto likvidavimo vertės neviršijančias jos skolas (pagal *Hytasa* byloje priimtą sprendimą ([78]), Prancūzija tvirtina, kad bendrovės turto likvidavimo vertė ne mažesnė nei […] EUR, yra daug didesnė už neigiamą 158 milijonų EUR bendrovės pardavimo kainą.

(117) Dėl antrojo metodo Prancūzija pažymi, kad jis susijęs su Komisijos sprendimu dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė *ABX Logistics*, kuriame Komisija išnagrinėjo neigiamą pardavimo kainą, atskleisdama, kaip ir šiuo atveju, rinkos kainos pobūdį ir palygindama ją su išlaidomis, kurių valstybė kaip akcininkė faktiškai patirtų, jei bendrovė būtų likviduota draugiško susitarimo ar priverstiniu būdu, ir kurias įvertina ekspertas – nepriklausomas trečiasis asmuo. Pasak Prancūzijos, Komisija šiame sprendime pagrįstomis pripažįsta tam tikras išlaidas, galinčias susidaryti kreditoriams pateikus ieškinį dėl įsiskolinimų padengimo arba vykstant likvidavimui kituose grupės, likviduojančios savo pavaldžiąją bendrovę, padaliniuose.

(118) Remdamosi minėtomis CGMF ir *Oddo-Hastings* ataskaitomis, Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad visos faktinės išlaidos, kurias Prancūzijos Respublika patirtų kaip akcininkė, 2005 m. rugsėjo 30 d. siektų nuo […] iki […] mln. EUR.

(119) Taikant šį metodą pirmiausia atsižvelgiama į riziką, kad Prancūzijos valstybei būtų galėję tekti padengti įsiskolinimus, jei teismas būtų nusprendęs ją laikyti faktiniu bendrovės SNCM vadovu. Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad ieškinio dėl įsiskolinimų padengimo rizikos negalima atmesti pirmiausia atsižvelgiant į tai, kad Prancūzijos kasacinis teismas precedentiniu atveju jau yra priėmęs sprendimą ([79]). Todėl daugelyje Komisijai atsiųstų raštų Prancūzijos valdžios institucijos teigė, kad tikimybė, jog nacionalinis teismas įpareigos valstybę padengti įmonės įsiskolinimus yra labai didelė ir kad apskaičiuojant faktines galimo bendrovės SNCM likvidavimo išlaidas reikėjo į ją atsižvelgti.

(120) 2005 m. rugsėjo 30 d. bendrovės SNCM turto (t. y. […] mln. EUR) likvidacinė vertė atsiskaičius su privilegijuotaisiais kreditoriais būtų buvusi […] mln. EUR. Į kitas išlaidas, į kurias atsižvelgiama numatant ieškinio dėl įsiskolinimų padengimo galimybę, įtrauktos išlaidas, susijusios su pagrindinių eksploatavimo sutarčių nutraukimu, laivų išperkamosios nuomos sutarčių nutraukimu ir subordinuotaisiais įsipareigojimais; visoms šioms išlaidoms padengti būtų trūkę […] mln. EUR. Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad valstybei būtų tekę sumokėti nuo […] iki […] proc. šios sumos.

(121) Be to, Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad dėl sąsajos su bendrove SNCM ir pagal kitą Prancūzijos teismo sprendimą ([80]) bendrovės likvidavimo atveju teismas būtų galėjęs pareikalauti atlyginti žalą darbuotojams. Atsižvelgdamos į tokią teismo praktiką Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad daugiau nei tikėtina, kad teismas būtų nustatęs papildomų kompensacijų sumą, remdamasis kompensacijomis, išmokėtomis pagal iki likvidacijos pateiktą socialinį planą.

(122) Aptariamajam atvejui taikydama *Aspocomp* byloje priimtą sprendimą Prancūzija mano, kad valstybei būtų tekę mokėti papildomas išeitines kompensacijas, kurios iš viso būtų siekusios nuo […] iki […] mln. EUR; dėl to galiausiai visos likvidavimo išlaidos, kurias būtų turėjusi padengti valstybė, būtų siekusios nuo […] iki […] mln. EUR.

(123) Laikantis šio požiūrio, faktinių išlaidų, kurias valstybė kaip akcininkė būtų turėjusi padengti, analizė rodo, kad bendrovės SNCM pardavimas už neigiamą 158 milijonų EUR kainą, valstybei kainavo mažiau nei faktinės išlaidos, kurias ji būtų turėjusi padengti priverstinio įmonės likvidavimo atveju.

(124) Todėl Prancūzijos valdžios institucijos daro išvadą, kad ši pagalba nelaikytina valstybės pagalba.

7.2.2. *Dėl bendros akcininkų kapitalo injekcijos*

(125) Prancūzija mano, kad dalyvaudama atliekant šią kapitalo injekciją ji elgėsi kaip apdairus investuotojas, nes, viena vertus, prisidėjo prie šios injekcijos kartu su bendrovėmis BCP ir VT ir įsigijo mažumos akcijų paketą, kita vertus, šis dalyvavimas užtikrino pastovią […] proc. kapitalo grąžą per metus, todėl išnyko grėsmė valstybei vykdyti verslo planą. Prancūzija teigia, kad šis pelningumo rodiklis visiškai tenkina privatų investuotoją ([81]). Tačiau ji patikslina, kad bendrovės SNCM sanavimo, priverstinio likvidavimo atveju arba perėmėjams įgyvendinus nuostatą dėl atsisakymo perimti bendrovę jokia kapitalo grąža nebūtų privaloma.

7.2.3. *Dėl papildomų socialinių priemonių (pagalba individualiems asmenims)*

(126) Remdamasi Komisijos sprendimų praktika, pirmiausia susijusia su bendrovės SFP (*Société française de production*) byla ([82]), Prancūzija mano, kad šis finansavimas – tai pagalba individualiems asmenims, nesuteikianti naudos įmonei. Todėl papildomų socialinių priemonių įgyvendinimas panaudojant viešąsias lėšas iš darbo atleistų asmenų naudai, neatleidžiant darbdavio nuo jo įprastų įsipareigojimų, susijęs su socialine valstybių narių politika ir nėra valstybės pagalba.

7.2.4. *Išvada*

(127) Jei vis dėlto Komisija nuspręstų visas naująsias priemones ar jų dalį laikyti valstybės pagalba, Prancūzija atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad naujosios priemonės, užtikrindamos bendrovės SNCM gyvybingumo atkūrimą, leistų išlaikyti konkurenciją aptariamosiose rinkose, pirmiausia paslaugų teikimo Korsikos maršrutais rinkoje. Tai, pasak Prancūzijos, yra vienas pagrindinių gairių dėl sunkumus patiriančių įmonių sanavimo principų, kurį priminė Komisija šioje byloje (panaikintojo jos sprendimo 283 konstatuojamojoje dalyje) ir Pirmosios instancijos teismas 2005 m. liepos 15 d. sprendime. Pirmiausia šis teismas priminė, kad Komisija, įgyvendindama plačius vertinimo įgaliojimus, galėjo įvertinti, kad įmonės egzistavimas buvo privalomas siekiant neleisti aptariamosiose rinkose susikurti sustiprintai oligopolinei struktūrai.

(128) Prancūzija ragina Komisiją nustatant bendrovei SNCM taikytinus įpareigojimus, atsižvelgti į rinkos struktūrą. Pavyzdžiui, sumažinus bendrovės SNCM pajėgumus, jau dabar paslaugų teikimo Korsikos maršrutais rinkoje vyraujančios bendrovės CFF padėtis ([83]) dar labiau sustiprėtų.

(129) Prancūzijos valdžios institucijų teigimu, patikslintas restruktūrizavimo planas atitinka 1999 ir 2004 m. gairėse Komisijos nustatytus suderinamumo kriterijus. Be to, visos priemonės, kurių imtasi privatizuojant bendrovę SNCM, leis iki 2009 m. pabaigos ilgam atkurti pastarosios gyvybingumą apsiribojant tuo, kas būtiniausia jam atkurti.

7.3. **Dėl apribojimų, nustatytų panaikintame 2003 m. sprendime, pašalinimo**

(130) Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad 2003–2006 m. buvo laikomasi visų 2003 m. sprendime nustatytų sąlygų ir jos visos buvo įvykdytos. Tačiau Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad šios priemonės nebėra būtinos siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo ir kad tolesnis jų laikymasis prieštarautų proporcingumo principui atsižvelgiant į restruktūrizavimo pagalbos sumos sumažinimą, kuri dabar apribota iki 15,81 milijono EUR. Pirmiausia Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad reikėtų panaikinti sąlygas, kurios dar gali būti taikomos, t. y. susijusias su draudimu modernizuoti bendrovės SNCM laivyną, kainų nustatymo principu ir tam tikro reisų skaičiaus išlaikymu.

8. **SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS**

8.1. **Dėl 2002 m. sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą**

8.1.1. *Bendrovės Corsica Ferries (CFF) pastabos*

(131) Bendrovė CFF, pirmiausia ginčydama, kad bendrovė SNCM yra sunkumus patirianti įmonė pagal gaires ([84]), kelia klausimą dėl bendrovės SNCM pajėgumo tapti pelninga nedotuojamuose maršrutuose. Be to, CFF konstatuoja, kad, kitaip nei paskelbta restruktūrizavimo plane ([85]), Livorno maršrutu paslaugos toliau teikiamos.

(132) Bendrovė CFF apgailestauja, kad išlaidų sumažinimo klausimu jai nėra galimybių susipažinti su kai kuriais restruktūrizavimo plane, dėl kurio jos atstovai turėjo kritinių pastabų ([86]), pateiktais duomenimis.

(133) CFF laikosi nuomonės, kad Prancūzijos valdžios institucijų skaičiavimai, pagal kuriuos gaunama 76 milijonų EUR suma, visiškai neatitinka tikrovės ([87]), o jų nustatytas nuosavo kapitalo ir skolų santykio rodiklis (79 %) – per didelis ([88]). Dėl bendrovės SNCM turimų kitų bendrovių akcijų CFF pažymi, kad kai kurios pavaldžiosios bendrovės šios laivybos bendrovės veiklai nenaudingos ([89]).

(134) Todėl, pasak CFF, pagalbos planu siekiama apeiti reglamentą dėl kabotažo ir konkursą teikti paslaugas maršrutu Marselis – Korsika padaryti beprasmiu. CFF primygtinai prašo, kad planuojama pagalba nebūtų sudarytos palankios sąlygos agresyvesnei bendrovės SNCM pasiūlai. CFF siūlo, kad restruktūrizavimo pagalba būtų suteikta tik 2007 m. ir tik tuo atveju, jei SNCM nelaimėtų būsimo 2006 m. konkurso, nes tai vienintelis scenarijus, pagal kurį, CFF manymu, ši laivybos bendrovė tikrai patirtų sunkumų.

8.1.2. *Grupės Stef-TFE ([90]) pastabos*

(135) Grupė *Stef-TFE* teigia, kad bendrovės SNCM turimos CMN akcijos turi būti vertinamos tik kaip finansinis turtas. Pasak grupės *Stef-TFE*, CMN ir SNCM yra nepriklausomos bendrovės ir konkuruoja maršrutuose, kuriais vežama ne iš Marselio, nors yra pasirašiusios bendrą įsipareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartį.

(136) Rašte nurodoma, kad grupė *Stef-TFE* planuoja įsipareigoti „perpirkti visas bendrovės SNCM turimas CMN akcijas arba jų dalį, pageidautina visas“, kurias įvertina 15–17 milijonų EUR, jei Komisija galutiniame savo sprendime nustatydama sąlygas nuspręstų, kad „toks perleidimas yra būtinas tinkamai restruktūrizavimo plano pusiausvyrai“.

8.1.3. *Vietos savivaldos institucijų atstovų pastabos*

(137) Marselio meras, *Bouches-du-Rhône* generalinės tarybos pirmininkas ir *Provence-Alpes-Côte d'Azur* regiono tarybos pirmininkas pabrėžia svarbų ekonominį bendrovės SNCM vaidmenį regiono ekonomikoje.

(138) *Provence-Alpes-Côte d'Azur* regiono tarybos pirmininkas priduria, kad, jo manymu, sudarytos visos sąlygos, kad pagal bendrovės SNCM restruktūrizavimo planą būtų užtikrintas jos gyvybingumas.

(139) Korsikos asamblėjos vykdomosios tarybos pirmininkas atsiuntė šios asamblėjos 2002 m. gruodžio 18 d. sprendimą, kuriame pastaroji pareiškia palankiai vertinanti bendrovės SNCM kapitalo padidinimo planą.

8.1.4. *Korsikos transporto tarnybos pastabos*

(140) Korsikos transporto tarnyba (pranc. – *Office des Transports de Corse*, toliau – OTC) ([91]) pabrėžia, kad paskelbus konkursą dėl įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarties buvo gauta tik viena – grupės CMN ir SNCM – paraiška. Rūpindamasi, kad būtų išlaikytas patikimas ir kokybiškas paslaugų teikimas, Korsikos teritorinė bendruomenė į sutartį įtraukė finansinius kompensavimo arba patikslinimo atsižvelgiant į paslaugų veiksmingumą ir patikimumą mechanizmus. Galiausiai primenama, kad teritorinė Korsikos valdžios institucija atsižvelgė į paslaugų teikimo iš žemyninės Prancūzijos pasiūlos pokytį nuo 1996 m. ir įpareigojimą teikti viešąją paslaugą apribojo tik paslaugų teikimu maršrutu Marselis – Korsika.

(141) OTC taip pat pažymi, kad SNCM šiuo metu yra vienintelė bendrovė, galinti įvykdyti sutarties reikalavimus, susijusius su keleivių srautu, ir jai nutraukus veiklą „iškart labai sumažėtų paslaugų“. Be to, OTC primena bendrovės SNCM reikšmę Korsikos ekonomikai.

8.2. **Dėl 2006 m. sprendimo išplėsti procedūros taikymo sritį**

8.2.1. *Corsica Ferries (CFF) pastabos*

(142) CFF pabrėžia aptariamųjų sumų dydį, jų neproporcingumą, palyginti su bendrovės SNCM apyvarta ir tai, kad jos buvo pervestos šiai bendrovei Komisijai dar neįvertinus jų pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

(143) CFF atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad Prancūzijos valstybės parama bendrovei SNCM turi strateginės reikšmės CFF plėtrai. Anot jos, šiomis neleistinomis priemonėmis bendrovei SNCM būtų sudarytos sąlygos vykdyti labai agresyvią kainų nustatymo politiką maršrutuose, kuriuose CFF veikia jau 10 metų ir kuriuose pirmą kartą nuo savo atėjimo į rinką ji prarastų rinkos dalį.

(144) CFF mano, kad egzistuoja alternatyvių būdų bendrovei SNCM veikti visuose atitinkamuose maršrutuose (ir susijusių su įpareigojimu teikti viešąją paslaugą, ir ne), kurie galėtų būti labai naudingi tiek šiai bendrovei, tiek konkurencijai apskritai. Dėl įpareigojimo teikti viešąją paslaugą ([92]) CFF mano, kad SNCM turėtų sumažinti savo pasiūlą su šia paslauga susijusiuose maršrutuose siekiant, kad jai nebūtų leista piktnaudžiauti vyraujančiąja padėtimi šioje rinkoje, apsieita be naujų investicijų ir įgyvendintas socialinis planas, apribotas iki 120 sezoninio darbo vietų, išvengiant neterminuotų sutarčių nutraukimo, dėl kurio tektų patirti daugiau išlaidų. Dėl maršrutų, nesusijusių su įpareigojimu teikti viešąją paslaugą, CFF siūlo, kad SNCM atsisakytų vieno sezoninio laivo.

8.2.1.1. Dėl kapitalo padidinimo 2002 m.

(145) CFF kelia klausimą dėl 53,48 milijono EUR sumos, ar nebuvo atliktas dvigubas skaičiavimas apskaičiuojant 787 milijonų EUR kompensaciją, patvirtintą 2001 m. Komisijos sprendimu.

(146) CFF mano, kad, nors sprendimas *Altmark* byloje buvo priimtas vėliau nei pasirašyta įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartis, pagal pastarąją pervestos kompensacijos turi būti nagrinėjamos remiantis minėtoje byloje priimtu sprendimu. Šiuo klausimu CFF mano, kad *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatytos sąlygos, išskyrus pirmąją, neįvykdytos.

(147) Pirmiausia dėl ketvirtosios *Altmark* sąlygos CFF, kaip ir Komisija, abejoja, ar SNCM gali būti laikoma gerai valdoma ir atitinkama įranga apsirūpinusia įmone. Šiuo klausimu CFF atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad beveik 50 % bendrovės SNCM nuostolių patirta 2000–2001 m.; tai leidžia manyti, kad bendrovės SNCM nuostoliai sietini ne vien su įpareigojimu teikti viešąją paslaugą.

(148) Dėl galimybės šią sumą vertinti pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį CFF mano, kad Pirmosios instancijos teismas paragino Komisiją atlikti įvertinimą, apsiribojantį šios sumos laikymu pagalba, o ne jos pateisinimu pagal minėtą straipsnį. Komisija turėtų patikrinti, ar ši suma ne per didelė, palyginti su papildomomis išlaidomis, patirtomis teikiant viešąją paslaugą.

8.2.1.2. Dėl priemonių, taikytų po kapitalo padidinimo 2002 m.

(149) Dėl bendrovės pardavimo konkurso procedūros CFF mano, kad pastaroji nebuvo visiškai skaidri, nes atrinktoji įmonė, BCP, nebevadovauja bendrovės SNCM veiklai, nes savo vietą užleido VT grupei. Be to, finansinės sąlygos pasikeitė ir tapo daug palankesnės pirkėjams, todėl bendrovei CFF kyla klausimas dėl vienodo požiūrio į investuotojus principo, kurio turėjo būti laikomasi visos operacijos metu.

(150) Dėl neigiamos 158 milijonų EUR pardavimo kainos CFF abejoja, ar šiuo atveju taikytas rinkos sąlygomis veikiančio apdairaus investuotojo kriterijus. Viena vertus, CFF kyla klausimas, ar galima manyti, kad aptariamąją operaciją valstybė vykdė tuo pat metu ir panašiomis sąlygomis, kaip ir atitinkamų privačių ūkinės veiklos vykdytojų kartu atliekama reikšminga kapitalo injekcija, jei valstybė padidino bendrovės kapitalą prieš akcininkams bendrai padidinant bendrovės kapitalą ir prieš naująjį restruktūrizavimo planą. Kita vertus, CFF mano, kad, pablogėjus SNCM finansinei padėčiai, apdairus investuotojas būtų ėmęsis priemonių anksčiau ir neleidęs savo investicijai nuvertėti ([93]).

(151) CFF mano, kad remtis į *ABX Logistics* bylą nederėtų. CFF pabrėžia ne tik faktą, kad minėtos bylos aplinkybės yra visai kitokios, bet ir kad tos bylos atveju pagalbos gavėjas įnešė didelį įnašą, o SNCM to nepadarė. Be to, CFF manymu, 2006 m. Komisijos sprendime neatsižvelgiama į išlaidas, susijusias su tikėtinu ieškinių pateikimu atitinkamos įmonės likvidavimo atveju. Šiuo klausimu CFF mano, kad nacionalinių teismų praktika, kuria remiasi Prancūzija siekdama pateisinti išlaidas, kurias būtų tekę padengti SNCM likvidavimo atveju, šiuo atveju netaikytina ([94]).

(152) CFF mano, kad šiam atvejui taikant *Gröditzer* ir *Hytasa* bylose priimtus sprendimus tegalima padaryti išvadą, kad valstybė elgėsi ne kaip privatus investuotojas, nes, remiantis šia teismo praktika, valstybės kapitalo injekcija buvo susijusi su 75 % jos turėtų bendrovės SNCM akcijų pardavimu, todėl tiek pat sumažėjo tikimybė gauti pelną.

(153) Galiausiai CFF mano, kad lyginant įmonės likvidavimo ir kapitalo padidinimo išlaidas reikėtų atsižvelgti į turto, kuris abiem atvejais perleidžiamas pirkėjui, vertę. CFF mano, kad perėmėjams perleisto turto vertė svyruotų nuo 640 iki 755 milijonų EUR ([95]), atsižvelgiant į SNCM naudojamų laivų rinkos vertę, kuri, pasak CFF, 2006 m. rugpjūtį siekė 644–664 milijonus EUR.

(154) Dėl priemonių, taikytų po kapitalo padidinimo 2002 m., laikymo restruktūrizavimo pagalba CFF mano, kad laikotarpiu iki pirmojo kapitalo padidinimo 142,5 milijono EUR SNCM atitinka kriterijus, taikomus sunkumus patiriančioms įmonėms, tačiau toks jos vertinimas tampa labai abejotinas kalbant apie laikotarpį iki antrojo kapitalo padidinimo 8,75 milijono EUR, nes nuosavas įmonės turtas tada jau buvo atkurtas.

(155) Dėl įmonės gyvybingumo CFF pabrėžia, kad bendrovės SNCM pardavimas yra tik dalinis ir nėra neatšaukiamas atsižvelgiant į nuostatas dėl atsisakymo, dėl kurių sutarta su perėmėjais. Šie dalykai verčia rimtai abejoti perėmėjų noru ir galėjimu atgaivinti SNCM, taigi ir ilgalaikio įmonės gyvybingumo perspektyvomis. Be to, CFF nurodo, kad kitaip nei reikalaujama pagal 2004 m. gaires, Prancūzijos valdžios institucijos nenumatė atsisakyti tokių rūšių veiklos, kuri struktūriniu požiūriu būtų nuostolinga net po restruktūrizavimo ([96]). CFF taip pat pareiškia skeptišką nuomonę dėl išlaidų sumažinimo plano, nes SNCM laivynas netgi buvo padidintas ([97]), ir dėl darbuotojų skaičiaus sumažinimo, pirmiausia atsižvelgiant į tai, kad nepavyko įgyvendinti 2002 m. socialinio plano.

(156) Ar naujoji pagalba yra būtino mažiausio dydžio CFF abejoja viena vertus, dėl, neaiškumo, kas priskiriama socialinėms išlaidoms, kita vertus, dėl SNCM 2006 m. balandžio 28 d. visuotinio susirinkimo protokolo, pagal kurį dalis šios pagalbos skiriama 2006–2007 m. bendrovės eksploatavimo nuostoliams padengti. CFF taip pat mano, kad SNCM perėmėjai prie įmonės restruktūrizavimo nelabai prisideda.

(157) CFF mano, kad siekiant išvengti nederamo konkurencijos iškraipymo, reikia pratęsti ir tiksliau apibrėžti 2003 m. bendrovei SNCM nustatytus įpareigojimus, taip pat numatyti naujų su silpnesniu SNCM dalyvavimu rinkoje susijusių įpareigojimų ([98]). Be to, CFF mano, kad SNCM dalies 2003 m. sprendime nustatytų įpareigojimų neįvykdė ([99]).

(158) Dėl antrojo kapitalo padidinimo 8,75 milijono EUR pobūdžio, pasak CFF, kad būtų įteisinta valstybės taikoma priemonė, viešoji investicija turi būti atliekama tuo pačiu metu, kaip ir privačioji, be to, pastaroji privalo būti reikšminga ir atlikta panašiomis sąlygomis. Tačiau aptariamuoju atveju šios dvi sąlygos nebuvo įvykdytos. Viena vertus, perėmėjų investicija, susijusi tik su pirmuoju kapitalo padidinimu 142,5 milijono EUR, nėra didelė. Kita vertus, perėmėjų investicija nebuvo atlikta panašiomis sąlygomis, kaip valstybės investicija, pirmiausia dėl nuostatų dėl atsisakymo ir dėl laukiamo pelningumo iš bendrovės CGMF, turinčios mažumos akcijų paketą.

(159) Dėl socialinių priemonių už 38,5 milijono EUR CFF ginčija šios sumos laikymą pagalba individualiems asmenims. Ši suma tikrai tiesiogiai suteikia naudos SNCM darbuotojams, bet CFF pabrėžia, kad ši priemonė gali turėti teigiamų netiesioginių pasekmių bendrovei, pirmiausia susijusių su socialinės įtampos sumažėjimu.

8.2.2. *Bendrovės STIM d'Orbigny (priklausančios grupei Stef-TFE) pastabos*

8.2.2.1. Dėl kapitalo padidinimo 2002 m.

(160) STIM pabrėžia, kad pervesdama 53,48 milijono EUR kaip kompensacijas už viešąją paslaugą valstybė bendrovei SNCM du kartus sumokėjo už tą pačią viešąją paslaugą. Be to, STIM mano, kad šis pervedimas neatitinka *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatytų kriterijų.

(161) Konkrečiai dėl antrojo ir ketvirtojo *Altmark* kriterijų STIM ginčija, kad, viena vertus, buvo iš anksto nustatyti objektyvūs ir skaidrūs parametrai, kita vertus – kad galima lyginti bendrovių SNCM ir CMN rodiklius 1991–2001 laikotarpiu ([100]) ir todėl mano, kad Komisijai pateikti duomenys buvo aiškiai neobjektyvūs ([101]).

8.2.2.2. Dėl priemonių, taikytų po kapitalo padidinimo 2002 m.

(162) Dėl neigiamos 158 milijonų EUR pardavimo kainos STIM mano, kad ši kaina nėra rinkos kaina, nustatyta įvykus atviram ir nediskriminuojančiam konkursui, nes bendrovės kapitalas buvo padidintas ne pagal paprastai privačių investuotojų taikomus principus. STIM mano, kad iš naujo apskaičiuota balansinė grynojo turto vertė leistų likviduoti įmonę blogiausiu atveju valstybei nepatyrus išlaidų, ar net gaunant pelno, kad pardavimo kaina, palyginti su įmonės verte (kuri, STIM manymu, siekia 350 milijonų EUR), labai menka ir kad pagalba, palyginti su įmonės poreikiais, neproporcingai didelė.

(163) STIM taip pat atkreipia Komisijos dėmesį į pernelyg plačiai taikomą nuostatą dėl atsisakymo perkelti įmonę į privatųjį sektorių.

(164) Galiausiai STIM ginčija pardavimo už neigiamą kainą pagrindimą tuo, kad įmonę būtų sunku likviduoti socialiniu požiūriu, nes tai nelabai panašu į tiesą.

(165) Dėl antrojo kapitalo padidinimo 8,75 milijono EUR STIM mano, kad atliekant šią kapitalo injekciją nebuvo laikomasi rinkos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo principo, nes nebuvo pakankamų pelno iš investicijų garantijų. STIM ginčija argumentą, pagrįstą privačiosios ir viešosios investicijų vienalaikiškumu, pateikiamą siekiant, kad ši injekcija nebūtų laikoma valstybės pagalba. Toks vienalaikiškumas, jei ir būtų nustatytas, tėra vienas požymis ir negali būti vertinimo kriterijus ([102]). Galiausiai STIM tvirtina, kad ši injekcija – tai perėmėjams Prancūzijos Vyriausybės suteikta garantija, kad bendrovė SNCM bus įpareigota teikti viešąją paslaugą Korsikos maršrutais.

(166) Dėl 38,5 milijono EUR pagalbos individualiems asmenims STIM mano, kad šia suma siekta bendrovei SNCM suteikti lėšų, kad būtų laikomasi kai kurių esminių Komisijai pateikto sanavimo plano punktų, kurių nuostatos, pirmiausia susijusios su darbuotojų skaičiaus sumažinimu, nebuvo įgyvendintos.

8.2.2.3. Dėl suderinamumo su 2004 m. gairėmis

(167) STIM manymu, SNCM gauta pagalba nėra būtino mažiausio dydžio. Atsižvelgiant į 2004 m. gairėse nustatytas sąlygas SNCM ir perėmėjai prie restruktūrizavimo prisidėjo nepakankamai ir nebuvo įrodyta, kad dėl išskirtinės bendrovės SNCM padėties, mažesnis jos pačios indėlis gali būti pagrįstas. Be to, STIM pabrėžia, kad 2006 m. suteikta pagalba neproporcinga, nes leido bendrovei SNCM sukaupti atsargų būsimiems nuostoliams padengti. Galiausiai tai, kad SNCM nenumatė parduoti įmonės išlikimui nebūtino turto, prieštarauja 2004 m. gairėse nustatytiems reikalavimams.

(168) STIM mano, kad lėšos buvo skirtos pažeidžiant 2004 m. gairėse nustatytą vientisumo principą. Įmonės finansinės padėties pablogėjimas ir socialiniai konfliktai negali būti vertinami kaip išskirtinės, nenumatomos ir nuo pagalbą gaunančios įmonės nepriklausančios aplinkybės.

(169) Todėl STIM reikalauja papildomos kompensacijos, atitinkančios pusę suteiktos pagalbos sumos, t. y. 98,25 EUR, gautinų pardavus dar vieną laivą bei tiesioginį ir netiesioginį bendrovės SNCM turimų CMN akcijų paketus. Šiuo klausimu STIM tvirtina, kad šios akcijos nėra strateginės pagal gaires dėl pagalbos įmonėms restruktūrizuoti, nes jos „nebūtinos įmonės išlikimui“ ir nėra neperleidžiamas turtas.

(170) STIM taip pat teigia, kad tariamoji SNCM ir CMN sąveika neegzistuoja, nes SNCM neturi jokios realios įtakos valdant ir plėtojant CMN. Galiausiai STIM pabrėžia, kad, kaip nustatė Paryžiaus apeliacinis teismas, akcininkų susitarimas, saistęs abi įmones, nuo 2006 m. kovo 15 d., kai CMN jį nutraukė, nebeegzistuoja.

8.2.3. *SNCM pastabos*

(171) SNCM atsiuntė Komisijai bylą, kurioje patikslinama ekonominė ir konkurencinė padėtis, taip pat pridedama teisinė ataskaita, kurioje bendrovės likvidavimo atveju įvertinama valstybės, kaip bendrovės faktinės valdytojos, laikotarpiu iki jos privatizavimo, įsikišimo teisinio vertinimo rizika.

(172) Pasikonsultavęs su SNCM […] biuras daro išvadą, kad remiantis bendrovės socialiniais dokumentais, kuriuos papildo kontrolės institucijų raštai, patikrinimų medžiaga ir ataskaitos, Prancūzijos valstybė turi […] ([103]) ([104]) ([105]). Be to, ataskaitoje pabrėžiama, kad […] ([106]). Galiausiai šioje ataskaitoje pažymima, kad […].

(173) Tuo remdamasis SNCM ekspertas daro išvadą, kad labai tikėtina, jog Marselio komercinių bylų teismas gali pripažinti Prancūzijos valstybę faktine bendrovės valdytoja.

(174) Be to, iš faktų, pirmiausia nustatytų Audito Rūmų ataskaitose, matyti, kad Prancūzijos valstybei ([107]), faktinei SNCM vadovei, priskirtinos klaidos prisidėjo prie nustatyto SNCM nemokumo. Žala dėl valstybės padarytų valdymo klaidų siekia […].

(175) Taigi atsižvelgdamas į šias aplinkybes SNCM ekspertas mano, kad nėra jokios abejonės, jog ieškinio dėl įsiskolinimų padengimo atveju Prancūzijos valstybė būtų įpareigota padengti visus įsiskolinimus arba jų dalį, nes ji buvo labai įsitraukusi į SNCM valdymą, padarė akivaizdžių valdymo klaidų ir turi pakankamų finansinių išteklių.

(176) Remdamasis atitinkama teismų praktika SNCM ekspertas daro išvadą, kad jei SNCM būtų likviduota, visiškai neabejotina, kad valstybė turėtų padengti visus SNCM socialinius įsiskolinimus. Valstybė kaip akcininkė turėtų padengti nuo […] iki […] proc. nustatytų įsiskolinimų (t. y. nuo […] iki […] mln. EUR). Todėl nusprendusi privatizuoti SNCM ir iš anksto padidinusi jos nuosavą kapitalą 158 milijonais EUR Prancūzijos valstybė pasielgė kaip apdairus investuotojas.

9. PRANCŪZIJOS ATSAKYMAI Į SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABAS

9.1. Prancūzijos atsakymai į suinteresuotųjų šalių pastabas, susijusias su 2002 m. sprendimu pradėti oficialią tyrimų procedūrą

9.1.1. *Atsakymai į bendrovės Corsica Ferries pastabas*

(177) Prancūzijos valdžios institucijos pažymėjo, kad kai kurie CFF pateikti duomenys, susiję su SNCM pasiūla, yra netikslūs.

(178) Prancūzijos valstybė mano, kad, kitaip nei teigia CFF, restruktūrizavimo planas buvo parengtas taip, kad leistų nedelsiant atkurti SNCM pelningumą ir sukurti sąlygas jos gyvybingumui vidutinės ir ilgalaikės trukmės laikotarpiui. Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad didelė išlaidų mažinimo programos dalis jau įgyvendinta ([108]). Be to, 2001 m. SNCM sukaupė 21,3 milijono EUR, skirtų restruktūrizavimo priemonėms – pirmiausia darbo vietų išsaugojimo planui – finansuoti.

(179) Dėl pagalbos sumos nustatymo Prancūzijos valdžios institucijos patvirtina, kad nuosavo kapitalo ir visų skolų santykio rodiklis 0,79, yra būdingas daugumos laivybos bendrovių balanso rodiklis, išskyrus ypatingus atvejus ([109]).

9.1.2. *Atsakymai į bendrovės Stef-TFE pastabas*

(180) Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad *Stef-TFE* aprašyti SNCM ir CMN santykiai įgyvendinant įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartį neatitinka tikrovės.

(181) Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, trumpo įmonių SNCM ir CMN susijungimo, siekiant kartu teikti viešąją paslaugą ir nebūti solidariai atsakingoms, pasirinkimas visai nebuvo *„priverstinis dėl bendro konsultavimosi pobūdžio“*, kaip teigia *Stef-TFE*. Pasirinkimas sudaryti grupę SNCM-CMN – tai rezultatas abiejų bendrovių atliktos

analizės, pagal kurią jų istorinės ir natūralios partnerystės tąsa šia forma suteiktų joms didžiausių pranašumų – pirmiausia konkurencingumo atžvilgiu – dalyvaujant konkurse. Taigi bendrovės CMN įsijungimą į šią grupę lėmė jos laisvas pasirinkimas, pagrįstas jos interesais, o ne viešojo konkurso padiktuotas įpareigojimas.

(182) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad, kitaip nei teigia *Stef-TFE*, bendrovės SNCM ir CMN nėra nei priklausomos viena nuo kitos, nei tiesioginės konkurentės. Tokia padėtis prieštarautų pačiai jų kartu pasirašytos įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarties esmei.

(183) Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad SNCM turimos CMN akcijos negali būti laikomos tik finansiniu turtu, kaip tvirtina *Stef–TFE*. Prancūzija laikosi nuomonės, kad SNCM dalyvavimas CMN kapitale yra labai svarbus strateginiu požiūriu. Šių akcijų pardavimas, pasak jos, ne tik prieštarautų pramoninei logikai, bet ir būtų didelė strateginė klaida.

9.1.3. *Prancūzijos atsakymai į vietos savivaldos institucijų atstovų pastabas*

(184) Prancūzija iš esmės sutinka su tuo, kas išdėstyta *Provence-Alpes-Côte d'Azur* regiono tarybos pirmininko rašte, tačiau pažymi, kad, kitaip nei teigiama šio rašto 2 punkte ([110]), pasiūla maršrutais tarp žemyninės Prancūzijos ir Korsikos nėra „per didelė palyginti su paklausa“ ir kad SNCM tarifų politika atitinka jos prisiimtus įsipareigojimus, kad dėl jos kaltės tarifinė kova nekils ir kad kainų ji nediktuos.

9.2. **Prancūzijos atsakymai į suinteresuotųjų šalių pastabas, susijusias su 2006 m. sprendimu**

(185) Prancūzija pažymi, kad apskritai daugelis STIM ir CFF pastabų yra tokios pat, kaip Komisijai 2003 m. jų pateiktos pastabos Pirmiausia Prancūzija pažymi, kad CFF pastabos buvo pateiktos Pirmosios instancijos teismui ieškinyje dėl 2003 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimo panaikinimo ir daugumą jų tiek Komisija, tiek šis teismas atmetė.

(186) Dėl įpareigojimo teikti viešąją paslaugą, susijusią su maršrutu Marselis – Korsika, Prancūzija ginčija visus argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarties sudarymo procedūra vyko netinkamai. Be to, pasak Prancūzijos, tai, kad šias nacionalines procedūras yra išnagrinėjęs nacionalinis teismas, kompetentingas kaip Bendrijos bendrosios teisės teismas, leidžia manyti, kad Komisijai nebuvo pagrindo atsižvelgiant į Bendrijos interesus nagrinėti klausimus, susijusius su įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarties sudarymo procedūra.

9.2.1. *Dėl paankstinto priemonių, numatytų pirmajame restruktūrizavimo plane ir jo daliniuose pakeitimuose, įgyvendinimo*

(187) Į bendrą pastabą dėl to, kad Prancūzija anksčiau pradėjo įgyvendinti pagalba laikytinas priemones Prancūzijos valdžios institucijos atsako, kad tai lėmė procedūros išskirtinumas, nes 2005 m. buvo panaikintas 2003 m. liepos 9 d. Komisijos sprendimas, o ne Prancūzijos valdžios institucijų nenoras vykdyti pagal EB sutartį tenkančius įsipareigojimus. Be to, Prancūzija pabrėžia, kad, vadovaudamasi valstybių narių ir Komisijos lojalaus bendradarbiavimo principu, nuolat informavo Komisiją apie bylos eigą ir įvairias nuo 2005 m. sausio priimtas priemones.

(188) Dėl pastarųjų priemonių Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad nė viena jų nėra pagalba, todėl EB sutarties 88 straipsnio 3 dalis *in fine* joms netaikoma, taigi ir pagrindo sustabdyti jų įgyvendinimą nėra.

9.2.2. *Dėl kapitalo padidinimo 2002 m.*

(189) Pirmiausia Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad dėl *Altmark* byloje priimto sprendimo taikymo neabejoja, tačiau atkreipia dėmesį į tam tikrus sunkumus remtis šiame sprendime nustatytais kriterijais, nes aptariamoji suma buvo nustatyta prieš priimant minėtą sprendimą, taigi į naujus kriterijus atsižvelgti. nebuvo įmanoma

(190) Prancūzija patikslina, kad aptariamieji 53,48 milijono EUR yra dalis 69,3 milijono EUR, kuriuos Komisija 2003 m. paskelbė suderinamais su bendrąja rinka. Todėl abejonės, kurias Komisija pareiškė 2006 m. sprendime pradėti procedūrą, susijusios ne su šių priemonių suderinamumu, kuris nėra ginčijamas, kaip teigia STIM savo pastabose, o su šia suma, skirta kompensuoti išlaidas, patirtas teikiant viešąją paslaugą, suteikiamos pagalbos pobūdžiu.

(191) Pasak Prancūzijos, CFF ir STIM pastabose neginčijama, kad šiuo atveju taikytini pirmasis ir antrasis *Altmark* kriterijai.

(192) Dėl trečiojo *Altmark* kriterijaus Prancūzijos valdžios institucijos nesutinka su CFF ir STIM pateiktu argumentu, pagal kurį pervedus šią sumą kompensacija tikrai būtų viršyta, nes Komisija 2001 m. spalio 30 d. sprendimu leido pervesti 787 milijonus EUR išlaidoms, patirtoms teikiant viešąją paslaugą, padengti. Šiuo klausimu Prancūzija patikslina, kad Komisija 2003 m. sprendime nustatė, kad minėtos išlaidos buvo nepakankamai padengtos ir kad 53,48 milijono EUR suma pagrįsta kaip kompensacija už viešosios paslaugos teikimą.

(193) Dėl ketvirtojo *Altmark* kriterijaus Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, jog nepaisant to, kad nėra įmonės, kurią būtų galima laikyti atskaitos tašku, taigi nėra ir galimybės SNCM palyginti su kitomis įmonėmis (tai konstatavo ir CFF), jos pasistengė pateikti duomenis, leidžiančius kuo tiksliau palyginti SNCM su panašiomis įmonėmis, iš esmės su CMN. Prancūzija taip pat ginčija STIM ir CFF pateiktą argumentą, kad SNCM struktūrinės išlaidos yra didesnės nei CMN. NET ir tokiu atveju, Prancūzijos valdžios institucijų nuomone SNCM našumo rodikliai būtų labai artimi CMN našumo rodikliams. Todėl SNCM yra taip pat gerai valdoma kaip ir CMN, kurios STIM niekada nelaikė prastai valdoma įmone.

(194) Prancūzija patikslina, kad 1991–2001 m. patirti nuostoliai nėra susiję tik su viešąja paslauga, kaip tvirtina CFF, bet įpareigojimas teikti viešąją paslaugą sutrukdė SNCM prisitaikyti prie konkurencinės aplinkos pokyčių. Prancūzijos valdžios institucijos taip pat patikslina, kad šie nuostoliai yra ne susikaupę 2000–2001 m., o padidėję šiuo laikotarpiu dėl to, kad CFF padidino reisų pirmyn ir atgal skaičių.

(195) Dėl 53,48 milijono EUR, išmokėtų kompensuojant su viešąja paslauga susijusias išlaidas, suderinamumo pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad, viena vertus, Komisija 2003 m. sprendime jau pripažino šią sumą suderinamą su minėtu straipsniu, kita vertus, Pirmosios instancijos teismas 2005 m. liepos 15 d. sprendime tuo nesuabejojo.

9.2.3. *Dėl priemonių, taikytų po kapitalo padidinimo 2002 m.*

(196) Dėl pardavimo procedūros Prancūzija patikslina, kad ji nuo pat jos pradžios nustatė įprastus atrankos kriterijus remdamasi kaina, siūloma už SNCM vertybinius popierius, ir kitais parametrais (pramoninis planas, socialinis planas ir t. t.), tarp jų – suma, kurią kandidatai pasirengę investuoti į bendrovę padidindami jos kapitalą. Prancūzija griežtai ginčija trečiųjų šalių pateiktą argumentą, kad siūlymo parduoti procedūra nebuvo skaidri, ir primena, kad šiuo atveju valstybė padarė netgi daugiau nei privalėjo pagal ir taip griežtus ir privalomus teisinius ir reguliavimo įsipareigojimus, nustatytus viešojo turto dalies pardavimo atveju. Prancūzija primena, kad veiksmai po BCP pasiūlymo pirkti visus SNCM vertybinius popierius vyko labai sudėtingomis finansinėmis ir socialinėmis aplinkybėmis ir kad prie BCP pasiūlymo prisidėjus VT operacijoms komercinės ir finansinės sąlygos nepasikeitė (išskyrus kapitalo pasiskirstymą).

(197) Dėl neigiamos 158 milijonų EUR pardavimo kainos Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad atsižvelgiant į SNCM finansinę padėtį 2005 m. rugsėjo 30 d., įmonė buvo parduota rinkos kaina ir kad toks pardavimas ekonominiu požiūriu buvo naudingesnis nei įmonės likvidavimas. Šiuo klausimu Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad įmonės, kuriai gresia likvidavimas, pardavimo atveju privataus investuotojo kriterijaus taikymas turi būti suprantamas ne kaip „pelningumo dėl viešojo sektoriaus dalyvavimo " siekis, o kaip pastangos išvengti didesnių nuostolių, kurių akcininkas patirtų brangiau atsieinančio įmonės likvidavimo atveju.

(198) Dėl sumokėtos kainos Prancūzija ginčija argumentą, pagal kurį SNCM buvo parduota už jos tikrosios vertės neatitinkančią kainą ([111]).

(199) Prancūzijos valdžios institucijos taip pat atmeta CFF argumentą, kad nustatyta SNCM laivyno rinkos vertė, kuri CFF manymu siekė 406,5–426,5 milijono EUR, per maža. Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad į CFF skaičiavimus įtraukti laivai nėra 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM priklausę laivai. Nevertinant laivų mažesne nei rinkos verte nepaisoma aplinkybių, kuriomis vyktų galimas šio turto likvidavimas, ir galiausiai data, pasirinkta galutinei laivų vertei apskaičiuoti, t. y. 2006 m. rugpjūtis, nėra galimo SNCM likvidavimo data, nes data, į kurią reikėtų orientuotis – tai 2005 m. rugsėjo 30 d. Be to, Prancūzija pažymi, kad laikantis CFF siūlomo skaičiavimo metodo neigiama pardavimo kaina būtų tris kartus mažesnė nei pagal *Gröditzer* byloje priimtą sprendimą privaloma turto likvidavimo vertė, taigi tai būtų naudingiau nei pagal Prancūzijos valdžios institucijų Komisijai pateiktas prielaidas.

(200) Į CFF pateiktą argumentą, kuriuo ginčijamas *Gröditzer* byloje priimto sprendimo taikymas remiantis tuo, kad bendrovei SNCM atlikta valstybės kapitalo injekcija buvo susijusi su 75 % valstybės turėtų šios bendrovės akcijų pardavimu, todėl tiek pat sumažėjo pelno gavimo tikimybė, Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad neigiama 158 milijonų EUR pardavimo kaina atitinka visą perleistą SNCM kapitalą, padidintą nauja 25 % valstybės investicija, užtikrinančia […] proc. pelną per metus. Taigi Prancūzija mano, kad pelnas iš investicijų lieka užtikrintas dėl valstybės turimų 25 % bendrovės akcijų, nes tokia dalis garantuoja labai didelį pelną.

(201) Prancūzija taip pat ginčija CFF pateiktą argumentą, kad šiuo atveju netinka *ABX Logistics* byloje taikytas metodas, pagrįstas pirmiausia faktinių SNCM likvidavimo išlaidų analize ir tikimybe, kad valstybė gali būti laikoma atsakinga už įmonės įsipareigojimus, jei būtų pateiktas ieškinys dėl įsiskolinimų padengimo, numatytas pagal Prancūzijoje nustatytas kolektyvines procedūras, ir patvirtintas nacionalinio teismo praktika (Rueno apeliacinio teismo 2005 m. kovo 22 d. sprendimas). Prancūzijos

valdžios institucijų nuomone jų, kaip vadovaujančių bendrovei SNCM, pagal šį ieškinį negalėtų būti apkaltintos, tačiau pabrėžia tikimybė, kad nacionalinis teismas pagal lanksčius kriterijus, taikomus valdymo klaidai pagal Prekybos kodekso L. 651–2 straipsnį nustatyti ir šiuo atveju pritaikytiną minėtą teismo praktiką dėl SNCM turto nepakankamumo apkaltintų valstybę, labai didelė.

(202) Dėl kapitalo padidinimo 8,75 milijono EUR Prancūzija primena, kad, kitaip nei tvirtina CFF ir STIM, ši kapitalo injekcija nėra valstybės pagalba, nes investicija buvo vienalaikė, atlikta panašiomis jos pasirašymo sąlygomis ir valstybė per CGMF gavo didesnę nei vidutinė akcijų grąža.

(203) Pirmiausia Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad nuostatos dėl atsisakymo nepažeidžia investuotojų lygybės principo, nes buvo numatytos dėl visos SNCM pardavimo, o ne dėl kapitalo padidinimo 35 milijonais EUR, atlikto po šio pardavimo.

(204) Be to, Prancūzija primena, kad jos investicija palyginti su perėmėjų yra daug mažesnė, nes pastarųjų atliktą investiciją (26,25 milijono EUR) reikia lyginti tik su 8,75 milijono EUR suma. Pirmąjį kapitalo padidinimą 142,5 milijono EUR tirti reikia tik lyginant su likvidavimo kaina.

(205) Galiausiai Prancūzija ginčija STIM pateiktą argumentą, kad ši kapitalo injekcija yra privatiems perėmėjams suteikta garantija, kad bendrovei SNCM bus patikėta teikti viešąją paslaugą,Korsikos maršrutais. Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad šis kapitalo padidinimas yra atliktas apdairiai, nesusijęs su įmonės veiklos rezultatais ir kad bendrovės SNCM įpareigojimas teikti viešąją paslaugą padidinti pelno, kurio tikimasi iš šios investicijos, neleidžia.

(206) Dėl socialinių priemonių už 38,5 milijono EUR Prancūzija pakartojo argumentą, kad šios priemonės – tai pagalba individualiems asmenims ir kad valstybės įsipareigojimas jas įgyvendinti negali būti laikomas netiesioginės naudos suteikimu įmonei, nes šios priemonės papildo įsipareigojimus, tenkančius SNCM pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis. Be to, Prancūzija primena, kad šios priemonės neleistų išeiti iš bendrovės darbuotojams, už kuriuos, jei tokių priemonių nebūtų, liktų atsakinga SNCM.

(207) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad, kitaip nei teigia CFF, šie 38,5 milijono EUR nesusiję su darbuotojų skaičiaus sumažinimu, numatytu pagal 2003 m. socialinį planą, nes šis sumažinimas, nors ir pavėluotai, jau buvo atliktas. Taigi naujuoju socialiniu planu papildomos pirmosios socialinės priemonės, numatytos 2003 m. plane.

9.2.4. *Dėl suderinamumo su gairėmis*

(208) Prancūzija mano, kad atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagal gaires vertintina pagalbos suma yra 15,81 milijono EUR.

(209) Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad, kitaip nei teigia CFF, atsižvelgiant į 2004 m. gairių 11 punktą, pirmasis kapitalo padidinimas leido bendrovei SNCM atkurti savo nuosavą kapitalą, tačiau ji išliko sunkumus patiriančia įmone, nes padidinant kapitalą buvo siekiama užtikrinti bendrovės veiklos tęstinumą.

(210) Prancūzija nesutinka su CFF teiginiu, kad ji įmonei naujų finansinių injekcijų atlikti neprivalėjo, nes pastaroji galėjo pasinaudoti banko kreditu. Šiuo klausimu Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad 2005 m. rugpjūčio 24 d. bankai atsisakė bendrovei SNCM suteikti daugiau apyvartinių lėšų kredito, todėl liko tik įmonės privatizavimo arba likvidavimo alternatyvos.

(211) Prancūzija ginčija CFF ir STIM pateiktus argumentus, kad neva 2002 m. restruktūrizavimo planas nebuvo įvykdytas; šis planas, nepaisant vėlavimo, buvo įgyvendintas ir leido 2005 m. pasiekti tikslus. Dėl išorės veiksnių nulemto bendrovės SNCM ekonominės ir finansinės padėties pablogėjimo teko pratęsti planą, apie kurį pranešta 2002 m., ir įtraukti naujų priemonių.

(212) Prancūzija mano, kad bendrovės SNCM atgaivinimo perspektyvos geros ir kad priemonės, kurias siūlo naujieji akcininkai, pirmiausia socialinio plano įgyvendinimas, tam tikrų maršrutų ir kai kurių laivų atnaujinimas leis atkurti įmonės gyvybingumą. Šiuo klausimu Prancūzija pažymi, kad atsižvelgiant į teikiant viešąją paslaugą gaunamas pajamas (sudarančias apie […] bendrovės SNCM apyvartos), dideles pastoviąsias išlaidas ir sunkumus, susijusius su pertvarkytu šešių laivų, naudojamų teikiant paslaugas maršrutu Marselis – Korsika, panaudojimu, įpareigojimas teikti viešąją paslaugą yra įmonės strategijos ir jos gyvybingumo pagrindas.

(213) Dėl pagalbos būtino mažiausio dydžio Prancūzija mano, kad restruktūrizavimo išlaidas apribojo iki mažiausio restruktūrizacijai būtino dydžio. Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad, kaip pripažino Komisija 2003 m. sprendime, įmonė pati iš savo išteklių pakankamai prisidėjo prie restruktūrizavimo plano, pardavusi turto už 30,2 milijono EUR. Be to, atsižvelgiant į kitas perleidimo operacijas, kurias SNCM atliko už 12,2 milijono EUR, visas pačios įmonės indėlis siekia 42,4 milijono EUR. Prancūzija teigia, kad ši suma yra daug didesnė už nuosavų išteklių sumą, būtiną, kad būtų patvirtinta pagalba restruktūrizacijai, kuri galiausiai siekia 15,81 milijono EUR, kadangi kitos priemonės valstybės pagalba nelaikomos.

9.2.5. *Dėl Komisijos 2003 m. sprendime nustatytų sąlygų ir galimų naujų įpareigojimų*

(214) Prancūzijos valdžios institucijos tvirtina, kad, kitaip nei teigia STIM ir CFF, jos įvykdė visas 2003 m. sprendime nustatytas sąlygas, kurių laikėsi iki 2006 m. pabaigos, pirmiausia išlaikydamos 11-os laivų laivyną ir taikydamos žemesnius tarifus nei konkurentai.

(215) Be to, Prancūzija mano, kad pagal naująjį galutinį sprendimą įpareigojimai bendrovei SNCM turi būti persvarstyti atsižvelgiant į tai, kad restruktūrizavimo pagalba dabar yra ne 69,3 milijono EUR, o 15,81 milijono EUR.

(216) Prancūzija ginčija STIM pateiktą pastabą dėl galimybės, kad Komisija bendrovei SNCM nustatys įpareigojimą parduoti turimas CMN akcijas. Prancūzija ginčija ir STIM pateiktą argumentą, kad 2004 m. gairėse strateginis turtas neva apibrėžiamas kitaip nei 1999 m. gairėse.

(217) Dėl CFF minimų priemonių, kuriomis siekiama apriboti SNCM veiklą rinkoje, Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad (tai, beje, savo 2003 m. sprendime (87 konstatuojamojoje dalyje) nustatė Komisija) atitinkamose rinkose (Prancūzija – Korsika ir Magrebas) pajėgumų pertekliaus nėra ir kad maršrutų, kuriais tiek pagal įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartį, tiek atsietai nuo šios sutarties teikiamos paslaugos Korsikos maršrutais, pertvarkymas įmonės gyvybingumui keltų grėsmę.

(218) Dėl CFF argumento, kad pirmiau aprašytų priemonių bendrovės SNCM naudai įgyvendinimas sukeltų rimtą grėsmę iš žemyninės Prancūzijos – Korsikos rinkos pasitraukti jos pagrindinei konkurentei, t. y. CFF, Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad atsižvelgiant į dabartinę rinkos dalyvių padėtį rinkoje, kurioje vyrauja CFF, konkurencinės struktūros išlaikymas priklauso nuo leidimo vykdyti SNCM restruktūrizavimo planą ir nuo pastarosios veiklos aptariamojoje rinkoje.

10. **PRIEMONIŲ VERTINIMAS**

(219) EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(220) Nacionalinės priemonės laikymas valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį reiškia, kad yra įvykdytos visos šios sąlygos: 1) aptariamoji priemonė suteikia atrankinį ekonominį pranašumą; 2) šis pranašumas finansuojamas iš valstybinių išteklių; 3) dėl šio pranašumo iškraipoma arba gali būti iškraipyta konkurencija ir galiausiai 4) šis pranašumas daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ([112]).

(221) Komisija konstatuoja, kad SNCM iš valstybinių išteklių per CGMF, visiškai priklausančią Prancūzijos valstybei, gavo 274,54 milijono EUR.

(222) SNCM veikia jūrų transporto sektoriuje, Europos lygiu atvirame konkurencijai, todėl įgytas ekonominis pranašumas gali iškraipyti konkurenciją ir daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

(223) Aplinkybė, kad kabotažo su Vidužemio jūros salomis rinkai iki 1999 m. sausio 1 d. laikinai nebuvo taikomas 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3577/92, taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) ([113]), neleidžia *a priori* atmesti galimybės, kad dotacijos, suteiktos už kabotažo paslaugas Vidužemio jūros salų maršrutais pagal įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartį, darė įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipė konkurenciją.

(224) Tačiau net jei dotacijos, skirtos paslaugoms jūrų kabotažo maršrutais teikti, iki 1999 m. sausio 1 d. įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai galbūt nedarė ir konkurencijos neiškraipė, dabar padėtis yra kitokia, nes pagal Reglamentą (EEB) Nr. 3577/92 kabotažo veikla dabar gali verstis visi Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojai. Todėl pabrėžtina, kad SNCM ne tik verčiasi kabotažiniu vežimu, bet ir veikia tarptautinėje jūrų transporto rinkoje, liberalizuotoje 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 4055/86 dėl laisvės teikti paslaugas principo taikymo jūrų transporto paslaugoms tarp valstybių narių bei valstybių narių ir trečiųjų šalių ([114]).

(225) Todėl Komisijos nuomone šiuo atveju šio sprendimo 220 konstatuojamojoje dalyje minėtos trys paskutiniosios EB sutarties 87 straipsnio 1 dalies sąlygos įvykdytos. Tolesniuose skirsniuose nagrinėjamas su kiekviena priemone susijęs ekonominis pranašumas ir prireikus valstybės pagalba laikomų priemonių suderinamumas su bendrąja rinka.

10.1. **53,48 milijono EUR kapitalo injekcija kaip kompensacija už viešąją paslaugą**

(226) 2003 m. sprendime Komisija pripažino 76 milijonų EUR dalį, t. y. 53,48 milijono EUR, kompensacija už viešosios paslaugos teikimą Korsikos maršrutais 1991–2001 m., tačiau Komisija visą kapitalo injekciją, t. y. 76 milijonus EUR, vertino kaip restruktūrizavimo pagalbą, nes Prancūzijos valdžios institucijos pranešė būtent apie ją. 2005 m. birželio 15 d. sprendime, kuriuo buvo panaikintas 2003 m. Komisijos sprendimas, Bendrijos teismas paragino Komisiją 53,48 milijono EUR sumą įvertinti atsižvelgiant į 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Altmark*.

(227) Be to, Prancūzijos valdžios institucijos paprašė Komisijos laikytis nuostatos, kad 2002 m. restruktūrizavimo pagalbos dalis yra „kompensacija už viešąją paslaugą“, todėl pagal *Altmark* byloje priimtą sprendimą pagalba nelaikytina.

(228) Prancūzijos valdžios institucijoms pasiūlius šiuo atveju taikyti *Altmark* byloje priimtą sprendimą ir prireikus EB sutarties 87 straipsnio 2 dalies leidžiančią nukrypti nuostatą Komisija privalo pateikti nuomonę šiuo klausimu, nes šie Prancūzijos argumentai turi lemiamą reikšmę ([115]).

10.1.1. *Pirminės pastabos*

Dėl Altmark byloje priimto sprendimo taikymo aptariamuoju atveju

(229) Visų pirma Komisija primena, kad, nepaisant to, jog sprendimas *Altmark* byloje buvo paskelbtas vėliau nei pradėta įgyvendinti minėta priemonė, šiuo atveju taikytini Bendrijos teismo šiame sprendime nustatyti kriterijai.

(230) Kaip neseniai priminė Pirmosios instancijos teismas ([116]), Teisingumo Teismas *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatytų sąlygų laiko atžvilgiu neapribojo. Nesant apribojimų laiko atžvilgiu, šios sąlygos, nustatytos aiškinant EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, yra visapusiškai taikytinos pagal šios bylos faktinę ir teisinę padėtį.

Dėl kompensacijos, gaunamos už viešąją paslaugą, sumos nustatymo

(231) Pirmiausia pažymėtina, kad SNCM 1991–2001 m. patyrė didelių nuostolių, susijusių su visais viešosios paslaugos teikimo Korsikos maršrutais, nepaisant valstybės dotacijų, kurias buvo leista skirti pagal 2001 m. Komisijos sprendimą ([117]). Iš tikrųjų Komisija šio sprendimo 105 konstatuojamojoje dalyje nustatė, kad, kaip nurodoma Komisijos įgalioto eksperto ataskaitoje, visi 1991–1999 m. teikiant paslaugas Korsikos maršrutais patirti nuostoliai iki apmokestinimo ([118]), įskaitant gautas dotacijas, siekia 217 milijonų Prancūzijos frankų, t. y. 33,08 milijono EUR.

(232) Svarstydama 2000 ir 2001 m. ([119]) laikotarpį Komisija laikėsi tokio pat metodo kaip ir minėtoje eksperto ataskaitoje ir remdamasi pateiktomis analitinėmis pelno (nuostolio) ataskaitomis iš naujo apskaičiavo pelną (nuostolį) iki apmokestinimo, atimdama restruktūrizavimui skirtas lėšas, jau įtrauktas į restruktūrizavimo, apie kurį buvo pranešta, išlaidas. Be to, remdamasi metinėmis įmonės ataskaitomis, Komisija galėjo įsitikinti, kad per šiuos dvejus metus laivyno įrangos nebuvo parduota.

(233) Komisija mano, kad į 2002 m. patirtą nuostolį teikiant paslaugas maršrutu Marselis – Korsika neturi būti atsižvelgiama, nes, kitaip nei 1991 ir 1996 m. pasirašytų sutarčių atveju, valdžios institucijos ir SNCM eksploatavimo tarifus ir finansinės kompensacijos dydį nuo 2002 m. sausio 1 d. nustatė sutartyje.

(234) Todėl, pagal 2001 m. sprendime išdėstytą požiūrį ir motyvus, Komisija prieina prie šių išvadų:

3 lentelė

1991–2001 m. laikotarpio analitinė pelno (nuostolio) ataskaita

Korsikos tinklas	2001 m.		2000 m.		1991–1999 m. ([1])		Iš viso 1991–2001 m.	
	Milijonai FRF	Milijonai EUR	Milijonai FRF	Milijonai EUR	Milijonai FRF	Milijonai EUR	Milijonai FRF	Milijonai EUR
Pelnas (nuostolis) iki apmokestinimo	– 302,575	– 46,127	– 40,256	– 6,137	– 216,98	– 33,078	– 559,811	– 85,343
Dotacijos, atidėjiniai/*Liamone* nuvertėjimas ([2])	96,895	14,771	0,000	0,000	0,000	0,000	96,895	14,771
Dotacijos, atidėjiniai/Socialinis planas	112,110	17,091	0,000	0,000	0,000	0,000	112,110	17,091

Korsikos tinklas	2001 m.		2000 m.		1991–1999 m. ([1])		Iš viso 1991–2001 m.	
	Milijonai FRF	Milijonai EUR	Milijonai FRF	Milijonai EUR	Milijonai FRF	Milijonai EUR	Milijonai FRF	Milijonai EUR
Pardavus laivus gautas pelnas (PLGP)	0,000	0,000	0,000	0,000	182,100	27,761	182,100	27,761
Pelnas (nuostolis) iki apmokestinimo, neįskaitant PLGP ir restruktūrizavimo išlaidų	– 93,571	– 14,265	– 40,256	– 6,137	– 216,980	– 33,078	– 350,807	– 53,480

([1]) Sprendime 2002/149/EB pateikti duomenys.
([2]) 2001 m. 14,8 milijono EUR buvo atidėta dėl greitojo laivo *Liamone*. Ši suma buvo skirta tam, kad metinės su šiuo laivu susijusios išlaidos siektų dėl laivo, pritaikyto naudoti naujomis šiame maršrute nustatytomis sąlygomis ir finansuojamo tokiomis pat sąlygomis, patiriamų išlaidų lygį. Ši suma buvo atidėta laikantis apskaitos taisyklių, pagal kurias įmonė turi pataisyti balansą atsižvelgdama į išskirtinį nuvertėjimą, jei nustato, kad kokio nors jos turto faktinė arba rinkos vertė yra mažesnė už jo balansinę vertę.

(235) Visi nuostoliai, kuriuos bendrovė SNCM patyrė 1999–2001 m. laikotarpiu teikdama paslaugas maršrutu Marselis–Korsika, neįskaitant valstybės dotacijų, kurias leista skirti pagal 2001 m. sprendimą, šiuo laikotarpiu pardavus laivus gauto pelno ir restruktūrizavimo išlaidų, siekia 53,48 milijono EUR.

(236) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad 53,48 milijono EUR iš 76 milijonų EUR kapitalo injekcijos, apie kurią pranešta 2002 m. ([120]), gali būti vertinami kaip kompensacija už viešąją paslaugą.

10.1.2. *Ekonominis pranašumas vertinant pagal Altmark byloje priimtą sprendimą*

(237) Pasak Teisingumo Teismo, jei valstybės taikoma priemonė turi būti laikoma kompensacija už paslaugas, kurias paramą gaunanti įmonė teikia vykdydama įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą, faktiškai negaudama finansinės naudos, ir jei dėl minėtos priemonės šios įmonės konkurencinė padėtis netampa palankesnė, palyginti su konkuruojančiomis įmonėmis, tokia priemonė nepriskiriama EB sutarties 87 straipsnio 1 dalies taikymo sričiai.

(238) Tačiau tam, kad tokia kompensacija nebūtų laikoma valstybės pagalba, turi būti kartu įvykdytos tam tikros sąlygos (žr. šio sprendimo 68 išnašą).

(239) Konkrečiai dėl *Altmark* byloje Teisingumo Teismo priimtame sprendime nustatytos ketvirtosios sąlygos konstatuotina, kad SNCM nebuvo atrinkta viešojo pirkimo tvarka, leidžiančia atrinkti kandidatą, kuris galėtų visuomenei pigiausiai teikti šias paslaugas.

(240) Viešojo pirkimo konkursas nebuvo organizuotas, todėl Komisija mano, kad pagal Teisingumo Teismo praktikoje įtvirtintus reikalavimus valstybė narė turi įrodyti, kad bendrovei SNCM išmokėta kompensacija neviršija išlaidų, kurias patirtų vidutinė gerai valdoma ir atitinkama įranga apsirūpinusi įmonė, atsižvelgiant į vykdant šiuos įsipareigojimus gautas pajamas ir pagrįstą pelną.

(241) Šiuo atveju Prancūzijos valdžios institucijos 2006 m. lapkričio 16 d. rašte pačios pripažįsta, kad praktiškai neįmanoma rasti įmonės, kurios veiklą būtų galima palyginti su viešąją paslaugą įpareigotos teikti bendrovės SNCM veikla 1991–2001 m. laikotarpiu, nes pastaroji bendrovė buvo vienintelė, galinti prisiimti šį įsipareigojimą. Tokiomis aplinkybėmis Prancūzijos valdžios institucijos pasistengė pateikti duomenis, leidžiančius kuo tiksliau palyginti SNCM su panašiomis įmonėmis, pirmiausia su CMN, pabrėždamos, kad pastarosios įmonės veikė kitokiomis eksploatavimo sąlygomis nei tos, kurios 1991–2001 m. buvo nustatytos bendrovei SNCM pagal įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartis.

(242) Šiuo klausimu Komisija, atsižvelgdama į Prancūzijos valdžios institucijų argumentus, mano, kad pastarosios neįrodė, kodėl, kaip jos pačios teigia, į SNCM panašios įmonės gali būti laikomos pagal Bendrijos teisę reikalaujamu atskaitos tašku. Šiomis aplinkybėmis Komisija pažymi, kad pagal Prancūzijos pateiktus duomenis, susijusius su šiomis įmonėmis, negalima nei įvertinti minimo panašumo laipsnio, nei išnagrinėti eksploatavimo sąlygų skirtumų įtakos palyginimui, kuris turi būti atliktas siekiant pritaikyti minėtą ketvirtąją sąlygą.

(243) Šiomis aplinkybėmis Komisija mano, kad vykstant šiai procedūrai Prancūzijos valdžios institucijų pateiktos informacijos ir duomenų nepakanka, kad būtų galima teigti, jog ketvirtoji *Altmark* sąlyga įvykdyta.

(244) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad aptariamoji priemonė suteikia bendrovei SNCM ekonominį pranašumą. Šia priemone pasinaudojo tik SNCM, todėl šis ekonominis pranašumas yra atrankinis. Vadinasi, bendrovei SNCM pagal 1991 ir 1996 m. sutartis suteikta 53,48 EUR kompensacija yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

10.1.3. *Aptariamosios priemonės suderinamumas su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį*

(245) Prancūzijos valdžios institucijoms pasiūlius atsižvelgti į EB sutarties 86 straipsnio 2 dalies leidžiančią nukrypti nuostatą, Komisija, siekdama įvertinti aptariamąją priemonę, laikysis to paties požiūrio ir motyvų, kurie išdėstyti 2001 m. sprendime.

(246) Pagal šį straipsnį valstybės pagalbos skyrimui gali būti netaikomas EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas, jei aptariamąja pagalba siekiama tik kompensuoti papildomas sąnaudas, susidariusias vykdant specialią užduotį, tenkančią įmonei, įgaliotai teikti bendros ekonominės svarbos paslaugą, ir jei pagalbą suteikti būtina, kad minėta įmonė galėtų šias paslaugos teikti ekonominės pusiausvyros sąlygomis.

(247) Atsižvelgdama į 1991–2001 m. laikotarpiu taikytą teismų praktiką ([121]) Komisija turi (kaip padarė ir priimdama 2001 m. sprendimą):

— patikrinti, ar paslaugoms, kurias įpareigota teikti SNCM, taikytina bendros ekonominės svarbos paslaugos apibrėžtis, ir

— išnagrinėti, ar bendrovei SNCM skirtų dotacijų, įpareigojant teikti viešąją paslaugą, susijusią su jūros transporto paslaugų teikimu Korsikos maršrutais, suma atitinka papildomas sąnaudas, kurias patyrė SNCM, siekdama įvykdyti pagrindines įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarties sąlygas.

Viešosios paslaugos pagrindimas

(248) Aptariamuoju atveju dėl 1991–2001 m. laikotarpiu išmokėtų kompensacijų, kaip 2001 m. sprendime nustatė Komisija, įpareigojimas teikti viešąją paslaugą bendrovėms SNCM ir CMN tenka pagal dvi penkeriems metams jų pasirašytas sutartis su Korsikos transporto tarnyba (pranc. OTC). Šiose sutartyse, kurių teisinį pagrindą sudaro 1976–2001 m. pagrindų sutartis, išsamiai apibrėžiamos viešosios paslaugos teikimo sąlygos 1991–1996 ir 1996–2001 m. laikotarpiu. Jose taip pat nustatoma vienkartinės dotacijos iš teritoriniam tęstinumui užtikrinti skirtų lėšų atlyginant prisiimtus įsipareigojimus pervedimo tvarka.

(249) Dėl klausimo, ar šie įsipareigojimai atitinka faktinį viešosios paslaugos poreikį, Komisija minėtame 2001 m. sprendime nustatė, kad pagrindų sutartyje ir abiejose penkeriems metams pasirašytose sutartyse atsižvelgiama į teritorinio tęstinumo principą, kuriuo siekiama sušvelninti dėl nepalankios salų padėties kylančius sunkumus ir užtikrinti paslaugų Korsikos maršrutais teikimą taip, kad jos būtų kuo panašesnės į tas, kurios teikiamos grynai žemyniniais maršrutais. Komisija taip pat pažymi, kad šis tikslas, atspindintis pagrįstą viešąjį interesą, ilgai nebuvo pasiektas paprasčiausiai dėl rinkoje veikiančių jėgų ([122]).

(250) Todėl Komisija mano, kad pagrindų sutartyje ir abiejose penkeriems metams pasirašytose sutartyse nustatyta paslaugų teikimo sistema atitinka tikrą viešosios paslaugos poreikį.

Nefiksuotas kompensacijos dydis

(251) 2001 m. sprendime Komisija nustatė, kad 1991–2001 m. laikotarpiu pagal pirmiau aprašytą teisinį pagrindą SNCM gavo fiksuoto dydžio metinę dotaciją, kurios suma, nustatyta penkeriems metams, kiekvienais metais būdavo patikslinama atsižvelgiant į bendrojo komercinio vidaus produkto pokytį, taip pat į SNCM pateiktą informaciją ir pelno (nuostolio) ataskaitas.

(252) 2001 m. sprendimo 30 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymi, kad „pagal 1976 m. sutarties 4 straipsnį ([123]) metinės dotacijos suma pervedama atliekant dvylika vienodo dydžio mėnesinių mokėjimų. Kad būtų galima išmokėti visą dotaciją, SNCM ne vėliau kaip kiekvienų metų liepos 1 d. turi pateikti valstybės kontrolieriaus patvirtintą praėjusių finansinių metų pelno (nuostolio) ataskaitą. Sumos, kurias gali privalėti grąžinti SNCM, atskaičiuojamos iš einamųjų finansinių metų mėnesinio mokėjimo (ar mokėjimų). Mėnesinių mokėjimų sureguliavimo sistemoje numatyta, kad valstybė gali atlikti ir papildomus mokėjimus. Vėliau sudarytose sutartyse nustatytos ir baudos tuo atveju, jei per metus bendrovės SNCM neįgyvendintų maršrutų skaičius viršija 2 % pagrindinių sutartyje numatytų maršrutų. Įsipareigojimus perleidžiančioji institucija taip pat gali pranešti SNCM, kad sustabdo teritoriniam tęstinumui užtikrinti skirtą fiksuoto dydžio dotaciją, jei atsitinka reikšmingas įvykis, dėl kurio pertraukiamas viešosios paslaugos teikimas“.

(253) Minėto sprendimo 82 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymi, jog minėto IV punkto antrojoje dalyje nustatyta, kad, „jei ekonominės sąlygos, pirmiausia eksploatavimo išlaidos ir srautų lygis, kuriais remtasi apskaičiuojant dotaciją, iš esmės pablogėja, SNCM ir OTC kartu išnagrinėja siekiant atkurti finansinę bendrovės pusiausvyrą įgyvendintinas priemones, susijusias su aptarnavimu, tarifais ar dotacijos sumos padidinimu“.

(254) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija, kaip ir 2001 m. sprendime, daro išvadą, kad valstybės išmokėta 53,48 milijono EUR kompensacija nėra fiksuoto dydžio, nes yra nustatyta sistema, leidžianti atkurti dėl neatitikimo tarp faktinių eksploatavimo išlaidų ir išlaidų, kuriomis remiantis apskaičiuota dotacija, sutrikusią finansinę pusiausvyrą.

Kompensacijų atitiktis teikiant viešąją paslaugą patirtoms išlaidoms

(255) 2001 m. sprendime Komisija nustatė ([124]), kad finansinės kompensacijos, gautos penkeriems metams pasirašytų 1991 ir 1996 m. sutarčių taikymo laikotarpiu, neleido bendrovei SNCM visiškai padengti su viešosios paslaugos teikimu susijusių išlaidų. Komisija mano, kad kompensavimo trūkumas siekia 53,48 milijono EUR.

(256) Komisija daro išvadą, kad valstybės pervesta 53,48 milijono EUR suma atitinka trūkstamą kompensavimo dalį 1991–2001 m. laikotarpiu, taigi ir faktines išlaidas, SNCM patirtas teikiant viešąją paslaugą.

10.1.4. *Išvada*

(257) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija mano, kad aptariamoji priemonė yra valstybės pagalba, suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį. Priemonė buvo įgyvendinta 2003 m. lapkričio 14 d., todėl Komisija konstatuoja, kad ši valstybės pagalba yra neteisėta.

(258) Šiomis aplinkybėmis suma, laikytina restruktūrizavimo pagalba, apie kurią pranešta 2002 m., siekia 22,52 milijono EUR ([125]). Ši suma bus susieta su priemonėmis, apie kurias pranešta 2006 m., jei į pastarąsias bus įtraukta pagalba restruktūrizavimui (žr. šio sprendimo 5 skirsnį).

10.2. **Bendrovės SNCM pardavimas už neigiamą 158 milijonų EUR kainą**

(259) Šiuo atveju Komisija turi išnagrinėti, ar 158 milijonų EUR valstybės kapitalo injekcija, atlikta prieš bendrovės SNCM perleidimą privatiems perėmėjams, t. y. *in fine* neigiama įmonės pardavimo kaina už tokią pat sumą, neturi valstybės pagalbos požymių.

(260) Jei įvyksta viešas, atviras ir nediskriminuojantis konkursas, kuriam pasibaigus valstybė parduoda įmonę, prieš tai padidinusi jos kapitalą (suma, didesne už pardavimo kainą), tai nebūtinai reiškia, kad nėra valstybės pagalbos, galinčios suteikti naudos ir privatizuotai įmonei, ir jos pirkėjui ([126]).

10.2.1. *Teisinis pagrindas*

(261) Siekdama patikrinti, ar atlikus valstybinę kapitalo injekciją įmonei nesuteiktas nederamas ekonominis pranašumas Komisija iš esmės taiko rinkos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo kriterijų (toliau – privataus investuotojo kriterijus). Privataus investuotojo kriterijus pagrįstas vienodo viešojo ir privataus sektoriaus vertinimo principu, kylančiu iš EB sutarties 295 straipsnio. Pagal šį principą, jei valstybė tiesiogiai ar netiesiogiai suteikia įmonei kapitalo įprastines rinkos sąlygas atitinkančiomis aplinkybėmis, tai valstybės pagalba nelaikoma ([127]).

(262) Tuo tikslu Komisija pirmiausia gali įvertinti, ar išteklių teikėjas elgėsi kaip privatus investuotojas, vadovaudamasis struktūrine, bendrąja ar sektorine politika ir atsižvelgdamas į investuoto kapitalo ilgalaikio pelningumo perspektyvas. Bendrijos teismas šio požiūrio tinkamumą patvirtino daugelyje bylų ([128]).

(263) Pagal nusistovėjusią teismų praktiką viešojo investuotojo atlikta kapitalo injekcija, kai tikimybės gauti pelno netgi ilgalaikės perspektyvos požiūriu, nėra, laikoma valstybės pagalba ([129]).

(264) Bendrijos teismas taip pat nustatė, kad privatus investuotojas, vadovaudamasis struktūrine, bendrąja ar sektorine politika ir atsižvelgdamas į ilgalaikio pelningumo perspektyvas, po kelerius metus iš eilės patiriamų nuostolių, logiškai mąstant, negalėtų sau leisti atlikti kapitalo injekcijos, kuri ekonominiu požiūriu ne tik atsieitų brangiau nei turto likvidavimas, bet ir būtų susijusi su įmonės pardavimu, panaikinančiu bet kokią tikimybę gauti pelno, netgi ilgalaikės perspektyvos požiūriu ([130]).

(265) Konkrečiai *Gröditzer* byloje priimtame sprendime Teisingumo Teismas nustatė, kad, siekiant nustatyti, ar įmonės privatizavimas neigiama pardavimo kaina turi valstybės pagalbos požymių, „reikia įvertinti, ar privatus investuotojas, pagal stambumą prilygintinas viešąjį sektorių valdančioms institucijoms, panašiomis aplinkybėmis nuspręstų atlikti tokio dydžio kapitalo injekciją ir parduoti minėtą įmonę, ar ją likviduoti“ ([131]).

10.2.2. *Teismų praktikos taikymas aptariamuoju atveju*

(266) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir siekdama nustatyti aptariamosios priemonės pobūdį, Komisija turi „įvertinti, ar dėl valstybės pasirinkto sprendimo iš esmės ir palyginti su kitais sprendimais, įskaitant ir neinvestavimą, patiriama mažiausiai išlaidų ir, todėl, jei taip būtų, darytina išvada, kad valstybė pasielgė kaip privatus investuotojas“ ([132]).

10.2.2.1. Dėl rinkos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo principo laikymosi

(267) Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad didelės įmonių grupės, uždarančios kai kuriuos skyrius ar likviduojančios pavaldžiąsias įmones, turėtų atsižvelgti į socialines tokių veiksmų pasekmes.

(268) Tokiais atvejais įmonių grupės dažniausiai įgyvendina socialinius planus, į kuriuos gali būti įtrauktos su darbuotojų perkvalifikavimu, pagalba ieškant darbo ir išeitinėmis kompensacijomis susijusios priemonės, ir net vietos ekonominei struktūrai poveikį turinčios priemonės, padarydamos daugiau nei privalo pagal įstatymus ir kolektyvines sutartis.

(269) Šiuo atveju Komisija konstatuoja, kad SNCM yra per grupę CGMF (*Compagnie Maritime Générale et Financière*) valstybės kontroliuojama bendrovė.

(270) Komisija mano, kad SNCM likvidavimo atveju ([133]), siekiant, kad nepablogėtų pavaldžiosios bendrovės ir jos paskutiniojo akcininko įvaizdis, be teisinių įsipareigojimų būtų buvę įgyvendintos ir minėtos priemonės ([134]).

(271) Komisija primena, kad dėl įmonės likvidavimo grėsmės 2004 m. kilo daug didelių socialinių neramumų. Pavyzdžiui, dėl ypač didelio socialinio konflikto 2004 m. rugsėjį SNCM laivynas buvo paralyžiuotas 16 dienų. Komisija priduria, kad Prancūzijos valdžios institucijos pateikdamos konkrečius skaičius įrodė, jog dėl 2004 m. socialinių neramumų, klientų akyse pabloginusių pavaldžiosios bendrovės įvaizdį, labai sumažėjo SNCM vežamų keleivių skaičius, taigi ir pastarosios apyvarta. Be to, Komisija pabrėžia, kad dėl didelės socialinės įtampos 2004 m. vasarą pablogėjus SNCM finansinei padėčiai, 2005 m. pavasarį įmonės akcininkas, pasitaręs su profsąjungomis, pradėjo įgyvendinti socialinį planą, kuris 2005 m. balandį buvo sustabdytas. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija mano, kad paaiškėjo, jog nėra jokios abejonės, kad SNCM likvidavimo atveju grupei CGMF neįsipareigojant mokėti papildomų išeitinių kompensacijų būtų pablogėjęs pavaldžiosios bendrovės ir jos paskutiniojo akcininko įvaizdis.

(272) Todėl Komisija mano, kad su šiomis priemonėmis susijusios išlaidos turi būti įtrauktos į likvidavimo išlaidas. Taigi minėtos išlaidos būtų buvusios įtrauktos į SNCM likvidavimo vertę, jei pastaroji būtų buvusi teigiama, ir (arba), kaip akcininkei, tiesiogiai priskirtos bendrovei CGMF (valstybei). Komisija mano, kad pasirenkant bet kurią kitą išeitį būtų neatsižvelgta į socialinę tikrovę, su kuria šiandien susiduria didelės įmonių grupės ([135]).

(273) Siekdama kiekybiškai įvertinti akcininkui tenkančias likvidavimo išlaidas Komisija laikosi prielaidos *a minima*, pagal kurią atsižvelgiama tik į papildomas išeitines kompensacijas.

(274) Šiuo klausimu Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad pagal 2005 m. socialinį planą, pagrįstą 2002 m. socialiniu planu, vienam darbuotojui skirtina nuo […] iki […] EUR, t. y. iš viso nuo […] iki […] EUR. Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad mažesnioji suma nurodyta padidinus atskaitos socialiniame plane nurodytas išlaidas atsižvelgiant į tai, kad labai didelė dalis darbuotojų, kurių amžius artėja prie pensinio, išeina iš darbo ypač palankiomis sąlygomis. Be to, atsižvelgta į tai, kad bendrovės likvidavimo aplinkybės ir visų darbuotojų atleidimas nelygintinas su atskaitos socialiniame plane numatytu darbuotojų skaičiaus koregavimu.

(275) Komisijos ekspertas atliko tyrimą, palygindamas Prancūzijos valdžios institucijų pateiktus skaičius su tais, kurie nurodomi neseniai Prancūzijoje įgyvendintuose socialiniuose planuose. Vykdydama socialinį planą įmonė *Hewlett Packard* 2003 m. vienam asmeniui skyrė 214 000 EUR, o 2005 m. – nuo 50 000 iki 400 000 EUR. 2004 m. įmonė *Péchiney* po susijungimo su įmone *Alcan* įgyvendindama socialinį planą turėjo vienam asmeniui skirti 128 000 EUR. 2004 m. įmonė *Giat Industries* vykdydama socialinį planą vienam darbuotojui turėjo skirti apie 162 000 EUR, 2002 m. įmonė *Gemplus* – 71 000 EUR, o 2001 m. įmonė *Danone* (sausainių gamyba) – 69 000 EUR. 2002 m. bendrovė *Yves Saint Laurent Haute Couture* patvirtino socialinį planą, pagal kurį vienam darbuotojui buvo skirta 115 000 EUR. 2007 m. vasarį bendrovės *Airbus France* paskelbtame plane *Power 8* vienam darbuotojui numatyta skirti 68 000 EUR ([136]). Pagal 2008 m. priimtą bendrovės *Michelin* socialinį planą vienam darbuotojui tenka 157 400 EUR.

(276) Dėl uosto darbininkų Komisija patikslina, kad Audito Rūmai 2006 m. liepą paskelbtoje viešojoje teminėje ataskaitoje „Prancūzijos uostai keičiantis jūrų transporto sąlygoms: būtinybė veikti nedelsiant“ primena, kad pagal 2004 m. socialinį planą vieno autonominio uosto darbuotojo atleidimo išlaidos siekia 145 000 EUR, o Marselio uoste – 209 000 EUR.

(277) Komisija primena, kad jos 2002 m. liepos 17 d. sprendime dėl bendrovės *Société Française de Production* parodytos „dosnumo“ sąnaudos privatizuojant sunkumus patiriančią įmonę. Šiame sprendime aptariamu atveju „dosnumas“ valstybei kainavo 43,1 milijono EUR (pagal planą numačius atleisti 285 darbuotojus vieno jų atleidimas kainuoja apie 151 000 EUR), prie kurių prisideda 5,3 milijono EUR siekiančios išlaidos, patirtos dėl įsipareigojimų, tenkančių pagal atitinkamus teisės aktus ir sutartis (t. y. iš viso 169 000 EUR už vieną darbuotoją).

(278) Atsižvelgdama į šią lyginamąją analizę Komisija mano, kad prielaida dėl kiekvienam darbuotojui mokėtinos […] EUR papildomos išeitinės kompensacijos dydžio atitinka tuo laikotarpiu vykdant socialinius planus privačių akcininkų dėl kiekvieno atleisto darbuotojo patirtos išlaidų dydį.

(279) Galiausiai Komisija mano, kad prielaida dėl visų SNCM darbuotojų atleidimo likviduojant įmonę yra labiausiai tikėtina, pirmiausia dėl to, kad dėl įgaliojimo teikti viešąją paslaugą 2007–2013 m. laikotarpiu dar konkursas dar nebuvo paskelbtas, taigi nebuvo ir galutinio sprendimo. Be to, atsižvelgiant į nerimą keliančią SNCM finansinę padėtį, iš tikrųjų abejotina, kad būtų buvę įmanoma parengti tokį veiklos tęsimo planą, pagal kurį įmonei būtų buvusi iškelta bankroto byla ir būtų buvę galima išvengti darbuotojų atleidimo.

(280) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad CGMF (valstybė) papildomoms išeitinėms kompensacijoms iš viso būtų turėjusi skirti […] mln. EUR.

(281) Šiame tyrimo etape Komisija turi nustatyti SNCM likvidavimo vertę neįskaitant papildomų išeitinių kompensacijų. Iš tikrųjų norint patikrinti, ar valstybė elgėsi kaip rinkos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas, skirtumą tarp likvidavimo vertės, jeigu ji teigiama, ir papildomų išeitinių kompensacijų reikia palyginti su neigiama pardavimo kaina. Siekdama tai padaryti Komisija remiasi perkainoto grynojo turto apskaičiavimu. Pagal perkainoto grynojo turto metodą turto nepakankamumas nustatomas, kai ekonominė materialiojo turto vertė (paprastai didesnė už grynąją balansinę vertę) nepadengia ekonominės faktinių įsiskolinimų vertės.

(282) Siekdama aptariamuoju atveju nustatyti turto nepakankamumą Komisija, padedama savo eksperto ([137]), taikydama minėtą metodą patikrino, ar 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turto vertė buvo nepakankama, kad būtų galima atsiskaityti su privilegijuotaisiais kreditoriais ir kreditoriais, kurių gautinos sumos neparemtos garantijomis (įskaitant darbuotojus, kurių gautinos sumos yra įprastos skolos).

Dėl įvertinimo metodo pasirinkimo

(283) Komisija mano, kad grynojo turto įvertinimas yra dažnai taikomas metodas siekiant įvertinti jūrų transporto sektoriaus bendroves. Be to, ji mano, kad šis metodas labai tinka atsižvelgiant į bendrovės SNCM padėtį, nes vienas pagrindinių jos akcininkų gali rinktis tik iš dviejų galimybių: parduoti bendrovę arba likviduoti ją paskelbus bankrotą.

(284) Dėl kitų įvertinimo metodų, pirmiausia dėl metodo, pagal kurį atsižvelgiama į su pagrindine veikla susijusius patikslintus laisvuosius pinigų srautus, Komisija mano, kad pastarasis netinka, nes jį taikant suponuojama, kad bendrovė tęsia savo veiklą, o bendrovės SNCM atveju taip nėra.

Dėl atskaitos datos

(285) Komisija, vertindama SNCM turtą, atskaitos data laiko 2005 m. rugsėjo 30 d., nes tai diena, kai, 2005 m. rugsėjo 27 d. pasirinkus BCP, faktiškai buvo pasirinkta, ar tęsti bendrovės veiklą, ar ją likviduoti.

Dėl bendrovės SNCM turto vertės

(286) Komisija pirmiausia pažymi, kad bendrovės SNCM akcininkas, bendradarbiaudamas su audito įmone *Ernst & Young*, 2005 m. rugsėjo 30 d. atliko kiekybinį įmonės likvidavimo išlaidų įvertinimą (minėta CGMF ataskaita), kurį patikrino *Oddo Corporate Finance* ir *Paul Hastings* biuras. Komisija primena, kad minėtoje *Oddo-Hastings* ataskaitoje bendrovės SNCM turtas įvertintas […] mln. EUR.

(287) Dėl nuosavų laivų įvertinimo ([138]), BRS brokeriui nustačius, kad bendroji SNCM laivų rinkos vertė 2005 m. rugsėjo 30 d. siekia […] mln. EUR, *Oddo* ataskaitoje SNCM laivynas, sumažinus jo vertę, palyginti su rinkos verte ([139]), atskaičius komisinį mokestį ([140]) ir atsižvelgus į teisinę riziką ([141]), įvertintas […] mln. EUR.

4 lentelė

Bendrovės SNCM turto 2005 m. rugsėjo 30 d. vertinimo scenarijai

(milijonais EUR)

	Turto vertė pagal Oddo ataskaitą	Turto vertė pagal Komisijos ekspertą
Nematerialusis turtas	—	—
Materialusis turtas		
— Nuosavi laivai	[…]	[…]
— Nekilnojamasis turtas (1)	[…]	[…]
Ilgalaikis finansinis turtas (2)	[…]	[…]
Ilgalaikis turtas	[…]	[…]
Atsargos	—	—
Išankstinės įmokos ir daliniai mokėjimai	—	—
Iš klientų gautinos sumos	[…]	[…]
Kitos gautinos sumos	[…]	[…]
Grynieji pinigų srautai (3)	[…]	[…]
Apskaitinės sukauptos pajamos	—	—
Kitas turtas	[…]	[…]
Visas turtas	[…]	[…]

(1) Dėl nekilnojamojo turto (įskaitant pagrindinę SNCM būstinę) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad nustatyta likvidavimo vertė pagrįsta nekilnojamojo turto eksperto 2003 m. lapkritį atliktu vertinimu, padidintu […] proc. atsižvelgiant į kainų pakilimą.
(2) Ilgalaikis finansinis turtas iš esmės susijęs su SNCM turimomis bendrovių *Sudcargos*, *Aliso*, CGTH, CMN ir *Ferrytour* akcijomis.
(3) Ši eilutė iš esmės taikoma iš valstybės gautinoms sumoms, pirmiausia kompensacijai už 2005 m. rugsėjį teiktą viešąją paslaugą ir socialinius mokesčius, kuriuos privalo mokėti darbdavys, dengiančioms pramonės ir prekybos darbuotojų asociacijų kompensacijoms, susijusioms su 2004 m. finansiniais metais.
Šaltiniai: *Oddo-Hastings* ataskaita, Komisijos eksperto ataskaita.

(288) Atsižvelgdama į pirmiau pateiktą lentelę Komisija konstatuoja, kad laivai sudaro įmonės turto vertinimo pagrindą. Šiuo klausimu Komisijos ekspertas, atlikęs, kai tai buvo įmanoma, lyginamąją analizę, nusprendė, kad vertės sumažinimas, pritaikytas bendrajai rinkos vertei, ir teisinė rizika buvo pagrįsti. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad pagrindo nesutikti su Prancūzijos valstybės nustatyta laivyno verte nėra.

(289) Dėl vertės sumažinimo, palyginti su rinkos verte, Komisija mano, kad jo lygis atitinka sumažinimus, atliekamus įmonės likvidavimo atveju parduodant laivus. Komisijos ekspertas teigia, kad, pavyzdžiui, *Régie des Transports Maritimes*, nacionalinė Belgijos bendrovė, 1997 m. pardavė du keleivių ir automobilių keltus, sumažinusi jų vertę 35–45 % Bendrovė *Festival Cruises* neseniai pardavė tris kruizinius laivus, jų vertę sumažinusi vidutiniškai 20 % Taigi panašiais atvejais atliekami vertės sumažinimai atitinka sumažinimus, kuriuos aptariamuoju atveju taikė Prancūzijos valdžios institucijos.

(290) Dėl teisinės rizikos Komisija mano, kad, rinkoje neįvykus jokiam panašiam sandoriui, argumentai, kuriais pateisinamas atsižvelgimas į teisinę riziką esant mažai rinkai, kurioje naudojami tipiniai, gana specialiai eksploatacijai sukurti laivai, yra pagrįsti.

(291) Be to, Komisija pažymi, kad jos nepriklausomas ekspertas nustatė didesnę SNCM ilgalaikio finansinio turto, pirmiausia jos turimų bendrovės CMN akcijų, vertę (nuo […] mln. EUR iki […] mln. EUR). Šiuo klausimu, atsižvelgdama į bendrovės *Stef-TFE* pasiūlymą nupirkti šias akcijas už […] mln. EUR, pateiktą Komisijai rengiantis priimti šį sprendimą, pastaroji mano, kad SNCM likvidavimo atveju jos turimos bendrovės CMN akcijos pagrįstai vertintinos […] mln. EUR.

(292) Dėl vertinimų, pateiktų kituose balanso turto dalies straipsniuose, Komisijos ekspertas prieštaravimų nepateikė. Vis dėlto jis nesutinka su vertinimu, pateiktu straipsnyje „grynieji pinigų srautai“, nes mano, kad pastarasis yra deficitinis. Komisija mano, kad iš tikrųjų su šiuo balanso straipsniu susijęs duomuo turi būti nurodytas įsipareigojimų dalyje.

(293) Atsižvelgdama į patikslinimus, bendrovės SNCM turtą 2005 m. rugsėjo 30 d. Komisija vertina […] mln. EUR.

Dėl bendrovės SNCM įsipareigojimų įvertinimo

(294) Komisija konstatuoja, kad Prancūzijos valdžios institucijos sumą, mokėtiną privilegijuotiesiems kreditoriams, vertina […] mln. EUR, o kreditoriams, kurių gautinos sumos neparemtos garantijomis – […] mln. EUR (neįskaitant papildomų išeitinių kompensacijų).

(295) Konkrečiai dėl socialinių įsipareigojimų Prancūzijos valdžios institucijos su sutartimis susijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidas vertina […] mln. EUR. Šios išlaidos nustatytos atsižvelgiant į kiekvieno darbuotojo sutarties rūšį (neterminuotoji ar terminuotoji sutartis), statusą ir taikytinas kolektyvines sutartis (laivuose dirbantys darbuotojai, krante dirbantys darbuotojai, vadovai), įmonėje išdirbtą laiką, einamas pareigas ir darbo užmokestį. Į šią sumą įtrauktos kompensacijos už atleidimą iš darbo netaikant nuostatos dėl įspėjimo laikotarpio ([…] mln. EUR), kompensacijos už neišnaudotas atostogas ([…] mln. EUR), kolektyvinėje sutartyje nustatytos išeitinės kompensacijos ([…] mln. EUR) ir *Delalande* išmokos ([…] mln. EUR) ([142]).

(296) Su sutartimis nesusijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidas Prancūzijos valdžios institucijos vertina […] mln. EUR. Šis socialinis planas apima visas lydimąsias priemones, susijusias su SNCM teisiniais ir reguliavimo įsipareigojimais atleidimo iš darbo srityje ([143]) bei netiesioginėmis išlaidomis, patiriamomis vykdant su sutartimis nesusijusį socialinį planą ([144]).

(297) Pagrindinių eksploatavimo sutarčių nutraukimo nuostoliai iš esmės susidaro negrąžinamas […] mln. EUR banko užstatas, kurį bendrovė SNCM pateikė siekdama užtikrinti tinkamą sutarties dėl įpareigojimo teikti viešąją paslaugą vykdymą, prie kurių reikėtų pridėti sutartyje numatytą baudą už netinkamą įsipareigojimų vykdymą, lygią […] proc. atskaitos finansinės kompensacijos, 2005 m. siekusios […] mln. EUR, t. y. apie […] mln. EUR.

(298) Dėl grynųjų įsipareigojimų, susijusių su pagal išperkamosios nuomos sutartį naudojamų laivų perleidimu ([145]), Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad pagal tam tikras prielaidas ([146]) už perleidimą gautos grynosios pajamos BRS brokerio vertinimu, sumažinus vertę palyginti su rinkos verte, atskaičius komisinį mokestį ir tarpininkavimo išlaidas, 2005 m. rugsėjo 30 d. siektų […] mln. EUR. Kadangi sutaupytų mokesčių suma ir skolos bankams siekia […] mln. EUR, skolų bankams, susijusių su laivų išperkamąja nuoma, likutis yra […] mln. EUR.

5 lentelė

Bendrovės SNCM įsipareigojimų 2005 m. rugsėjo 30 d. vertinimo scenarijai

(milijonais EUR)

	Įsipareigojimų vertė pagal Oddo ataskaitą	Įsipareigojimų vertė pagal Komisijos ekspertą
Įsipareigojimai privilegijuotiesiems kreditoriams:		
— *Socialinės ir mokesčių skolos*	[…]	[…]
— *Turtu užtikrinti finansiniai įsipareigojimai* ([1])	[…]	[…]
Su sutartimis susijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidos	[…]	[…]
Su savidraudos įstaigomis, kurioms priklauso į pensiją išėję darbuotojai, susijusios išlaidos ([2])	[…]	[…]
Likvidavimo procedūros išlaidos	[…]	[…]
Papildomos eksploatavimo išlaidos ([3])	[…]	[…]
Atsiskaitymas su privilegijuotaisiais kreditoriais	[…]	[…]
Subordinuotieji įsipareigojimai ([4])	[…]	[…]
Su sutartimis nesusijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidos	[…]	[…]
Pagrindinių eksploatavimo sutarčių nutraukimo išlaidos	[…]	[…]

(milijonais EUR)

	Įsipareigojimų vertė pagal Oddo ataskaitą	Įsipareigojimų vertė pagal Komisijos ekspertą
Papildomos išlaidos, susijusios su pagal išperkamosios nuomos sutartį naudojamų laivų pardavimu	[…]	[…]
Atsiskaitymas su kreditoriais, kurių gautinos sumos neparemtos garantijomis	[…]	[…]

([1]) Laivais *Napoléon* Bonaparte ir *Paglia Orba* užtikrinama paskolų, panaudotų jų finansavimui, suma.
([2]) Šis balanso straipsnis susijęs su SNCM įsipareigojimu dengti dalį savidraudos įstaigų, kurioms priklauso į pensiją išėję jos darbuotojai, išlaidų.
([3]) Iki likvidavimo procedūros pabaigos. Šios papildomos išlaidos pagrįstos prielaida, kad vieną mėnesį mokamas darbo užmokestis. Į jas taip pat įtrauktos nuosavų laivų eksploatavimo nutraukimo išlaidos, neatskaitytos nuo turto vertės. Šios išlaidos atitinka laivų laikymo prie krantinės, laukiant kol jie bus parduoti, sąnaudas.
([4]) Subordinuotieji įsipareigojimai skirstomi taip: atidėjiniai rizikai ir mokėjimams ([…] mln. EUR), su bendromis įmonėmis susijusios skolos ([…] mln. EUR), skolos su eksploatavimu susijusiems tiekėjams ([…] mln. EUR), bendrasis atstovavimas ([…] mln. EUR), grupės ir dalininkų skolos ([…] mln. EUR), atidėti įsipareigojimai ([…] mln. EUR).
Šaltiniai: *Oddo-Hastings* ataskaita, Komisijos eksperto ataskaita

(299) Komisija pažymi, kad daugiausia SNCM įsipareigojimų sudaro socialiniai įsipareigojimai. Dėl pirmenybinių socialinių įsipareigojimų, t. y. dėl išlaidų, patiriamų vykdant su kolektyvinėmis sutartimis susijusį socialinį planą, Komisijos ekspertas, remdamasis apklausomis, patikrino visas plano sudedamųjų dalių apskaičiavimo formules ir trūkumų ar klaidų nenustatė. Atsižvelgdama į šį patikrinimą Komisija mano, kad Prancūzijos valdžios institucijų nurodyta […] mln. EUR suma, priskiriama su sutartimis susijusiam socialiniam planui, yra pagrįsta.

(300) Dėl papildomų eksploatavimo išlaidų Komisija mano, kad vertinti reikėtų atsargiai atsižvelgiant į teisės aktus, pirmiausia į Prekybos kodekso L.622–10 straipsnį ir į 1985 m. gruodžio 27 d. Dekreto Nr. 85–1388 119–2 straipsnį, pagal kuriuos kompetentingas Komercinių bylų teismas gali įpareigoti SNCM tęsti eksploataciją dar du mėnesius, o prokuratūros prašymu šis laikotarpis gali būti pratęstas atsižvelgiant į bendrovės įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą.

(301) Dėl subordinuotųjų įsipareigojimų Komisijos ekspertas prieštaravimų nepateikė. Tačiau jis vietoj […] mln. EUR sumos įrašė […] mln. EUR sumą, gautą kitaip įvertinus straipsnį „grynieji pinigų srautai“. Komisija mano, kad toks pataisymas pagrįstas atsižvelgiant į pakeitimus, atliktus vertinant bendrovės SNCM turtą.

(302) Dėl su kolektyvinėmis sutartimis nesusijusio socialinio plano įgyvendinimo išlaidų (neįskaitant papildomų išeitinių kompensacijų) Komisijos ekspertas mano, kad su teisiniais ginčais susijusias išlaidas reikėtų vertinti […] mln. EUR, o ne […] mln. EUR, kaip nurodo Prancūzijos valdžios institucijos. Šiuo klausimu Komisija mano, kad neabejotina, jog profsąjungos pareikalautų terminuotąsias sutartis pakeisti neterminuotosiomis ([147]); tačiau Komisija mano, kad nurodomi skaičiai turi būti susiję tik su darbuotojais, dirbančiais pagal terminuotąsias darbo sutartis, nes beveik neabejotina, kad tokia rizika, susijusi su šiais darbuotojais, pasitvirtins (t. y. reikia atsižvelgti į […] terminuotąsias sutartis). Tariant, kad mėnesio darbo užmokestis neatskaičius mokesčių yra […] EUR ir pridedant kompensaciją, lygią 9 mėnesių darbo užmokesčiui, taikomą pirmosioms […] terminuotosioms sutartims, bei kompensaciją, lygią 6 mėnesių darbo užmokesčiui, taikomą paskesnėms […] sutartims, susidaro […] mln. EUR suma.

(303) Dėl grynųjų įsipareigojimų, susijusių su pagal išperkamosios nuomos sutartį naudojamų laivų perleidimu, Komisija mano, kad prielaidos, pagal kurias atlikti apskaičiavimai, yra pagrįstos, pirmiausia dėl sutarčių su ekonominių interesų grupėmis nuostatų, pagal kurias bendrovės SNCM negali pakeisti tretieji asmenys ir numatomos mokesčių lengvatos, taikomos laivams, plaukiojantiems su Prancūzijos vėliava, eksploatuoti. Taip pat pagrįsta, kad teisinė rizika netaikoma pagal išperkamosios nuomos sutartį naudojamiems laivams, nes pastaruosius parduoda paskolas ekonominių interesų grupėms suteikę bankai. Šiomis aplinkybėmis Komisijos nuomone, atsižvelgti į tarpininkavimo išlaidas nuo 2005 m. rugsėjo 30 d. iki faktinės laivo pardavimo dienos, yra pagrįsta.

(304) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM pirmenybiniai įsipareigojimai siekia […] mln. EUR, o nepirmenybiniai – […] mln. EUR.

Dėl nemokumo konstatavimo

(305) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM turto vertė ([…] mln. EUR) buvo nepakankama, kad bendrovė atsiskaitytų su privilegijuotaisiais kreditoriais (būdama skolinga […] mln. EUR) ir kreditoriais, kurių gautinos sumos neparemtos garantijomis (būdama skolinga […] mln. EUR).

Išvada

(306) Tokiomis aplinkybėmis, nesiimant veiksmų įsiskolinimams padengti (žr. toliau), taip pat atsižvelgiant į šio sprendimo 273 konstatuojamąją dalį ir bendrovės SNCM nemokumą, pastarosios likvidavimo atveju išlaidas sudarytų tik papildomos išeitinės kompensacijos, t. y. […] mln. EUR.

(307) Iš to darytina išvada, kad Prancūzijos valdžios institucijų sprendimas parduoti bendrovę SNCM už neigiamą 158 milijonų EUR kainą, palyginus pastarąją su mažiausiomis bendrovės likvidavimo išlaidomis, siekiančiomis […] mln. EUR, gali būti laikomas atitinkančiu pasirinkimą, kurį padarytų rinkos sąlygomis veikianti privačių įmonių grupė.

10.2.2.2. Dėl priverstinio bendrovės SNCM likvidavimo pasekmių

(308) Komisija išnagrinėjo ir Prancūzijos valdžios institucijų argumentą, pagal kurį valstybė, kaip kontrolinį akcijų paketą turinti akcininkė, įmonės likvidavimo atveju galėtų būti įpareigota padengti įsiskolinimus (žr. toliau). Tokiu atveju, pasak Prancūzijos valdžios institucijų, apskaičiuojant valstybei, kaip akcininkei, tenkančias likvidavimo išlaidas, reikia atsižvelgti į nacionalinę teisę (tai pripažino ir Komisija savo sprendime dėl ABX ([148]) ir kiekvieną atvejį vertinti atskirai atsižvelgiant į sektoriaus ypatybes ([149]) ir susiklosčiusias aplinkybes.

(309) Šiuo atveju Komisija pažymi, kad Prancūzijos valdžios institucijos 2006 m. kovo 28 d. jai pateikė dokumentus, patvirtinančius, kad SNCM akcininkas pradėjo ieškoti pigiausios išeities, iš pat pradžių svarstydamas dvi galimybes: įmonės likvidavimo ir jos pardavimo už neigiamą kainą.

(310) Remdamosi minėtomis Komisijai pateiktomis ekspertizėmis Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad visos faktinės išlaidos, kurias kaip akcininkė per CGMF būtų patyrusi Prancūzijos Respublika, 2005 m. rugsėjo 30 d. būtų siekusios nuo […] iki […] mln. EUR. Taip vertinant pirmiausia atsižvelgiama į riziką, kad Prancūzijos valstybė būtų galėjusi būti įpareigota padengti įsiskolinimus, jei teismas būtų nusprendęs ją laikyti faktine SNCM vadove, taip pat į riziką, kad valstybė būtų galėjusi būti įpareigota atleistiems darbuotojams sumokėti papildomas išeitines kompensacijas. Prancūzijos valdžios institucijų nuomone, į šią riziką reikia atsižvelgti apskaičiuojant faktines galimo SNCM likvidavimo išlaidas.

(311) Todėl reikia įvertinti, kiek iš viso išlaidų kaip akcininkei būtų tekę patirti Prancūzijai priverstinio bendrovės SNCM likvidavimo atveju, siekiant nustatyti, ar, atsižvelgdamas į tikimybę būti priverstam padengti šias išlaidas ir į jų dydį ([150]), apdairus privatusis akcininkas nebūtų verčiau nedelsdamas pardavęs sau pavaldžią įmonę už neigiamą 158 milijonų EUR kainą užuot rizikavęs.

a) **Dėl tikėtino reikalavimo valstybei padengti įsiskolinimus**

(312) Pagal Prancūzijos įstatymus priverstinai likviduojamos bendrovės likvidatorius turi teisę prieš buvusius bendrovės vadovus pateikti ieškinį dėl atsakomybės nustatymo, vadinamąjį ieškinį dėl įsiskolinimų padengimo, pateikiamą įmonės restruktūrizavimo plano vykdymo nutraukimo, teisminio įmonės mokumo atkūrimo arba priverstinio jos likvidavimo atveju ([151]).

(313) Ieškinio dėl įsiskolinimų padengimo pateikimas prieš buvusius bankrutuojančios bendrovės vadovus grindžiamas būtinybe atkurti jos turtą, – tai viena iš likvidatoriui patikėtų užduočių.

(314) Keliuose iš Komisijai atsiųstų raštų Prancūzijos valdžios institucijos tvirtino, kad tikimybė, jog nacionalinis teismas įpareigos valstybę padengti jos vadovaujamos įmonės įsiskolinimus, yra daugiau nei tikėtina ir kad apskaičiuojant faktines galimo bendrovės SNCM likvidavimo išlaidas reikia į ją atsižvelgti.

(315) Kartu su 2008 m. vasario 28 d. raštu bendrovė SNCM pateikė ekspertų ataskaitą, kurioje įvertinamos teisinės ieškinio dėl įsiskolinimų padengimo pateikimo prieš Prancūzijos valstybę pasekmės. Šioje ataskaitoje daroma išvada, kad labai tikėtina, jog Komercinių bylų teismas išnagrinėjęs bylą nuspręs, kad atsakomybė už įsiskolinimus tenka valstybei ir įpareigos ją padengti visas socialines SNCM skolas.

(316) Šiuo klausimu Komisija mano, kad, atsižvelgiant į nustatytą SNCM nemokumą (žr. pirmiau) ir galimą pagal 1985 m. įstatymą likvidatoriaus nustatytą civilinę atsakomybę dėl neveikimo bei nuo 2005 m. kreditorių turimą teisę pateikti ieškinį, labai tikėtina, kad priverstinio SNCM likvidavimo atveju prieš Prancūzijos valstybę ieškinys dėl įsiskolinimų padengimo būtų pateiktas ([152]).

(317) Atitinkamuose teisės aktuose nustatyta, kad likviduojamos bendrovės skolas gali būti įpareigoti padengti jos buvę teisiniai ar faktiniai vadovai, esant visoms keturioms sąlygoms.

i) *Valstybės pripažįstama teisine ar faktine priverstinai likviduojamos įmonės vadove* ([153])

(318) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad SNCM ekspertas pateikė išsamią analizę, leidžiančią prieiti prie išvados, kad labai tikėtina, jog Prancūzijos valstybė būtų buvusi pripažinta faktine SNCM vadove. Iš esmės minėto eksperto ataskaitoje remiantis atitinkama teisės praktika ([154]) įrodoma, kad valstybė atliko pozityvių valdymo ir vadovavimo veiksmų, kurie aiškiai nebuvo pagal įstatymą nustatyta administracinė priežiūra, be to, tai vyko ilgą laikotarpį. Pirmiausia, pagal SNCM eksperto ataskaitą, valstybė priėmė tam tikrus sprendimus remdamasi priežiūros įgaliojimais, kuriuos pati nustatė, taip juos viršydama ir tam tikrus sprendimus priimdama įmonės vardu vietoj vadovų, turinčių įgaliojimus tokiems sprendimams priimti. Be to, manoma, kad SNCM valdymo organai valdydami įmonę faktiškai nebuvo nepriklausomi nuo valstybės. Galiausiai valstybė pati ėmė vykdyti SNCM valdymo organų funkcijas pati priimdama strateginius sprendimus ir apie juos minėtiems organams nepranešdama.

(319) Komisija konstatuoja, kad Prancūzijos valdžios institucijos savo 2008 m. kovo 28 d. rašte teigia neabejojančios dėl to, kad Prancūzijos valstybė turi būti laikoma faktine SNCM vadove.2006 m. lapkričio 20 d. rašte Prancūzijos valdžios institucijos pačios teigia, kad teismas valstybę, kaip SNCM akcininkę, turėtų pripažinti šios įmonės vadove. Tačiau akivaizdu, kad vien tokio pareiškimo, pateikto vykstant valstybės pagalbos procedūrai, nepakanka norint teisiškai įrodyti, kad teismas nuspręstų nacionalines valdžios institucijas laikyti faktinėmis įmonės, kuriai skirtos aptariamosios priemonės, vadovėmis ir juo labiau – norint nustatyti tokios galimybės tikimybės laipsnį.

(320) Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdama į išvadą, prie kurios prieita šio sprendimo 1 skirsnyje, Komisija neturi išsamiau pasisakyti dėl Prancūzijos valdžios institucijų pateiktų duomenų vertinimo.

ii) *Prancūzijos valstybės, kaip faktinė priverstinai likviduojamos įmonės vadovės, padaro vieną ar kelias valdymo klaidas*

(321) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad SNCM eksperto ataskaitoje, remiantis nebaigtiniu faktų sąrašu, siekiama įrodyti, kad valstybė, faktinė SNCM vadovė, padarė valdymo klaidų.

(322) Pirmiausia nurodyta, kad Prancūzijos valstybė padarė investavimo klaidų […]. Be to, ji padarė nemažai valdymo klaidų […] srityje.

(323) Šiuo klausimu […] ([155]). 2007 m. balandžio 30 d. rašte Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžė labai didelę tikimybę, kad valstybė būtų pripažinta atsakinga, atsižvelgiant į Prekybos kodekso L. 651–2 straipsnyje apibrėžtus kriterijus […], kuriais vadovaujantis nustatoma valdymo klaida. Tačiau akivaizdu, kad vien tokio pareiškimo, pateikto vykstant valstybės pagalbos procedūrai, nepakanka norint teisiškai įrodyti, kad teismas būtų nusprendęs, jog nacionalinės valdžios institucijos padarė nurodytų klaidų ir juo labiau – norint nustatyti tokios tikimybės laipsnį.

iii) *Nemokumo konstatavimas*

(324) Šiuo klausimu Komisija konstatuoja, kad 2006 m. lapkričio 16 d, rašte Prancūzijos valdžios institucijos, remdamosi minėtomis CGMF ir *Oddo-Hastings* ataskaitomis, nurodė, kad SNCM yra nemoki. Komisija pažymi, kad 2008 m. vasarį Komisijai pateiktoje SNCM eksperto ataskaitoje, susijusioje su ieškiniu dėl įsiskolinimų padengimo, nustatant turto nepakankamumą įmonės priverstinio likvidavimo atveju taip pat remiamasi minėtomis ataskaitomis. Pirmiausia *Oddo-Hastings* ataskaitoje nustatytas […] mln. EUR turto nepakankamumas 2005 m. rugsėjo 30 d., apskaičiuotas kaip SNCM turto vertės ([…] mln. EUR) ir įsipareigojimų vertės (skolos privilegijuotiesiems kreditoriams ir skolos kreditoriams, kurių gautinos sumos neparemtos garantijomis, atitinkamai siekiančios […] mln. EUR ir […] mln. EUR), skirtumas.

(325) Komisija pažymi, kad pagal minėtus Prancūzijos teisės aktus nemokumas nustatomas, kai bendrovės likvidatorius disponuoja nepakankamu turtu, kad būtų galima atsiskaityti su kreditoriais (tiek privilegijuotaisiais, tiek ne). Konkrečiai socialinės įmonės skolos yra *a minima* susidarytos iš įprasto darbo užmokesčio fondo, t. y. tiesiogiai susijusio su darbo sutartimi, kolektyvine sutartimi arba įstatymu, kurį likvidatorius savaime įrašo įmonės balanso įsipareigojimų dalyje ([156]).

(326) Komisija pirmiau nustatė, kad SNCM turto nepakankamumas 2005 m. rugsėjo 30 d. siekia […] mln. EUR.

iv) *Priežastinis klaidų ir nustatyto nemokumo ryšys*

(327) Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad pagal Prancūzijos įstatymus ieškovas, pateikęs ieškinį dėl įsiskolinimų padengimo, negali nustatyti įsiskolinimo, susidariusio dėl vadovo padarytos valdymo klaidos, dydžio. Pagal Prekybos kodekso L. 624–3 straipsnį juridinio asmens vadovas gali būti patrauktas atsakomybėn, net jei jo valdymo klaida tėra viena iš įsiskolinimų susidarymo priežasčių, ir gali būti įpareigotas padengti visas socialines skolas arba jų dalį, net jei tik dalis šių skolų susidarė dėl jo kaltės ([157]).

(328) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad, pasak SNCM eksperto, valdymo klaidų ir nustatyto nemokumo ryšis yra akivaizdus. Pagal šio eksperto vertinimus finansinė žala, padaryta dėl nebaigtiniame sąraše išvardytų valstybės klaidų, minimų šio sprendimo 322 konstatuojamojoje dalyje, siekia […] mln. EUR ([158]).

(329) Prancūzijos valdžios institucijos […] ([159]).

(330) Be to, Komisija konstatuoja, kad Prancūzijos valdžios institucijos 2006 m. lapkričio 16 d., 2007 m. balandžio 27 d. ir 2008 m. kovo 28 d. raštuose […] ([160]). Prancūzijos valdžios institucijos […] ([161]). Savo 2005 m. lapkričio 16 d. rašte Prancūzijos valdžios institucijos pačios pripažino, kad „akivaizdu, jog valstybė-akcininkė, kurią teismas pagal Prekybos kodekso L651–2 straipsnį greičiausiai pripažintų faktine SNCM vadove, būtų įpareigota padengti visus SNCM įsiskolinimus“.

(331) Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdama į išvadą, prie kurios prieita šio sprendimo 1 skirsnyje, Komisijai nebūtina išsamiau pasisakyti dėl Prancūzijos valdžios institucijų pateiktų duomenų vertinimo.

b) **Dėl visų priverstinio bendrovės SNCM likvidavimo išlaidų vertinimo**

Faktiniam vadovui tenkančių įsiskolinimų dalies nustatymas

(332) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, šiame bylos etape Komisija neprivalo įvertinti tikrosios akcininko patraukimo atsakomybėn ekonominės vertės.

(333) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad pagal Prekybos kodekso L624–3 straipsnį teisinis arba faktinis likviduojamos bendrovės vadovas tokiomis aplinkybėmis įpareigojamas padengti visus nustatytus įsiskolinimus arba jų dalį.

(334) Komisija pažymi, kad teisminės institucijos turi visišką laisvę spręsti, ar reikia įpareigoti vadovą padengti visas socialines skolas arba jų dalį. Atitinkama teismų praktika rodo, kad teismai įvertina vadovų elgesį ir priima sprendimus atsižvelgdami į nustatytas aplinkybes.

(335) Kaip nurodyta pirmiau, Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad Prancūzijos valstybė būtų buvusi įpareigota padengti nuo […] iki […] proc. nustatytų įsiskolinimų, t. y. nuo […] mln. EUR iki […] mln. EUR.

(336) Komisija pabrėžia, kad bendrovės *Mines de Salsignes*, BRGM (pramoninio ir komercinio pobūdžio viešosios įstaigos) ([162]) pavaldžiosios bendrovės, atveju, susidarius padėčiai, panašiai į SNCM padėtį,,Kasacinio teismo Komercinių bylų kolegija įpareigojo BRGM ir jos pavaldžiąsias įmones, kaip faktinį vadovą, kartu su kitais *Mines de Salsignes* vadovais padengti visus įsiskolinimus. ([163]) Socialinių skolų dalis, kurią turėjo padengti bendrovė *Coframines* ir BRGM, taigi *in fine* valstybė, siekė 73,6 % Priimdamas šį sprendimą teismas nustatė, kad direktorių valdyba buvo priklausoma nuo dviejų minėtų įstaigų.

(337) Tačiau Komisija mano, kad Prancūzijos valdžios institucijos neįrodė, kad valstybės pagalbos taisyklių požiūriu minėtas valstybės padarytas valdymo klaidas, dėl kurių įmonė patyrė nuostolių, būtų galėjęs padaryti bet kuris kitas rinkos sąlygomis veikiantis privatusis akcininkas. Pabrėžtina, kad siekiant nustatyti, ar, atsižvelgdamas į tikimybę privalėti padengti šias išlaidas ir į jų dydį (t. y. į būsimos sankcijos rizikos grynąją aktualizuotą vertę), apdairus privatusis akcininkas būtų verčiau nedelsdamas pardavęs savo pavaldžiąją įmonę už neigiamą 158 milijonų EUR kainą, užuot rizikavęs, galėtų būti atsižvelgta tik į tokias pagrįstas klaidas. Šiuo atveju nesilaikoma požiūrio, kad privačiojo investuotojo klaidos būtų padarytos dėl neverslininkiškumo, o greičiau būtų bendrojo pobūdžio klaidos (padarytos, pavyzdžiui, socialiniais ar regioninės plėtros tikslais).

(338) Komisija neneigia, kad tam tikruose nacionalinės teisės aktuose išimtiniais atvejais numatyta galimybė tretiesiems asmenims pateikti ieškinį prieš likviduojamos bendrovės akcininkus, pirmiausia jei šie akcininkai gali būti laikomi teisėtais ar faktiniais vadovais, padariusiais valdymo klaidų, dėl kurių įmonė patyrė nuostolių. Vis dėlto, nors pagal Prancūzijos teisės aktus tokia galimybė ir yra, Komisija mano, kad Prancūzijos valdžios institucijos šiuo atveju Komisijos abejonių, susijusių su argumentais dėl tikimybės, kad SNCM likvidavimo atveju Prancūzijos valstybė būtų buvusi įpareigota padengti šios bendrovės įsiskolinimus, pakankamai neišsklaidė. Tačiau, atsižvelgiant į išvadą, prie kurios prieita pirmiau, 1 skirsnyje, šiame sprendime padaryti išvadą šiuo klausimu nebūtina.

Galimo įpareigojimo SNCM priverstinio likvidavimo atveju sumokėti papildomas išeitines kompensacijas nustatymas

(339) Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, atsižvelgiant į teismų praktiką šioje srityje ([164]), teismas greičiausiai būtų įpareigojęs Prancūzijos valstybę ne tik padengti įmonės įsiskolinimus, bet ir sumokėti papildomas išeitines kompensacijas (t. y. nuo […] iki […] mln. EUR). Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, visos faktinės išlaidos, kurias kaip akcininkei būtų tekę patirti Prancūzijos valstybei, būtų siekę nuo […] mln. EUR iki […] mln. EUR.

(340) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad Prancūzijos teismai neseniai priimtuose sprendimuose yra įpareigoję teisinį ar faktinį vadovą padengti ne tik įsiskolinimus, bet ir papildomas išeitines kompensacijas, apskaičiuotas pagal iki likvidavimo įmonės parengtą socialinį planą.

(341) Pirmiausia Prancūzijos valdžios institucijos pažymi, kad *Aspocomp* bylos atveju, Prancūzijos bendrovė *Aspocomp SAS*, kurios 99 % akcijų priklausė Suomijos bendrovei *Aspocomp Group Oyj*, 2002 m. sausio 18 d. pasirašė susitarimą dėl bendrosios įmonės, kuriame buvo apibrėžtos socialinio plano įgyvendinimo sąlygos, išmokant kompensacijas 210 darbuotojų (iš viso įmonėje dirbo 550 darbuotojų). Šiame susitarime pirmiausia buvo nurodytos kompensuojamųjų išmokų ir papildomų kompensacijų sumos, taip pat apibrėžta pagalba savanoriškai iš darbo išėjusiems darbuotojams. Tačiau pasikeitus grupės strategijai, pagrindinė bendrovė, *Aspocomp Group Oyj*, 2002 m. vasario 21 d. nusprendė savo pavaldžiosios bendrovės *Aspocomp SAS* nebefinansuoti ir taip privertė ją bankrutuoti. Dėl šio sprendimas pavaldžiajai bendrovei buvo *de facto* sutrukdyta įvykdyti savo įsipareigojimus, prisiimtus pagal susitarimą dėl bendrosios įmonės, ir ji buvo priversta atleisti visus likusius darbuotojus.

(342) Tokiomis aplinkybėmis Rueno apeliacinis teismas patvirtino Evrė darbo ginčų teismo sprendimą ir įpareigojo bendrovę *Aspocomp Group Oyj*, kuri 99 % kontroliavo savo pavaldžiosios bendrovės valdymą, sumokėti: i) darbuotojams, susijusiems su susitarimu dėl bendrosios įmonės – visas kompensuojamąsias išmokas ir papildomas išmokas, numatytas minėtame susitarime, taip pat kompensacijas dėl atleidimo be realios ir svarbios priežasties ir ii) darbuotojams, atleistiems bankrutavus bendrovei *Aspocomp* – lygiavertes kompensacijas, būdamas tos nuomonės, kad pagrindinės bendrovės, nesilaikančios prisiimtų įsipareigojimų, elgesys smerktinai nelojalus ir lengvabūdiškas.

(343) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad iš bylos dokumentų matyti, jog 2002 m. socialinio plano pagrindu sukurtą ir suderėtą socialinį planą, pradėtą įgyvendinti 2005 m., 2005 m. balandžio 25 d. SNCM akcininkas sustabdė, nepasitaręs su įmonės vadovais. Be to, Komisija konstatuoja, kad šis planas buvo sudarytas prieš valstybei nusprendžiant parduoti SNCM.

(344) Komisija mano, kad SNCM likvidavimo atveju įmonės darbuotojai šio socialinio plano nuostatomis neabejotinai būtų pasirėmę teisme.

(345) Siekiant, kad tokio požiūrio būtų galima laikytis šiuo atveju, Komisija turėtų nustatyti: i) ar teismas būtų nubaudęs valstybę narę už tai, kad ji, nepasitarusi su įmonės vadovais, sustabdė aptariamojo socialinio plano įgyvendinimą, ii) sumą, kurią tokiu atveju būtų galėjusi būti įpareigota sumokėti valstybė narė, ir iii) tokios tikimybės laipsnį ([165]).

(346) Komisija pažymi, kad Kasacinio teismo Komercinių bylų kolegijos sprendimas, kuriame teismas pažymi, kad būtų pasirengęs priimti ieškinį dėl atsakomybės nustatymo prieš pagrindinę bendrovę, dėl kurios neteisėtų veiksmų bankrutavo pavaldžioji bendrovė ir teko masiškai atleisti darbuotojus ([166]), atitinka *Aspocomp* byloje priimtą sprendimą.

(347) Tačiau šiuo klausimu Komisija konstatuoja, kad Rueno apeliacinio teismo sprendime nustatytas principas iki šiol nepatvirtintas kitais tokio pat pobūdžio sprendimais. Todėl Komisija mano, kad Prancūzijos valdžios institucijos nepakankamai išsklaidė Komisijos abejones, ar atsižvelgiant į šį teismo sprendimą, SNCM akcininkas būtų buvęs patrauktas atsakomybėn ir įpareigotas sumokėti papildomas išeitines kompensacijas. Tačiau atsižvelgiant į išvadą, prie kurios prieita pirmiau, 1 skirsnyje, šiame sprendime padaryti išvadą šiuo klausimu nebūtina.

10.2.2.3. Išvada

(348) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad sprendimas parduoti SNCM už neigiamą 158 milijonų EUR kainą atitinka sprendimą, kurį, atsižvelgdama į socialines išlaidas, kurių tektų patirti dėl įmonės likvidavimo, būtų priėmusi rinkos sąlygomis veikianti privačių įmonių grupė.

(349) Pirmiau pateiktoje analizėje Komisija rėmėsi tik tokiomis prielaidomis, kurios jai atrodė racionalios ir pakankamai pagrįstos. Pagal šiuos vertinimus atotrūkį tarp Prancūzijos valdžios institucijų pasirinkto scenarijaus ir alternatyvaus sprendimo sudarytų bent […] mln. EUR; to visiškai pakaktų galimai klaidai, padarytai atliekant analizę, ištaisyti.

(350) Be to, Komisija mano, kad neigiama 158 milijonų EUR kaina nustatyta įvykus valstybės ir privačių perėmėjų deryboms, pasibaigus viešai, skaidriai, nediskriminuojančiai ir besąlygiškai atrankos procedūrai. Todėl Komisija mano, kad ši kaina, kuri yra galima mažiausia neigiama kaina, yra rinkos kaina.

(351) Komisija pažymi, kad, nepaisant šio sprendimo 284 konstatuojamojoje dalyje minėtų apribojimų, Komisijos ekspertas patikrino SNCM turto įvertinimo scenarijus taikydamas metodą, pagal kurį atsižvelgiama į su pagrindine veikla susijusius patikslintus laisvuosius pinigų srautus, nustatytus Prancūzijos valdžios institucijų užsakymu parengtoje HSBC banko ataskaitoje. Komisijos ekspertas mano, kad HSBC skaičiavimai buvo atlikti tinkamai. Remiantis pagal šį modeliavimą gautais rezultatais galima daryti išvadą, kad už SNCM sumokėta kaina atitinka įmonės vertę, nustatytą taikant metodą, pagal kurį atsižvelgiama į su pagrindine veikla susijusius laisvuosius pinigų srautus, patikslintus operacijos atlikimo metu.

(352) Iš 1 skirsnio matyti (nesant būtinybės padaryti išvadas 2 skirsnyje išdėstytais klausimais), kad minėta priemonė ekonominio pranašumo nei bendrovei SNCM, nei privatiems perėmėjams nesuteikia. Todėl 158 milijonų EUR valstybės kapitalo injekcija, atlikta prieš perleidžiant įmonę privatiems perėmėjams, t. y. neigiama 158 milijonų EUR pardavimo kaina, nelaikoma valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

10.3. **Bendrovės CGMF atlikta 8,75 milijono EUR kapitalo injekcija**

10.3.1. *Teisinis pagrindas*

(353) Jei aptariamasis valstybės institucijų įnašas atliekamas tuo pat metu ir panašiomis sąlygomis, kaip ir reikšminga privačiųjų ekonominės veiklos dalyvių kapitalo injekcija, ekonominio pranašumo suteikimo klausimą galima iškart atmesti ([167]).

(354) Pagal Komisijos sprendimų praktiką, patvirtintą Bendrijos teismo, tokiomis aplinkybėmis iškart atmetamas klausimas dėl pagalbos, kaip valstybės kapitalo injekcijos, pobūdžio, jei įvykdytos visos trys sąlygos:

— privatų įnašą turi atlikti ūkinės veiklos dalyviai. Taip nėra darbuotojų dalyvavimo atitinkamos įmonės kapitale atveju ([168]),

— privatus įnašas turi būti reikšmingas. Taip nėra, pavyzdžiui, tuo atveju, jei privatus įnašas sudaro tik 3,3 % bendros investicijos sumos ([169]),

— privatus įnašas turi būti atliekamas tuo pat metu, kaip ir viešasis. Taip Teismas patvirtino Komisijos analizę, pagal kurią viešieji įnašai gali būti valstybės pagalba, jei privačiosios investicijos į tą pačią įmonę atliekamos vėliau nei viešosios ([170]). Vis dėlto Komisija sutinka kartais atsižvelgti į privačiąją investiciją, atliktą šiek tiek vėliau nei viešoji, pirmiausia, jei privatusis investuotojas viešojo įnašo atlikimo metu jau yra pasirašęs ketinimų protokolą ([171]).

10.3.2. *Teisinio pagrindo taikymas aptariamuoju atveju*

(355) Pirmiausia Komisija konstatuoja, kad SNCM akcijos buvo parduotos ūkinės veiklos vykdytojams, BCP ir VT. Įvykus pardavimo operacijai valstybė turėjo tuo pat metu padidinti įmonės kapitalą 8,75 milijono EUR, siekdama pagal įsipareigojimą (pirmiausia darbuotojų atžvilgiu) išlaikyti 25 % SNCM akcijų.

(356) Be to, Prancūzijos valstybės 8,75 milijono EUR įnašą reikia palyginti su privačių perėmėjų įnašu, t. y. 26,25 milijono EUR. Šis pasiskirstymas pagrįstas, kaip jau minėta, Prancūzijos valdžios institucijų įsipareigojimu išlaikyti 25 % atitinkamos įmonės akcijų. Privačiam įnašui sudarant 75 % visos sumos Komisija mano, kad jis yra reikšmingas. Be to, Komisija pažymi, kad privatieji partneriai disponuoja tvirta finansine struktūra, kad SNCM įsigijimas puikiai įsilieja į jų verslo strategiją ir kad minėtų perėmėjų verslo plane numatyta 2009 m. pabaigoje atkurti įmonės pelningumą.

(357) Galiausiai dėl abiejų kapitalo injekcijų vienalaikiškumo Komisijos ekspertas patikrino, ar visi SNCM akcininkai, įskaitant CGMF, pervedė minėtas sumas.

(358) Iš tikrųjų jis įsitikino, kad 2006 m. gegužės 31 d. SNCM direktorių valdyba konstatavo, jog buvo atliktos visos minėtos operacijos. Pirmiausia 2006 m. gegužės 31 d. visi akcininkai kartu ir tuo pat metu padidino įmonės kapitalą 35 milijonais EUR. Tai įvyko tuo pat metu atlikus dvi operacijas: i) pirmasis kapitalo padidinimas buvo atliktas vien tik perėmėjams pasirašius […] akcijų, apmokant grynaisiais pagal nominaliąją vertę ([…] eurų); ii) antrasis kapitalo padidinimas buvo atliktas pasirašius […] akcijų (apmokant vieną ketvirtadalį jų nominaliosios vertės), kurių vieną dalį pasirašė perėmėjai ([…] akcijų, t. y. už 26,25 milijono EUR), o kitą – Prancūzijos valstybė per bendrovę CGMF ([…] akcijų, t. y. už 8,75 milijono EUR), tokiomis pat sąlygomis, t. y. apmokant grynaisiais pagal nominaliąją […] eurų vertę.

(359) Taigi viešoji ir privačioji kapitalo injekcijos buvo atliktos visiškai tuo pačiu metu.

(360) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad teismų praktikoje nustatytos sąlygos, pagal kurias iškart atmetamas klausimas dėl aptariamąja priemone teikiamos pagalbos pobūdžio, yra įvykdytos. Todėl Komisija mano, kad Prancūzijos valstybės atlikta 8,75 milijono EUR kapitalo injekcija nesuteikia bendrovei SNCM ekonominio pranašumo, nes ši injekcija buvo atlikta kartu su privataus kapitalo injekcija, panašiomis sąlygomis pagal Bendrijos teismų praktiką.

(361) Bet kuriuo atveju Komisija mano, kad valstybės įnašo grąžos norma, t. y. […] proc. per metus, reiškia ilgalaikį pelningumą, atitinkantį privataus investuotojo investuoto kapitalo grąžos normą.

(362) Šiuo klausimu Komisija konstatuoja, kad pastovi valstybės kapitalo investicijos į SNCM grąža panaikina riziką, kad valstybė turės vykdyti verslo planą, nes ši grąža yra visiškai atsieta nuo bendrovės veiklos našumo (teigiamo ar neigiamo). Taigi SNCM įpareigojimas teikti viešąją paslaugą neleis valstybei padidinti pelno, planuojamo iš jos dalyvavimo įmonės kapitale.

(363) Komisijos ekspertas iš to daro išvadą, kad rizikos atžvilgiu Prancūzijos valstybės kapitalo injekcija yra artimesnė obligacijai su fiksuota palūkanų norma nei investicijai į akcijas. Taigi, […] proc. kapitalo investicijos grąža lygintina su Prancūzijos privataus sektoriaus obligacijų norma operacijos atlikimo metu. Pasak Komisijos eksperto, 2006 m. gegužės pabaigoje ši norma siekė 4,15 %

(364) Galiausiai Komisija mano, kad nuostata dėl atsisakymo perimti SNCM nėra tokio pobūdžio, kad neigtų vienodo požiūrio į investuotojus principą. Iš tikrųjų ši nuostata susijusi su visišku SNCM perleidimu privatiems perėmėjams, o ne su investicija (35 milijonai EUR), kurią į privatizuotą SNCM tuo pačiu metu atliko privatūs perėmėjai (26,25 milijono EUR) ir valstybė (8,75 milijono EUR).

(365) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad aptariamoji priemonė nelaikoma valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

10.4. **Pagalbos individualiems asmenims priemonės (38,5 milijono EUR)**

10.4.1. *Teisinis pagrindas*

(366) Siekiant įvertinti, ar priemone įmonei suteikiamas ekonominis pranašumas „reikia […] nustatyti, ar įmonei, kuriai taikoma priemonė, suteikiamas ekonominis pranašumas, kurio ji nebūtų turėjusi įprastomis rinkos sąlygomis“ ([172]), arba ar įmonė dėl to „nepatiria išlaidų, kurias ji paprastai būtų turėjusi padengti iš savo lėšų, ir taip rinkoje veikiančioms jėgoms sutrukdoma normaliai veikti“ ([173]).

(367) Pagal nusistovėjusią teismų praktiką įprastomis išlaidomis laikomos išlaidos, kurių įmonė paprastai patiria dėl kasdienio valdymo ar įprastos veiklos ([174]). Konkrečiai Teisingumo Teismas nurodė, kad socialinių išlaidų sumažinimas laikomas valstybės pagalba, jei šia priemone „siekiama iš dalies atleisti atskiro pramonės sektoriaus įmones nuo finansinės naštos, atsirandančios įprastai taikant bendrą socialinės apsaugos sistemą, nors toks atleidimas nepateisinamas nei šios sistemos pobūdžiu, nei jos struktūra“ ([175]). Šiuo sprendimu Teisingumo Teismas aiškiai nurodo, kad ekonominis pranašumas turi būti nustatytas atsižvelgiant į bendrą socialinės apsaugos sistemą, samprotaujant panašiai kaip ir tada, kai nagrinėjami mokesčių klausimai.

(368) 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismas patvirtino tokį požiūrį: „pagalba reiškia išlaidų, kurios paprastai apsunkina įmonių biudžetą, sumažinimą atsižvelgiant į aptariamųjų išlaidų sistemos pobūdį ar struktūrą, o specialiosios išlaidos – tai papildomos, palyginti su įprastomis, išlaidos“ ([176]).

(369) Todėl siekiant nustatyti, kas yra pranašumas pagal teismų praktiką, susijusią su valstybės pagalbos sąvoka, atsižvelgiant į atitinkamą teisinę sistemą reikia apibrėžti atskaitos taisyklę arba bendrą taikytiną sistemą, kurios atžvilgiu šis pranašumas lygintinas ([177]). Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad referencinio pagrindo nustatymas yra ypač svarbus mokesčių priemonių atveju, nes pranašumo buvimas gali būti nustatytas tik palyginus su vadinamuoju „įprastu“ apmokestinimu, t. y. geografinėje srityje, į kurią atsižvelgiant vertinama, galiojančiu tarifu ([178]).

(370) Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką „taikant Sutarties 92 straipsnį neturi reikšmės, ar tariamo pagalbos gavėjo padėtis pagerėjo, ar pablogėjo, palyginti su ankstesne padėtimi, arba, priešingai, laikui bėgant nepasikeitė […]. Reikia tik nustatyti, ar atitinkamoje teisinėje sistemoje valstybės taikoma priemone „palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba“ pagal 92 straipsnio 1 dalį, palyginti su kitomis įmonėmis, kurių faktinė ir teisinė padėtis panaši tikslo, kurio siekiama atitinkama priemone, atžvilgiu“ ([179]).

10.4.2. *Teisinio pagrindo taikymas aptariamuoju atveju*

(371) Iš teismų praktikos ir Komisijos sprendimų praktikos ([180]) matyti, kad siekdama atmesti klausimą dėl aptariamąja priemone suteikiamos pagalbos pobūdžio Komisija turi nustatyti, ar šia priemone nėra sumažinamos SNCM išlaidos, susijusios su jos kasdieniu valdymu, t. y. aptariamuoju atveju – išlaidos, patiriamos įprastai vadovaujantis socialinės srities teisės aktais, taikomais šiame sektoriuje darbo sutarties nutraukimo atveju.

(372) Šiuo klausimu Komisija konstatuoja, kad pagal šalių pasirašytą susitarimo memorandumą lėšas iš sąlyginio deponavimo sąskaitos galima nurašyti tik siekiant finansuoti kompensacijas asmenims, kurių darbo sutartis su SNCM bus nutraukta. Nei šių priemonių tikslas, nei pasekmė nėra darbuotojų, už kuriuos, jei šios priemonės nebūtų numatytos, būtų likusi atsakinga SNCM, atleidimas.

(373) Komisija taip pat pažymi, kad skirti kompensacijas po SNCM pardavimo atleistiems darbuotojams leido valstybė, viešoji valdžia, o ne įmonė.

(374) Be to, Komisija pažymi, kad šios papildomos socialinės priemonės taikomos su kompensacijomis, nustatytomis socialinės srities teisės aktuose ir kolektyvinėse sutartyse. Taigi visas taikant minėtas priemones patiriamas išlaidas turi padengti SNCM.

(375) Galiausiai Komisija pažymi, kad šios papildomos socialinės priemonės įgyvendinamos SNCM perėmėjams po šios įmonės pardavimo galbūt vykdant darbuotojų sumažinimo planą. Kitaip tariant, šios kompensacijos nesusijusios su darbuotojų sumažinimo planu, numatytų pagal 2002 m. restruktūrizavimo planą, vykdymu.

(376) Todėl Komisija mano, kad papildomų socialinių kompensacijų išlaidos nesusijusios nei su iki bendrovės pardavimo priimtų socialinių planų įgyvendinimo išlaidomis, kurias įsipareigojo padengti valstybė, nei su pirmiau įvertintomis socialinėmis išlaidomis, patirtinomis SNCM priverstinio likvidavimo atveju.

(377) Iš to matyti, kad papildomos socialinės priemonės nėra išlaidos, patiriamos įprastai vadovaujantis socialinės srities teisės aktais, taikomais darbo sutarties nutraukimo atveju.

(378) Be to, Komisija konstatuoja, kad net prie 142,5 milijono EUR valstybės kapitalo injekcijos, patikslintos neigiamos pardavimo kainos, pridėjus 38,5 milijono EUR, gauta 196,50 milijono EUR suma lieka daug mažesnė už išlaidas, kurios būtų patirtos priverstinio SNCM likvidavimo atveju (žr. šio sprendimo 3 konstatuojamąją dalį).

(379) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į savo sprendimų praktiką ([181]) Komisija mano, kad papildomų socialinių priemonių, skirtų atleistiems darbuotojams, finansavimas iš viešųjų lėšų, jei šiomis priemonėmis nesumažinamos įprastos darbdavio išlaidos, priskiriamas valstybių narių socialinės politikos sričiai ir nėra tiesioginė pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį. Komisija mano, kad toks finansavimas nėra ir netiesioginė pagalba, nes taikomas tik atleistiems darbuotojams.

10.5. **22,52 milijono EUR likutis, apie kurį pranešta kaip apie restruktūrizavimo pagalbą**

(380) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir pagal šio sprendimo 258 konstatuojamąją dalį dotacijos suma, vertintina kaip valstybės pagalba neįskaitant kompensacijos už viešąją paslaugą, siekia 22,52 milijono EUR ([182]) ir sudaro kapitalo injekcijos, apie kurią Prancūzijos valdžios institucijos pranešė 2002 m., dalį.

(381) Komisija mano, kad ši suma suteikia SNCM atrankinį ekonominį pranašumą, todėl ši dotacija laikoma valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

10.5.1. *Priemonės suderinamumas pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti*

(382) Apie aptariamąją priemonę Prancūzijos valdžios institucijos pranešė 2002 m. pagal 1999 m. Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ([183]).

(383) Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos jūrų transportui ([184]) nurodoma vertinant restruktūrizavimo pagalbą laivybos bendrovėms vadovautis minėtomis gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti. Pagal pastarųjų gairių 19 punktą „vienintelis pagrindas, kuriuo pagalba sanavimui ir restruktūrizavimui gali būti laikoma suderinama, yra 87 straipsnio 3 dalies c punktas“.

(384) Dėl valstybės teikiamos restruktūrizavimo pagalbos suderinamumo su EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu iš teismų praktikos matyti, kad Komisijos sprendime turi būti išdėstyti motyvai, kuriais remdamasi ji mano, kad pagalba yra laikoma pagrįsta atsižvelgiant į gairėse nustatytas sąlygas, pirmiausia į restruktūrizavimo planą, pakankamą įrodymą, kad bus atkurtas ilgalaikis įmonės gyvybingumas ir pagalbos proporcingumą jos gavėjo įnašo atžvilgiu.

Sunkumus patiriančios įmonės pobūdis

(385) Kad būtų galima skirti restruktūrizavimo pagalbą, įmonė turi būti laikoma sunkumus patiriančia įmone pagal 1999 m. gaires ([185]).

(386) Šiuo klausimu Komisija primena, kad ji nustatė, jog šiuo kriterijumi buvo vadovautasi ir 2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendime dėl pagalbos bendrovei SNCM sanuoti ([186]), ir 2002 m. rugpjūčio 19 d. Sprendime remiantis SNCM 2001 m. metinėmis ataskaitomis pradėti oficialią įmonės kapitalo padidinimo plano tyrimo procedūrą.

(387) Priimdama šį sprendimą Komisija, remdamasi SNCM 2002 m. metinėmis ataskaitomis, patikrino, ar įmonė šią sąlygą atitinka. Taigi jos nuosavas kapitalas, neįskaitant atidėjinių ([187]), išliko neigiamas: – 26,5 milijono EUR 2002 m. (– 30,7 milijono EUR 2001 m.). Toks lygis atspindi daugiau kaip perpus sumažėjusį įmonės akcinį kapitalą, kuris daugiau kaip ketvirtadaliu sumažėjo per 12 mėnesių nuo pranešimo apie pagalbą; taigi taip įvykdoma pakankama, bet nebūtina sąlyga, nustatyta gairių 5 punkto a papunktyje.

(388) Be akcinio kapitalo pokyčių, Komisija dar konstatavo, kad:

— 2001–2002 m. einamasis pelnas iki apmokestinimo sumažėjo nuo – 5,1 milijono EUR iki – 5,8 milijono EUR; sumažinti 2002 m. grynuosius nuostolius buvo galima tik pardavus kai kuriuos laivus,

— SNCM finansavimosi pajėgumas, 2001 m. pabaigoje siekęs 39,2 milijono EUR, 2002 m. pabaigoje sumažėjo iki 35,7 milijono EUR,

— grynieji finansiniai įsiskolinimai, neįskaitant išperkamosios nuomos, 2000–2002 m. išaugo nuo 135,8 milijono EUR iki 144, 8 milijono EUR,

— finansinės sąnaudos (palūkanų ir panašios sąnaudos) 2000–2002 m. išaugo nuo 7,0 milijonų EUR iki 9,503 milijono EUR.

(389) Be to, Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai patvirtino, kad dėl įsiskolinimo bankai jau atsisako bendrovei SNCM skolinti pinigų, nors pastaroji siūlė įkeisti savo paskutinius laivus, kuriems nenustatyta hipoteka ar kiti panašūs servitutai.

(390) Galiausiai dėl įpareigojimo teikti viešąją pagalbą sutarties ši analizė niekaip nesikeičiama. Taigi, ši sutartis turi leisti bendrovei SNCM, sėkmingai vykdant restruktūrizavimo planą, ilgainiui pasiekti teigiamų eksploatavimo rezultatų, tačiau dėl didelio nuosavo kapitalo trūkumo, augančio įsiskolinimo ir restruktūrizavimo plano įgyvendinimo išlaidų ji po tam tikro laiko mokėjimus privalėtų nutraukti.

(391) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad SNCM atitinka 1999 m. gairių 5 punkto a papunktyje ir 6 punkte nustatytas sąlygas. Todėl Komisija konstatuoja, kad 2002 m. SNCM buvo sunkumus patirianti įmonė pagal minėtas gaires.

Gyvybingumo atkūrimas (gairių 31–34 punktai)

(392) Pagal 1999 m. gaires pagalba skiriama su restruktūrizavimo plano, kurį turi patvirtinti Komisija, įgyvendinimo sąlyga. Kaip nurodyta 2006 m. sprendimo išplėsti oficialią tyrimo procedūrą 79 konstatuojamojoje dalyje ir kadangi Komisija nusprendė, kad po 2002 m. pranešimo taikomos priemonės nėra valstybės pagalba, Komisija mano, kad 22,52 milijono EUR kapitalo injekcijos suderinamumas su 1999 m. gairėmis turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į 2002 m. restruktūrizavimo planą. „Iš tikrųjų būtina įsivaizduoti tą laikotarpį, per kurį buvo priimtos finansinės įmones palaikančios priemonės, siekiant […] susilaikyti nuo bet kokio vertinimo, pagrįsto vėlesnėmis aplinkybėmis“ ([188]).

(393) Remdamasi Prancūzijos valdžios institucijų pateikta informacija Komisija konstatuoja, kad nors 2002 m. restruktūrizavimo plane buvo numatyta 2003 m. atkurti įmonės pelningumą pasitelkiant iš esmės 2002–2003 m. įgyvendinamas priemones, „pakankamą“ nuosavo kapitalo lygį SNCM pasiekė tik 2005–2006 m. Todėl Komisija restruktūrizavimo laikotarpio pabaiga laiko 2006 m. gruodžio 31 d.

(394) Maršruto Marselis–Korsika rentabilumą numatoma atkurti netrukus, o paslaugų teikimas Magrebo maršrutu jau dabar yra pelninga veikla. Tik dėl veiklos, susijusios su paslaugų teikimu maršrutais iš Nicos, lieka abejonių, bet jos intensyvumas sumažėjo, o pirmalaikis laivo *Liamone* nuvertėjimas 2001 m. palengvins sugrįžimą prie teigiamų šio maršruto rezultatų. Be to, Komisija sutinka su argumentu, kad net ir apribota paslaugų teikimo maršrutais iš Nicos veikla būtina dėl bendrovės įsitvirtinimo visoje rinkoje. Rinkos išplėtimas į Magrebą prisidės prie bendrovės priklausomybės nuo rinkos, kurioje nuo seno veikia ši bendrovė, sumažinimo; jis taip pat turėtų prisidėti prie bendrovės gyvybingumo atkūrimo atsižvelgiant į […].

(395) Dėl ilgalaikio gyvybingumo, t. y. dėl gyvybingumo pasibaigus dabartinei įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarčiai, Komisija mano, kad plano įgyvendinimas turi leisti įmonei tapti konkurencinga atnaujinant sutartis. Galiausiai Komisija pažymi, kad net pagal dalinio nuostolio, t. y. vieno keleivių ir automobilių kelto netekimo, scenarijų ši sutartis turėtų leisti bendrovei išlaikyti teigiamus rezultatus. Jei dėl šios sutarties praradimo bendrovės pajamos iš jos istorinės rinkos sumažėtų 40

ir daugiau proc., kaip numatyta pagal kitą scenarijų, Komisija mano, kad tokiu atveju restruktūrizavimo planas (tiek skiriant viešąją pagalbą, tiek jos neskiriant) mažai tepadėtų ir kad šiame etape per anksti tai svarstyti.

(396) Dėl „realių prielaidų, susijusių su būsimomis veiklos sąlygomis“ Komisija rinkos tyrimą laiko rimtu ir mano, kad jis sudaro gerą pagrindą parengiant įmonės plėtros scenarijus.

(397) Komisija konstatuoja, kad siekiant užtikrinti įmonės gyvybingumo atkūrimą restruktūrizavimo plane numatyta, kad gyvybingumas didinamas iš esmės vidaus priemonėmis, tai, pavyzdžiui, geresnė gamybos sąnaudų kontrolė ir didesnis našumas. Be to, finansinę SNCM padėtį siekiama pagerinti išplečiant su paslaugų teikimo Magrebo maršrutais susijusią veiklą atsižvelgiant į rinkos augimo perspektyvas, tačiau 2002 m. restruktūrizavimo plane numatyta ir priemonių, skirtų tam tikrai veiklai nutraukti, pirmiausia jos pavaldžiosios įmonės Italijoje, *Corsica Marittima*, veiklai nutraukti.

(398) Komisija mano, kad į planą, apie kurį pranešta, įtrauktų priemonių poveikis ir sėkmė nepriklauso nuo rinkos pokyčių, išskyrus veiklos išplėtimą į Magrebą, kuris pirmiausia reiškia SNCM sugrįžimą į tą padėtį, kurią ji buvo užėmusi iki XX a. 10-ojo dešimtmečio vidurio.

(399) Be to, Komisija pažymi, kad restruktūrizavimo plane atsižvelgiama į esamą ir būsimą atitinkamų produktų pasiūlą bei paklausą rinkoje, taip pat pateikiami geriausių, blogiausių ir vidutinių prielaidų scenarijai bei SNCM būdingos stipriosios ir silpnosios pusės.

(400) Galiausiai Komisija mano, kad restruktūrizavimo planas turi padėti SNCM pasiekti tokią apyvartą, kuri leistų bendrovei po restruktūrizavimo padengti visas sąnaudas, įskaitant nusidėvėjimą ir finansinius privalomuosius mokėjimus.

(401) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad pagal turimą informaciją, atsižvelgiant į tą laikotarpį, kai buvo priimtos finansinės paramos priemonės, su įmonės gyvybingumu susijusi sąlyga yra įvykdyta.

Nederamų konkurencijos iškraipymų prevencija (gairių 35–39 punktai)

(402) Pagal minėtų gairių 35 punktą turi būti imtasi priemonių kuo labiau švelninti neigiamą pagalbos poveikį konkurentams. Kitu atveju pagalba turėtų būti laikoma prieštaraujančia bendram interesui ir todėl nesuderinama su bendrąja rinka.

(403) Aptariamuoju atveju ši sąlyga turi būti įvykdyta apribojant veiklą, kurią įmonė gali vykdyti savo istorinėje rinkoje, t. y. teikdama paslaugas Korsikos maršrutais, nes tai rinka, kurioje ji konkuruoja su Bendrijoje įsisteigusiomis bendrovėmis, o paslaugų teikimo Magrebo maršrutais atveju taip nėra.

(404) Komisija mano, kad jūrų transporto paslaugų teikimo Korsikos maršrutais rinka nėra perpildyta atsižvelgiant į tai, kad ji labai priklauso nuo metų laikų ir tai, kad srautai joje sparčiai didėja. Komisija taip pat pažymi, kad pagrindinio SNCM konkurento vidutinė laivų apkrova yra mažesnė nei valstybinės įmonės laivų. Kadangi pagal gaires rinka nėra perpildyta, nėra pagrindo prisidėti prie jos sąlygų gerinimo. Laivų pardavimas – užuot juos išmontavus – yra priimtinas pajėgumo sumažinimas pagal gaires.

(405) Privalomas veiklos apribojimas arba sumažinimas aptariamoje rinkoje (ar rinkose), kurioje veikia įmonė, yra jos konkurentams palankus kompensavimo veiksnys, kuris turi būti proporcingas iškraipymams, atsirandantiems arba galintiems atsirasti dėl restruktūrizavimo pagalbos.

(406) Vykdant restruktūrizavimo planą labai sumažina įmonės veiklos apimtis rinkoje, ir tiesiogiai teikia naudą konkurentams, įgyvendinant šias priemones:

— nutraukiant pavaldžiosios bendrovės *Corsica Marittima* (2000 m. pervežusios 82 000 keleivių), kuri buvo įgaliota vežti maršrutais tarp Italijos ir Korsikos, veiklą, taigi grupei SNCM pasitraukiant iš rinkos, susijusios su maršrutais tarp Italijos ir Korsikos,

— bendrovei SNCM beveik pasitraukiant iš maršrutų tarp Tulono ir Korsikos, t. y. iš rinkos, kurioje 2002 m. buvo pervežta ne mažiau kaip 460 000 keleivių,

— nuo 2003 m. kasmet mažinant bendrą SNCM siūlomų keleivių vietų skaičių ir reisų į abi puses skaičių, pirmiausia maršrutais tarp Nicos ir Korsikos,

— parduodant keturis laivus.

(407) Genujos ir Tulono įlankose kartu SNCM sumažina savo pasiūlą daugiau kaip milijonu vietų per metus, palyginti su 2001 m., t. y. daugiau nei du kartus, taip iškart suteikdama naudos savo konkurentams, nors šių maršrutų rinka labiausiai auga.

(408) Šias reikšmingas priemones SNCM papildė įsipareigojimu restruktūrizavimo laikotarpiu nefinansuoti naujų investicijų projektų, išskyrus į restruktūrizavimo planą įtrauktas veiklos išplėtimo į Magrebą sąnaudas.

(409) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad sąlyga, susijusi su nederamo konkurencijos iškraipymo prevencija, yra įvykdyta.

Iki minimumo apribota pagalba (gairių 40–41 punktai)

(410) Pagalbos suma turi būti apribota iki visiško minimumo, kurio reikia, kad būtų galima imtis restruktūrizavimo atsižvelgiant į bendrovės, jos akcininkų ar verslo grupės, kuriai ji priklauso, finansinius išteklius, vis dėlto neapribojant galimybių atkurti jos gyvybingumo.

(411) 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime Komisija pareiškė abejonių dėl Prancūzijos valdžios institucijų pateikto pagalbos sumos apskaičiavimo būdo. Nepaisydama papildomų paaiškinimų, kuriuos pateikė Prancūzija, Komisija pati atliko skaičiavimus.

(412) Iš tikrųjų dėl Prancūzijos valdžios institucijų pasirinkto metodo, pagrįsto nuosavo kapitalo ir skolų santykio rodikliu, Komisija mano, kad:

— Prancūzijos valdžios institucijų pasirinkta penkių įmonių imtis nepakankamai reprezentuoja jūrų kabotažo sektorių,

— 79 % rodiklis, gautas palyginus šių penkių įmonių nuosavo kapitalo ir skolų santykį, jokiu būdu nėra patikimas geros įmonės padėties rodiklis,

— Prancūzijos valdžios institucijos nepaaiškino, kas konkrečiai sudaro šių penkių įmonių finansines skolas, taigi ir nesugebėjo užtikrinti, kad šie duomenys tolygūs restruktūrizavimo plane nurodytai SNCM įsiskolinimo sumai,

— Prancūzijos valdžios institucijos neįrodė, kad į šį 79 % rodiklį, gautą palyginus šių penkių įmonių nuosavo kapitalo ir skolų santykį, iš tikrųjų atsižvelgta parengiant į restruktūrizavimo planą įtrauktą finansinį modelį 2002–2007 m. laikotarpiui.

(413) Kitų Prancūzijos pasiūlytų metodų siekiant įrodyti, kad kapitalo injekcija buvo mažiausio būtino dydžio, tinkamumą Komisija kritikuoja ([189]).

(414) Komisija mano, kad kapitalo injekcija pirmiausia turi būti siekiama ne padidinti įmonės nuosavą kapitalą (tai reikštų paprastą finansinį restruktūrizavimą), o padėti įmonei pereiti iš pagal 1976 m. sutartį sukurtos monopolinės padėties į konkurencinę. Todėl Komisija atsargiai vertina mėginimus nustatyti pagalbos dydį pagal Prancūzijos valdžios institucijų pasirinktą metodą atsižvelgdama į tai, kad nustatyti reikiamą SNCM nuosavo kapitalo dydį sudėtinga. Komisija pažymi, kad į Prancūzijos valdžios institucijų pasirinktą imtį įtraukus tam tikras įmones arba iš jos tam tikras įmones pašalinus vidutinis nuosavo kapitalo ir skolų santykio rodiklis labai skirtųsi.

(415) Komisija mano, kad restruktūrizavimo pagalba gali padengti įvairių restruktūrizavimo (veiklos restruktūrizavimo) plane numatytų veiksmų išlaidas, būtinas siekiant pakeisti su bendrove susijusią teisinę ir konkurencinę aplinką. Dėl išlaidų, susijusių su operacinėmis restruktūrizavimo priemonėmis, Komisija mano, kad jos turėtų siekti 46 milijonus EUR (žr. šio sprendimo 0 konstatuojamąją dalį) ([190]).

(416) Dėl tikslaus SNCM pagalbos poreikio apskaičiavimo Komisija primena, kad „būtina įsivaizduoti tą laikotarpį, per kurį buvo priimtos finansinės įmones palaikančios priemonės, siekiant […] susilaikyti nuo bet kokio vertinimo, pagrįsto vėlesnėmis aplinkybėmis“ ([191]).

(417) Atsižvelgdama į gairių 40 punktą Komisija pažymi, kad aptariamuoju atveju bendrovė nuo 2002 m. vasario 18 d. (kai Prancūzijos valdžios institucijos pranešė apie restruktūrizavimo pagalbą) iki 2003 m. liepos 9 d. (kai Komisija priėmė sprendimą leisti skirti restruktūrizavimo pagalbą) pardavė nemažai savo turto, pirmiausia laivų, ir gavo 26,25 milijono EUR grynųjų pardavimo pajamų finansinėms skoloms padengti ([192]).

(418) Tačiau norint atkurti SNCM, kurios įsiskolinimai po šios operacijos tebelieka dideli (19,75 milijono EUR), gyvybingumą to nepakanka. SNCM negali pasiskolinti iš bankų, net pasiūlydama įkeisti paskutinius laivus, kuriems nenustatyta hipoteka ar kiti servitutai, todėl Komisija mano, kad įmonė neturi kitų nuosavų išteklių restruktūrizavimui finansuoti.

(419) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad 19,75 milijono EUR suma yra pagrįsta siekiant įmonei per trumpą laiką atkurti savo gyvybingumą.

(420) Taigi Komisija mano, kad iš likučio, apie kurį iš pradžių pranešta pagal restruktūrizavimo pagalbą, t. y. iš 22,52 milijono EUR, tik 19,75 milijono EUR suma gali būti pagrįsta atsižvelgiant į SNCM grynųjų pinigų poreikius ir iki 2003 m. liepos 9 d. atliktą turto pardavimą, jei atsižvelgiama į pardavimo, kurį Komisija įpareigojo atlikti savo 2003 m. sprendime, pajamas (žr. toliau) ir kuris papildė restruktūrizavimo plane numatytą pardavimą.

Principo, pagal kurį pagalba gali būti skiriama tik vieną kartą, laikymasis

(421) Gairėse ([193]) nustatyta, kad bendrovė, kuri praeityje jau yra gavusi restruktūrizavimo pagalbą, paprastai kitą pagalbą gali gauti nuo restruktūrizavimo laikotarpio pabaigos praėjus dešimčiai metų. Nė viena pagalba, kurią jau yra gavusi SNCM, nebuvo restruktūrizavimo pagalba. Tai buvo pirmasis šios bendrovės restruktūrizavimas nuo jos įsteigimo 1976 m.

10.5.2. *Dėl tolesnio kompensuojamųjų priemonių taikymo*

(422) 2005 m. Pirmosios instancijos teismo sprendime ir Komisijos 2006 m. sprendimo išplėsti procedūros taikymo sritį 137 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad, atsižvelgiant į tai, jog pagal gaires patvirtinta pagalbos suma buvo sumažinta, kyla klausimas, ar ir toliau taikyti Komisijos 2003 m. sprendime nustatytas kompensuojamąsias priemones.

(423) Primintina, kad savo 2003 m. sprendime Komisija pagal 1999 m. gaires patvirtino 76 milijonų EUR kapitalo injekciją, kartu nustatydama šias sąlygas ([194]):

i) iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM negali įsigyti naujų laivų ir pasirašyti naujų ar atnaujintų laivų nuomos, užsakymo arba statybos sutarčių,

ii) iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM gali naudotis tik vienuolika jau turimų laivų,

iii) SNCM turi parduoti visus tiesioginius ir netiesioginius turimų bendrovių *Amadeus France*, *Compagnie Corse Méditerranée*, *Société Civile Immobilière* (SCI) *Schuman*, *Société méditerranéenne d'investissements et de participations* ir *Someca* akcijų paketus,

iv) iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM negali keisti paskelbtų įkainių politikos ir turi siūlyti mažesnę kainą nei konkurentai, vežantys tais pačiais maršrutais ir teikiantys tokias pačias paslaugas tomis pačiomis dienomis,

v) iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM turi riboti metinį laivų reisų pirmyn ir atgal skaičių įvairiais su Korsika susijusiais jūrų maršrutais.

(424) Komisijos ekspertas patikrino, kaip buvo laikomasi visų 2003 m. Komisijos sprendime nustatytų sąlygų.

(425) Jis patvirtino, kad buvo laikomasi draudimo įsigyti laivus sąlygų (pirmiau nurodyta i sąlyga). Šiuo klausimu pažymėtina, kad laivą *Superfast*, pavadintą nauju *Jean Nicoli* vardu, įsigijo bendrovė VT ir nuo 2007 m. vasario, taigi pasibaigus 2003 m. sprendime nustatytam laikotarpiui, nuomojo jį bendrovei SNCM ([195]).

(426) Dėl SNCM naudojimosi tik jau turimais laivais (pirmiau nurodyta ii sąlyga) Komisijos ekspertas patvirtino, kad SNCM, 2004 m. laivą *Aliso* pakeitusi laivu *Asco* ([196]), o 2005 m. gegužės 24 d. pastarąjį pardavusi, išlaikė dešimt laivų, t. y. vienu mažiau nei pagal 2003 m. sprendime nustatytą ribą.

(427) Dėl laivo *Aliso* pakeitimo laivu *Asco* Komisija pirmiausia pažymi, kad šie laivai yra vienatipiai, t. y. laivai dvyniai, pastatyti pagal tuos pačius brėžinius toje pačioje laivų statykloje. Jie visiškai tokių pat matmenų, tokios pat formos ir galios. Komisija mano, kad vieną šių laivų pakeičiant kitu padidinti SNCM pajėgumo nesiekiama. Be to, Komisija primena, kad leistino SNCM laivyno sudėtį keisti galima tik dėl nuo SNCM valios nepriklausančių priežasčių. Šiuo atveju Komisija mano, kad sunkumai, su kuriais susidūrė SNCM, norėdama parduoti laivą *Asco*, nuo bendrovės valios nepriklausė. Komisija taip pat mano, kad bendrovei SNCM radus pirkėją, perkantį laivą *Aliso* vietoj laivo *Asco*, laivo *Aliso* pardavimo poveikis bendrovės SNCM pajėgumui yra lygiavertis laivo *Asco* pardavimo poveikiui ir kad Prancūzijos valdžios institucijos įvykdė savo įsipareigojimus pagal restruktūrizavimo planą parduoti keturis iš SNCM veiklai vykdyti naudojamų laivų.

(428) Be to, remdamasis apskaitos dokumentais ekspertas nustatė, kad buvo atliktos visos 2003 m. sprendime nurodytos turto pardavimo operacijos (pirmiau nurodyta iii sąlyga). Grynosios šio pardavimo pajamos siekia 5,02 milijono EUR ([197]). Komisija pabrėžia, kad be šio pardavimo, numatyto 2002 m. restruktūrizavimo plane, SNCM pardavė turto (tai taip pat patikrino Komisijos ekspertas) ([198]) ir gavo 12,6 milijono EUR grynųjų pardavimo pajamų.

(429) Dėl sąlygos nediktuoti kainų ([199]) Komisijos ekspertas patikrino, ar SNCM yra nustačiusi procedūrą, skirtą prižiūrėti, kaip laikomasi minėtos sąlygos. Be to, jis patikrino, ar SNCM laikėsi šios sąlygos teikdama paslaugas įvairiais maršrutais nuo 2005 m. kovo 16 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. ([200]). Šio patikrinimo pagrindu Komisijos ekspertas padarė išvadą, kad […] proc. atvejų SNCM parduodami bilietai atitiko iv sąlygą. Komisija pažymi, kad remiantis Prancūzijos valdžios institucijų pateikta informacija SNCM iki šiol laikosi iv ir v sąlygų, nors 2003 m. sprendime buvo nurodyta jų laikytis iki 2006 m. gruodžio 31 d.

(430) Dėl v sąlygos ekspertas nustatė, kad SNCM laikėsi 2005 ir 2006 m. nustatyto reisų skaičiaus. Tačiau ji peržengė ribas, susijusias su didžiausiu siūlomų vietų Marselio reisais skaičiumi (2005 ir 2006 m.), taip pat šiek tiek peržengė ribas, susijusias su didžiausiu siūlomų linijinių metrų Tulono (2005 ir 2006 m.) ir Marselio (2006 m.) reisais skaičiumi.

(431) Tačiau Komisija pažymi, kad dėl vienai šeimai skirtų kajučių, sunku tiksliai nustatyti, ar peržengta su siūlomų vietų skaičiumi susijusi riba. Todėl dėl šios vienintelės aplinkybės nereikėtų manyti, kad SNCM nesilaikė 2003 m. sprendime nustatytų sąlygų.

(432) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad SNCM įgyvendino 2003 m. sprendime nustatytas kompensuojamąsias priemones.

10.5.3. *Išvada*

(433) Komisija pažymi, kad 2003 m. sprendime nustatytos kompensuojamosios priemonės beveik visiškai įgyvendintos. Atsižvelgiant į tai, kad pagal 1999 m. gaires patvirtinta pagalba buvo labai sumažinta, palyginti su 2003 m. patvirtinta suma, dėl kurios Komisija ir nusprendė nustatyti minėtas sąlygas, Komisija mano, kad nėra būtina nustatyti papildomų sąlygų ir įpareigojimų, kad konkurencija nebūtų iškraipyta taip, jog prieštarautų bendram interesui.

(434) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į tikslią grynųjų pajamų iš pardavimo sumą, nustatytą priimant 2005 m. sprendimą, Komisija mano, kad valstybės pagalba, kaip 15,81 milijono EUR kapitalo injekcija, ([201]) yra suderinama pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

11. **IŠVADA**

(435) Komisija daro išvadą, kad priemonės, dėl kurių priimamas šis sprendimas, nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį arba yra pagalba, suderinama su bendrąja rinka.

(436) Komisija ragina Prancūziją:

— kuo greičiau, vėliausiai per 15 darbo dienų nuo šio sprendimo gavimo dienos, pranešti Komisijai, kokiai informacijai, jos nuomone, reikėtų taikyti Reglamento (EB) Nr. 659/1999 25 straipsnį dėl įpareigojimo saugoti profesinę paslaptį,

— nedelsiant pranešti pagalbos gavėjui apie šį sprendimą, prireikus pašalinus informaciją, kuriai, jos manymu, turi būti taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį ir kurią pateikus pagalbos gavėjui gali būti pakenkta kai kurioms suinteresuotosioms šalims, taip pat jam atsiųstame variante, prireikus nurodant informaciją, kuriai, jos manymu, taikytinas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį, bet kurios ji nepašalino.

(437) Komisija primena Prancūzijai, kad pagal gaires antroji restruktūrizavimo pagalba, išskyrus išimtines, nenumatomas ir nuo įmonės nepriklausančias aplinkybes, paprastai skiriama nuo restruktūrizavimo laikotarpio pabaigos, t. y. šiuo atveju po 2006 m. gruodžio 31 d. praėjus ne mažiau nei dešimčiai metų,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

53,48 milijono EUR kompensacija, kurią Prancūzijos valstybė pervedė bendrovei SNCM už viešosios paslaugos teikimą 1991–2001 m. laikotarpiu, yra neteisėta pagalba pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį, tačiau suderinama su bendrąja rinka pagal šios sutarties 86 straipsnio 2 dalį.

Neigiama 158 milijonų EUR SNCM pardavimo kaina, bendrovės CGMF įsipareigojimas dėl socialinių priemonių darbuotojų atžvilgiu už 38,5 milijono EUR sumą bei CGMF kartu ir tuo pat metu atliktas SNCM kapitalo padidinimas 8,75 milijono EUR nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

15,81 milijono EUR restruktūrizavimo pagalba, kurią Prancūzija suteikė bendrovei *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée* (SNCM), yra neteisėta valstybės pagalba pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį, bet suderinama su bendrąja rinka pagal šios sutarties 86 straipsnio 2 dalį.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2008 m. liepos 8 d.

Komisijos vardu

Antonio TAJANI

Pirmininko pavaduotojas

(1) OL C 308, 2002 12 11, p. 29.

(2) Šis restruktūrizavimo planas pateiktas po Prancūzijos valdžios institucijų 2001 m. gruodžio 20 d. pranešimo apie 22,5 milijono eurų avansą pinigais, kurį kaip sanavimo pagalbą bendrovė *Compagnie Générale Maritime et Financière* suteikė bendrovei SNCM. 2002 m. liepos 17 d. sprendimu (OL C 148, 2003 6 25, p. 7), toliau – 2002 m. sprendimas, Komisija pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytą pirminę valstybės pagalbos tyrimo procedūrą bendrovės SNCM sanavimo pagalbai pritarė. 2002 m. lapkričio 19 d. Prancūzijos valdžios institucijos atsiuntė Komisijai SNCM ir CGMF susitarimų dėl avanso grynosiomis lėšomis kopiją ir įrodymus, kad bendrovė CGMF bendrovei SNCM avansą grąžino, atlikdama du mokėjimus: 2002 m. gegužės 13 d. ir birželio 14 d.

(3) Įregistruotą Nr. TREN A/61846.

(4) CGMF – tai Prancūzijos valstybei priklausanti bendrovė, tarpininkaujanti valstybei atliekant įvairias jūrų transporto, laivų įrengimo ir frachtavimo operacijas Vidužemio jūroje.

(5) 2002 m. rugsėjo 11 d. Prancūzijos valdžios institucijų prašymu 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendime ištaisyti kelias faktines klaidas (OL L 83, 1999 3 27, p. 1) Komisija priėmė 2002 m. lapkričio 27 d. sprendimą, kuriuo iš dalies keičiamas 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendimas (paskelbtą OL C 308, 2002 12 11, p. 29). Suinteresuotųjų šalių buvo paprašyta nuo tos dienos teikti pastabas apie pagalbos planą.

(6) 2002 m. rugsėjo 11 d. Prancūzijos valdžios institucijos paprašė pratęsti jų pastaboms dėl 2002 m. rugpjūčio 19 d. sprendimo pateikti skirtą terminą; 2002 m. rugsėjo 17 d. Komisijos tarnybos sutiko pratęsti šį terminą.

(7) Įregistruota Nr. SG(2002) A/10050.

(8) Įregistruota 2003 m. sausio 15 d. Nr. DG TREN A/10962.

(9) Įregistruota Nr. SG(2003) A/1691.

(10) Įregistruota Nr. TREN A/21531.

(11) Įregistruota Nr. SG(2003) A/1546.

(12) OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

(13) Įregistruota Nr. TREN A/21701.

(14) OL L 61, 2004 2 27, p. 13. 2004 m. rugsėjo 8 d. sprendimu (toliau – 2004 m. sprendimas) Komisija iš dalies pakeitė 2003 m. sprendimą ir pagal šiek tiek pakeistą 2003 m. sprendimo 2 straipsnį leido bendrovei SNCM prireikus naudoti ir parduoti laivus *Aliso* vietoj laivų *Asco*.

(15) OL L 19, 2005 1 21, p. 70.

(16) Įregistruota Nr. TREN A/27546.

(17) Įregistruota Nr. TREN A/30842.

(18) Papildoma informacija pateikta 2005 m. lapkričio 30 d. rašte (Nr. SG(2005) A/10782), gruodžio 14 d. rašte (Nr. (SG(2005)A/11122) ir gruodžio 30 d. rašte (Nr. TRENA/10016).

(19) Įregistruota Nr. TREN A/16904.

(20) Įregistruotame Nr. TREN A/19105.

(21) 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Altmark Trans GmbH* prieš *Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* (280/00, Rink. p. 7747).

(22) *Veolia Transport* – tai *Veolia Environnement* visiškai priklausanti pavaldžioji įmonė. Anksčiau vadinusis *Connex* ši įmonė pagal viešųjų institucijų įgaliojimą teikia keleivių vežimo paslaugas (viešasis transportas gyvenvietėse, tarpmiestinis ir regioninis transportas) ir šiuo pagrindu valdo kelių ir geležinkelių tinklus bei (mažiau) jūrų transporto paslaugas.

(23) OL C 103, 2006 4 29, p. 28.

([24]) OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

([25]) OL C 148, 2006 6 24, p. 42.

([26]) Įregistruota Nr. TREN A/25295.

([27]) Įregistruota Nr. TREN/A/24111.

([28]) OL C 303, 2006 12 13, p. 53.

([29]) Įregistruota Nr. TREN/A/37907.

([30]) Grupių *Stef-TFE* 2007 m. gruodžio 28 d. prašymą (Nr. A/20313) ir *Corsica Ferries* 2006 m. gruodžio 27 d. prašymą (Nr. A/20056).

([31]) 2007 m. sausio 4 d. raštai, skirti grupei *Stef-TFE* (Nr. D 2007 30006ė) ir grupei *Corsica Ferries* (Nr. 2007 300068).

([32]) 2007 m. sausio 11 ir 16 d. raštai, įregistruoti atitinkamai Nr. TREN/A/21142, A/21669 ir A/23798.

([33]) 2007 m. vasario 13 d. *raštai*, įregistruoti Nr. TREN/A/24473 ir TREN/A/23981.

([34]) Komisijos tarnybų įregistruotame Nr. TREN/A/30979. Prancūzijos valdžios institucijos prašė pratęsti terminą atsakymams pateikti; šis terminas buvo pratęstas mėnesiu du kartus 2007 m. kovo 15 d. ir balandžio 19 d. raštais, įregistruotais Nr. TREN/A/27002 ir A/29928.

([35]) Šią informaciją pateikė bendrovės CFF (2007 m. kovo 15 d. (rašte, įregistruotame Nr. TREN/A/27058), 2007 m. rugsėjo 27 d. (rašte, 2007 m. spalio 1 d. įregistruotame Nr. TREN/A/43510), 2007 m. lapkričio 30 d. (rašte, 2007 m. gruodžio 6 d. įregistruotame Nr. TREN/A/49918), 2007 m. gruodžio 20 d. (rašte, 2007 m. gruodžio 26 d. įregistruotame Nr. REN/A/51600) ir 2008 m. kovo 14 d. (rašte, įregistruotame Nr. TREN/A/87084)), *Stim* (2007 m. gruodžio 20 d. (rašte, įregistruotame Nr. TREN/A/51391) ir SNCM (2008 m. vasario 28 d. (rašte, įregistruotame Nr. TREN/A/85681). Prancūzija taip pat pateikė informaciją 2007 m. gruodžio 21 d. (rašte, įregistruotame Nr. TREN/A/51441), 2008 m. sausio 7 d. (rašte, įregistruotame Nr. TREN/A/86344) ir 2008 m. vasario 8 d. (rašte, įregistruotame Nr. TREN/A/83661). Kitus dokumentus Prancūzijos valdžios institucijos pateikė 2008 m. vasario 29 d. įvykusiame darbo susirinkime.

([36]) Bendrovė SNCM turi tiesioginį nekontrolinį įmonės CMN akcijų paketą, kurį sudaro 45 % šios įmonės akcijų ir netiesioginį nekontrolinį šios įmonės akcijų paketą per bendrovę *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH), kurį sudaro 24,1 % CMN akcijų. Faktinė kontrolė nuo 1992 m. patikėta grupei *Stef-TFE*, turinčiai 49 % bendrovės *Compagnie Méridionale de Participations* (CMP) akcijų. Bendrovės SNCM ir CMN buvo partnerės, įpareigotos teikti viešąją paslaugą 2001–2006 m. laikotarpiu, ir įgijo teisę sudaryti naują įpareigojimo teikti viešąją paslaugą 2007–2012/2013 m. laikotarpiu sutartį.

([37]) CGTH – tai kontroliuojančioji bendrovė, visiškai priklausanti bendrovei SNCM.

([38]) *Aliso Voyage* – tai nuosavas bendrovės SNCM platinimo kanalas. Įmonę *Aliso Voyage* sudaro 17 visoje Prancūzijoje įsteigtų agentūrų; ši įmonė valdo jūrų transporto bilietų, iš kurių 49,9 % sudaro bendrovės SNCM bilietai, pardavimą.

([39]) Tuo metu, kai buvo priimtas 2003 m. sprendimas, bendrovei SNCM lygiomis teisėmis su transporto įmonių grupe *Delmas* priklausė dalis krovinius plukdančios Prancūzijos laivybos bendrovės *Sud-Cargos*, teikiančios paslaugas išimtinai Marokui, kapitalo. Kaip matyti iš 2005 m. investicijų plano, kurį Prancūzijos valdžios institucijos atsiuntė 2006 m. kovo 28 d., ši dalis 2005 m. pabaigoje buvo perleista už […] mln. EUR (informacijai taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį).

([40]) Bendrovei SNCM priklauso 100 % šios bendrovės, atsakingos už SNCM laivų aprūpinimą atsargomis, akcijų.

([41]) Bendrovei SNCM visiškai priklausanti bendrija *Ferrytour* verčiasi kelionių organizavimu. Ji siūlo keliones jūra į Korsiką, Sardiniją ir Tunisą, taip pat skrydžius daugeliu maršrutų. Papildoma šios bendrijos veikla – siūlomos trumpos kruizinės kelionės ir verslo turizmo paslaugos.

([42]) 1996 m. įsteigta ir bendrovei SNCM visiškai priklausanti pavaldžioji įmonė *Comptoirs du Sud* valdo laivuose esančias parduotuves.

([43]) Žr. 12 išnašą.

([44]) Tai *Napoléon Bonaparte* (talpa – 2 150 keleivių ir 708 automobilių, galia – 43 MW, greitis – 23,8 mazgo), didelis, prestižinis keleivių ir automobilių keltas; naujasis *Danielle Casanova*, įsigytas 2002 m. gegužę (talpa – 2 204 keleiviai ir 700 automobilių, galia – 37,8 MW, greitis – 23,8 mazgo), taip pat didelis, prestižinis keleivių ir automobilių keltas; *Ile de Beauté* (talpa – 1 554 keleiviai ir 520 automobilių, galia – 37,8 MW, greitis – 21,5 mazgo), pradėtas naudoti 1979 m., atnaujintas 1989–1990 m.; *Méditerranée* (talpa – 2 254 keleiviai ir 800 automobilių, galia – 35,8 MW, greitis – 24 mazgai) ir *Corse* (talpa – 2 150 keleivių ir 600 automobilių, galia – 27,56 MW, greitis – 23,5 mazgo).

([45]) Tai *Paglia Orba* (talpa – 500 keleivių, 2 000 linijinių krovinio metrų ir 120 automobilių, galia – 19,7 MW, greitis – 19 mazgų); *Monte d'Oro* (talpa – 508 keleiviai, 1 615 linijinių krovinio metrų ir 130 automobilių, galia – 14,8 MW, greitis – 19,5 mazgo); *Monte Cinto* (talpa – 111 keleivių, 1 200 linijinių krovinio metrų, galia – 8,8 MW, greitis – 18 mazgų); nuo 2003 m. gegužės naudojamas *Pascal Paoli* (talpa – 594 keleiviai, 2 300 linijinių krovinio metrų ir 130 automobilių, galia – 37,8 MW, greitis – 23 mazgai).

([46]) Greitasis laivas *Liamone* (talpa – 1 116 keleivių ir 250 automobilių, galia – 65 MW, greitis – 42 mazgai), plaukiantis ir į Tuloną.

([47]) Laivai *Danielle Casanova, Pascal Paoli* ir *Liamone* nuomojami pagal išperkamosios nuomos sutartį.

([48]) Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3577/92, taikančiu laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) (OL L 364, 1992 12 12, p. 7).

([49]) OL S 2001/10–007–005.

([50]) Nuo 1991 m. viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus perleidžiančioji institucija pagal minėtą 1991 m. gegužės 13 d. Prancūzijos įstatymą Nr. 91–428.

([51]) OL 2006/S 100–107350.

([52]) Valstybės pagalba N 781/01, kurią leista skirti pagal 2002 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimą (OL C 186, 2002 8 6, p. 3).

([53]) Valstybės pagalba N 13/07, kurią leista skirti pagal 2007 m. balandžio 24 d. Komisijos sprendimą, paskelbtą Komisijos tinklapyje: http://ec.europa.eu/community_law/state_AIDS/transports_2007.htm

(*) Informacijai taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį.

([54]) Kelionės metu visas transporto priemones lydi vairuotojas. Kartais vienas vairuotojas išvykimo vietoje pakrauna transporto priemonę, o kitas atvykimo vietoje ją iškrauna. Toks krovinys įtraukiamas į apskaitą kaip lydimasis, kitaip nei be vilkiko plukdomos priekabos.

([55]) OL C 148, 2003 6 25, p. 7.

([56]) Šią sumą paskirstant taip: 20,4 milijono EUR – pačiam restruktūrizavimo planui įgyvendinti; 1,8 milijono EUR – nutraukti parduodamų laivų eksploatavimą; 14,8 milijono EUR – laivo *Liamone* nuvertėjimui ir 9 milijonus EUR – rinkos išplėtimui į Magrebą.

([57]) Šį planą 2001 m. gruodžio 17 d. patvirtino bendrovės SNCM direktorių valdyba.

([58]) Restruktūrizavimo plane buvo numatyta reisų skaičių 2003 m. sumažinti nuo 4 138 (iš kurių 3 835 reisai buvo bendrovės SNCM laivų, o 303 – jos pavaldžiosios įmonės *Corsica Marittima* laivų) iki 3 410 teikiamas paslaugas keičiant taip:
— pakeisti maršrutus tarp Marselio ir Korsikos pagal įgaliojimo teikti viešąją paslaugą 2001–2006 m. laikotarpiu sutarties dokumentus,
— beveik panaikinti maršrutus tarp Tulono ir Korsikos,
— sumažinti maršrutų tarp Nicos ir Korsikos skaičių,
— uždaryti maršrutą Livornas – Bastja kartu su jam skirta įranga (šis maršrutas uždarytas 2003 m.),
— suintensyvinti maršrutus tarp Alžyro ir Tuniso naudojantis laivais *Méditerranée*, *Ile de Beauté* ir *Corse* bei panaikinti maršrutą Genuja – Tunisas.

([59]) Darbuotojų skaičius turėjo būti mažinamas atleidžiant iš darbo pagal amžiaus kriterijų įprasta tvarka ar pirma laiko (darbinės veiklos nutraukimas pirma laiko), išleidžiant vadinamųjų judumo atostogų ir nepratęsiant terminuotųjų darbo sutarčių. Vis dėlto bendrovei SNCM tai turėtų kainuoti 20,4 milijono EUR.

([60]) kaip, pavyzdžiui, srautas, numatomas bendrojo vidaus produkto augimas (1,5 %), paskolų norma (5,5 %), finansinių priemonių grąžos norma (4,5 %) ir palūkanų už trumpalaikes skolas norma (5 %).

([61]) Prancūzijos valdžios institucijos paminėjo du alternatyvius metodus, kuriuos atmetė, nes juos taikant susidarė per didelė suma.
Pagal *pirmąjį metodą* buvo sudėtos su visomis restruktūrizavimo priemonėmis susijusios išlaidos. Taikant šį metodą apskaičiuotas finansavimo poreikis siekė 90,9 milijono EUR, atsižvelgiant į:
— per 1991–2001 m. susikaupusius nuostolius, t. y. 41,7 milijono EUR (iš jų 29 milijonus EUR, patvirtintus 2001 m. spalio 30 d. Sprendimu 2002/149/EB (OL L 50, 2002 2 21, p. 66), su 2000 m. susijusius 6,1 milijono EUR ir su 2001 m., neskaitant restruktūrizavimo išlaidų, susijusius 6,6 milijono EUR);
— lėšų, sudarančių ypatingus atskaitymus, sumažėjimą minėtu laikotarpiu, t. y. 24 milijonus EUR (sumai šiame biudžeto straipsnyje sumažėjus nuo 86 iki 62 milijonų EUR nuvertėjimo laikotarpis pailgėjo nuo dvylikos iki dvidešimties metų, šių lėšų buvo naudojama mažiau ir paskutinieji laivai buvo įsigyti pagal išperkamosios nuomos sutartį).
— pelną, gautą už restruktūrizavimo metu parduotą turtą (t. y. 21 milijoną EUR) ir sumažinantį finansavimo poreikį, bei
— visas restruktūrizavimo išlaidas, siekiančias 46,2 milijono EUR (žr. 56 išnašą).
Pagal *antrąjį metodą* siekta nustatyti, kokios nuosavo kapitalo sumos dėl viso laivyno reikalautų bankai, žinant, kad šie, suteikdami kreditą laivui pirkti, paprastai reikalauja, kad bendrovės savo lėšomis apmokėtų 20–25 % laivo vertės. Prancūzijos valdžios institucijų skaičiavimais, remiantis pirmine visų laivų įsigijimo verte (843 milijonais EUR), bendrovei reikėtų apie 157–196 milijonus EUR nuosavų lėšų. Atėmus 2001 m. pabaigoje turimą nuosavą kapitalą skaičiuojant pagal šį metodą bendrovės turtą reikėtų padidinti 101–140 milijonų EUR.

([62]) Žr. toliau.

([63]) 2002 m. restruktūrizavimo plane bendrovė SNCM numatė, nutraukusi eksploatavimą, parduoti keturis savo laivus: *Napoléon, Liberté, Monte Rotondo* ir greitąjį laivą *Asco*; pastarasis iš tikrųjų buvo pakeistas vienatipiu laivu *Aliso*. Šiuo metu visi šie laivai parduoti, grynosios pardavimo pajamos siekia 25 165 000 EUR.
Pagal 2003 m. sprendimą bendrovė SNCM pardavė turėtas bendrovių *SCI Espace Shuman, Southerna Trader, Someca, Amadeus* ir *CCM* akcijas ir gavo 5,02 milijono EUR grynųjų pajamų.
Priėmus 2003 m. sprendimą bendrovė SNCM pardavė turėtas bendrovės *Sud Cargos* akcijas, laivą *Asco* ir butų iš jai priklausančių pastatų už 12,2 milijono EUR.

([64]) Privačių partnerių atrankos procedūra vyko nuo 2005 m. sausio 26 d. iki rugsėjo pabaigos.
2005 m. sausio 26 d. ir vasario 17 d. Prancūzijos Vyriausybė pranešė, kad, siekdama sustiprinti bendrovės SNCM finansinę struktūrą ir paskatinti jos plėtrai būtinus pokyčius, pradės ieškoti privataus partnerio, kuris dalyvautų šios bendrovės kapitale.
Paskyrusi nepriklausomą asmenį paieškos procesui stebėti Valstybės dalyvavimo agentūra (pranc. *Agence des Participations de l'Etat* (APE)) įgaliojo banką patarėją (HSBC banką) susisiekti su galimais perėmėjais.
Šiomis aplinkybėmis, siekiant apibrėžti finansines pasiūlymo, skirto padėti įgyvendinti bendrovės pramoninį planą, apsaugoti darbuotojus ir užtikrinti tinkamą viešosios paslaugos teikimą, sąlygas buvo susisiekta su septyniasdešimt dviem pramoniniais ir finansiniais investuotojais. […] iš jų pareiškė susidomėjimą, buvo pasirašyta […] konfidencialumo susitarimų ir išsiųsta […] informacinių memorandumų. 2005 m. balandžio 5 d. vykstant pirmajam atrankos turui paraiškas pateikė […] įmonės; 2005 m. birželio 17 d. vykstant antrajam turui buvo gautos trys paraiškos ([…], […] ir […]), be to, viena įmonė pareiškė susidomėjimą mažumos akcijų valdymu. 2005 m. liepos 28 d. vykstant trečiajam turui buvo gautos trys paraiškos.
2005 m. rugsėjo 14 d. įmonių buvo paprašyta iki 2005 m. rugsėjo 15 d. pateikti galutinį pasiūlymą. Iki šios dienos bendrovei […] atsiėmus pasiūlymą valstybės institucijos gavo du galutinius pasiūlymus, susijusius su kapitalo injekcija ir viso Prancūzijos grupių *Butler Capital Partners* (toliau – BCP) ir […] turto perėmimu.
2005 m. rugsėjo 27 d. Prancūzija paskelbė pranešimą spaudai, pažymėdama, kad nuodugniai išnagrinėjus du pasiūlymus buvo pasirinktas grupės BCP pasiūlymas; jis buvo priimtinesnis ne tik finansiniu požiūriu, bet ir tinkamesnis patenkinti bendrovės ir jos darbuotojų interesus bei užtikrinti viešosios paslaugos teikimą. Pradinėje paraiškoje grupė BCP siūlė neigiamą […] mln. EUR kainą, t. y. žemiausią neigiamą kainą.
Pradinėje galimų perėmėjų paraiškoje buvo numatyta galimybė atlikus auditą patikslinti jų pradinį pasiūlymą. Prancūzijos valdžios institucijos pažymėjo, kad, atlikus 2005 m. gruodžio 6 d. dėl objektyvių veiksnių, turinčių įtakos reglamentavimo ir ekonominei aplinkai, kurioje veikia bendrovė SNCM, ir pasireiškusių po pasiūlymo pateikimo 2005 m. rugsėjo 15 d., atidėtą auditą, pradinė kaina buvo padidinta. Taigi buvo nustatyta neigiama […] mln. EUR kaina.
Prancūzijos valdžios institucijoms ir būsimiems perėmėjams susiderėjus šis skaičius, pridėjus dalį padengti įsipareigotų išlaidų, susijusių su savidraudos įstaigomis, kurioms priklauso į pensiją išėjęs bendrovės SNCM darbuotojai (t. y. 15,5 milijono EUR), pasiekė 142,5 milijono EUR.

([65]) Pačioje bendrovėje SNCM su kapitalo padidinimu ir privatizavimu susijusios operacijos oficialiai buvo pradėtos 2006 m. balandžio 12 d. ir baigtos gegužės 31 d. Pažymėtina, kad planas, pagal kurį bendrovės darbuotojai būtų galėję įsigyti jos akcijų, 2007 m. lapkričio 27 d. nebuvo įgyvendintas.

([66]) Ši sistema numatyta 2006 m. gegužės 16 d. susitarimo memorandumo II skirsnio 2 straipsnyje, kuriame nustatyta, kad ši sąskaita skirta „finansuoti dalį išlaidų, patirtų dėl galimo darbuotojų savanoriško išėjimo iš darbo arba darbo sutarties nutraukimo […], papildančių bet kokio pobūdžio sumas, kurias darbdavys privalo sumokėti pagal atitinkamus teisės aktus ar sutartis“. Administravimo įstaigos užduotis – „skirti lėšų, kai atitinkami darbuotojai, nedalyvaujantys perskirstant darbo vietas grupėje SNCM, faktiškai išeis iš bendrovės, o įvykdžius administratoriaus užduotį – grąžinti sumos, kuria naudojamasis apribotas, likutį“. […].

([67]) *Altmark* byloje priimtame sprendime nustatyti šie keturi kriterijai:
i) pagalbą gaunančiai įmonei turi būti pavesta teikti viešąją paslaugą, o su ja susiję įsipareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti;
ii) kompensacijos už teikiamą paslaugą parametrai turi būti objektyvūs, skaidrūs ir nustatyti iš anksto siekiant išvengti, kad ši kompensacija suteiktų ekonominį pranašumą, dėl kurio pagalbą gaunanti įmonė galėtų atsidurti palankesnėje padėtyje, palyginti su konkurentais;
iii) kompensacija negali viršyti visų ar dalies būtinų sąnaudų, susidariusių dėl įsipareigojimų, susijusių su viešąja paslauga, vykdymu, atsižvelgiant į gautas pajamas ir pagrįstą pelną;
iv) jei įmonė, kuri turi teikti viešąją paslaugą, konkrečiu atveju nėra atrenkama pagal viešojo konkurso procedūrą, kuri leistų atrinkti konkurso dalyvį, galintį visuomenei teikti pigiausias paslaugas, taikytinos kompensacijos dydis turi būti nustatomas remiantis išlaidų, kurių, vykdydama šiuos įsipareigojimus, patirtų vidutinė, gerai tvarkoma ir atitinkamomis transporto priemonėmis apsirūpinusi įmonė, analize, atsižvelgiant į gautas pajamas ir pagrįstą pelną.

([68]) Šiuo klausimu Prancūzijos valdžios institucijos taip pat primena, kad kompensacijos buvo apskaičiuotos atsižvelgiant į konkrečius įsipareigojimus (reisų skaičių, siūlomų vietų skaičių, pakeitimo būdą, didžiausius tarifus ir t. t.), taigi pagal parametrus, nustatytus penkeriems metams sudarytose įsipareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartyse, kurias 1991 ir 1996 m. pasirašė bendrovė SNCM ir kompetentinga valdžios institucija, ir kad minėtose sutartyse buvo numatytas ir kompensacijos patikslinimas atsižvelgiant į gautas pajamas.

([69]) Pirmiausia Prancūzijos valdžios institucijos 2002 m. spalio 8 d. rašte (TREN/A/10050) pateikė duomenis, pasak jų, įrodančius, kad bendrovės SNCM eksploatavimo 1991–2001 m. išlaidų struktūra lygintina su panašių keleivinių laivybos įmonių, pavyzdžiui, *Brittany Ferries*, *Seafrance* ir CMN eksploatavimo išlaidomis. Dėl pastarosios Prancūzijos valdžios institucijos apie bendrovės SNCM našumą sprendė lygindamos šių abiejų įmonių su mišraus tipo krovininiais laivais susijusią veiklą. Abi bendrovės iš tikrųjų veikė panašiomis aplinkybėmis, naudodamos beveik tokius pačius laivus (CMN – 3 mišraus tipo krovininius laivus, o SNCM – 4), plaukiojančius tokiais pat reisais. Iš 1991–2001 m. duomenų matyti, kad našumo rodikliai (su darbo užmokesčiu susijusių išlaidų ir apyvartos santykis bei reisų ir laivų santykis), susiję su mišraus tipo krovininiais laivais, 1993 m. skiriasi, o aptariamuoju laikotarpiu labai supanašėja. Taigi, pasak Prancūzijos valdžios institucijų, šie duomenys rodo, kad pastaruoju laikotarpiu bendrovės SNCM rodikliai priartėja prie vidutinės šios sektoriaus įmonės rodiklių.

([70]) OL L 50, 2002 2 21, p. 66. Prancūzijos valdžios institucijos primena, kad Komisijos paskirtam ekspertui pateikus Prancūzijos valdžios institucijų pateiktų apskaitos ir valdymo duomenų ataskaitą Komisija 2001 m. spalio 30 d. sprendimo 98 konstatuojamojoje dalyje nustatė, „kad dotacijos viešajai paslaugai teikti nebuvo panaudotos bendrovės SNCM konkurencinės veiklos išlaidoms kompensuoti. Su minėta paslauga susijusių sąskaitų atskyrimas bei regioninių ir nacionalinių kontrolės institucijų atlikti auditai taip pat leidžia tvirtinti, kad metinėse ataskaitose, kuriose atskleidžiamas dotacijos teritoriniam tęstinumui užtikrinti panaudojimas, atsispindi tikra viešosios paslaugos teikimo išlaidų padėtis“.

([71]) 2002 m. Prancūzijos valdžios institucijos tvirtino, kad bendrovei SNCM strateginiu požiūriu svarbu turėti bendrovės *Sud-Cargos* akcijų. Krovinių srauto pokyčiai (konteinerių srauto padidėjimas ir srauto ro-ro keltais sumažėjimas), *Delmas*, kito bendrovės *Sud-Cargos* akcininko, perėjimas į bendrovės CMA CGM rankas ir bendrovei *Sud-Cargos* iškilę ekonominiai sunkumai – tai veiksniai, atskleidžiantys, kodėl nebebuvo manoma, kad strateginiu požiūriu svarbu turėti šias akcijas ir kodėl 2005 m. bendrovė SNCM galėjo jas parduoti.

([72]) 2003 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje Vokietijos Federacinė Respublika prieš Komisiją (334/99, Rink. p. I -1139).

([73]) 2005 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė *ABX Logistics* (Nr. C 53/2003 (ex NN 62/03), OL L 383, 2006 12 28, p. 21.

([74]) 1999 m. liepos 8 d. Komisijos sprendimas dėl Vokietijos bendrovei *Gröditzer Stahlwerke GmbH* ir jos pavaldžiajai bendrovei *Walzwrk Burg GmbH* teikiamos valstybės pagalbos, OL L 292, 1999 11 13.

([75]) Šią ataskaitą, kuri 2006 m. kovą buvo atsiųsta Komisijai, parengė bendrovė CGMF, padedama *Ernst & Young*, oficialaus bendrovės SNCM auditoriaus (toliau – CGMF ataskaita).

([76]) Ši ataskaita, kurią 2006 m. kovo 29 d. parengė *Oddo Corporate Finance* ir *Paul Hastings* biuras (toliau – *Oddo* ataskaita), buvo atsiųsta Komisijai 2006 m. balandžio 7 d. Šioje ataskaitoje Valstybės dalyvavimo agentūros (pranc. *Agence des Participations de l'Etat* (APE)) prašymu kritiškai įvertinamos bendrovės CGMF ataskaitos ir siūlomas Bendrijos lygiu priimtinomis laikomų likvidavimo išlaidų apskaičiavimo būdas.

([77]) Įskaitant materialųjį turtą ([…] mln. EUR), ilgalaikes investicijas ([…] mln. EUR), klientų skolinius įsipareigojimus ([…] mln. EUR), kitus skolinius įsipareigojimus ([…] mln. EUR) ir neigiamą pajamų ir išlaidų balansą: – […] mln. EUR. Prancūzija patikslino, kad realiau vertinant padėtį (atsižvelgiant į paskesnius finansinius duomenis) ši vertė siektų […] mln. EUR.

([78]) 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje Ispanija prieš Komisiją (278/92, 279/92 ir 280/92, Rink. p. I-4103).

([79]) 2001 m. vasario 6 d. Kasacinio teismo sprendimas Nr. 98–15129. Ši byla susijusi su viešąja įstaiga BRGM (pranc. *Bureau de Recherches Géologiques et Minières* – Geologinių ir kasybos tyrimų tarnyba), kuri buvo įpareigota padengti visus savo pavaldžiosios bendrovės, *Mines de Salsignes*, įsiskolinimus, nes faktinis įstaigos BRGM vadovas žinojo apie pablogėjusias veiklos sąlygas ir buvo ne kartą įspėtas, tačiau pasielgė netinkamai leisdamas ir toliau vykdyti veiklą.

([80]) *Aspocomp Group Oyj* byla; 2005 m. kovo 22 d. Rueno apeliacinio teismo sprendimas.

([81]) Palyginimui – vienos 30-ies, 10-ies, 5-erių ir 2-jų metų OAT (pranc. *Obligation Assimilable du Trésor* – Apkeičiamoji iždo obligacija (Prancūzijos valstybės išleista obligacija) pelningumas 2006 m. spalio 31 d. yra atitinkamai 3,95, 3,82, 3,75 ir 3,72 %

([82]) 2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendimas, *Société Française de Production*, C(2002)2593 galutinis (OL C 071, 2003 3 25, p. 3).

([83]) Iš tikrųjų pagal nepriklausomą rinkos tyrimą, kurį dėl šio klausimo atsiuntė Prancūzija, bendrovė CFF dabar užima beveik […] proc. keleivių plukdymo rinkos; bendrovės SNCM dalis rinkoje sumažėjo nuo 82 % 2000 m. iki […] 2005 m., bet ji labai padidėjo krovinių plukdymo rinkoje, kur, turėdama bendrovės CMN akcijų, ji išlieka pagrindiniu vežėju.

([84]) CFF primena, kad įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutartimi bendrovei užtikrinama viešoji dotacija, siekianti vidutiniškai 64,3 milijono EUR per metus, t. y. iš viso 321,5 milijono EUR per 5 metus. Pasak CFF, įpareigojimo teikti viešąją paslaugą sutarties 5 straipsniu bendrovei SNCM užtikrinamas 72,8 milijono EUR grynųjų pinigų srautas. Be to, *Corsica Ferries* pabrėžia, kad iš 40,6 milijono EUR nuostolio, kurį 2001 m. nurodė patyrusi SNCM, 15 milijonų EUR susiję su greitojo laivo *Liamone* nuvertėjimu.

([85]) Sprendime pradėti procedūrą nurodyta, kad restruktūrizavimo plane, be kita ko, „numatyta uždaryti maršrutą Bastja–Livornas kartu su jam skirta įranga".

([86]) Bendrovės CFF kritika susijusi su šiais aspektais: faktiškai nesumažėja darbuotojų, restruktūrizavimui nenaudojamos bendrovės SNCM turimos kitų bendrovių akcijos ir neatsižvelgiama į laivų vertės padidėjimą.

([87]) CFF manymu, 76 milijonų EUR atitinka 500 milijonų Prancūzijos frankų (FRF), kuriuos bendrovė turėtų skirti iš teritoriniam tęstinumui užtikrinti skirtos dotacijos naujuoju 2002–2006 m. laikotarpiu.

([88]) Palyginti su rodikliais, kuriuos ji pati nustatė pagal dešimties laivybos bendrovių balansus. Šie rodikliai svyruoja nuo 23,69 % (*Moby Lines*) iki 55,09 % (*Grimaldi*); CMN rodiklis – 49,7 %.

([89]) CFF nurodo, kad bendrovė SNCM turi 50 % laivybos bendrovės *Sud-Cargos* akcijų, 13 % įmonės *Amadeus*, kuri specializuojasi oro transporto vietų rezervavimo sistemoje, akcijų, taip pat bendrovės CMN akcijų ir CGTH nekilnojamojo turto.

([90]) Tai viena pagrindinių bendrovės CMN akcininkė.

([91]) Primintina, kad OTC – tai, kartu su teritorine Korsikos valdžios institucija, įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą perleidžiančioji institucija.

([92]) Dėl įpareigojimo teikti viešąją paslaugą, susijusią su maršrutu Marselis – Korsika, dauguma bendrovės CFF pastabų susijusios su įgaliojimo teikti naują viešąją paslaugą laikotarpiu 2007–2012/2013 m. suteikimo procedūra ir su nacionaliniams teismams bendrovės CFF pateiktais ieškiniais, kurie vėliau buvo atmesti.

([93]) Šiuo klausimu CFF primena, kad antrąjį 2005 m. pusmetį Marselio komercinių bylų teisme buvo pradėta įspėjimo procedūra ir kad nuo 2005 m. rudens buvo galima numatyti bankrotą ir nuostolius, 2005 m. vertinamus 30 milijonų EUR.

([94]) Iš tikrųjų, pasak CFF, Kasacinis teismas *Mines et produits chimiques de Salsignes* byloje kalba ne apie tiesioginę valstybės akcininkės atsakomybę įmonės, kurios akcininkė ji yra, likvidavimo atveju, o veikiau apie galimybę pateikti ieškinį prieš pramoninio ir komercinio pobūdžio viešąją įstaigą dėl socialinių skolų padengimo ir apie galimybės nebuvimą šios įstaigos vadovams išvengti savo įsipareigojimų vykdymo kreipiantis pagalbos į valstybės institucijas.
Dėl Rueno apeliacinio teismo priimto sprendimo *Aspocomp* byloje taikymo šiuo atveju CFF teigia, kad minėtoje byloje nagrinėjamas atvejis, kai pagrindinė bendrovė buvo įpareigota jai pavaldžiosios bendrovės darbuotojams išmokėti socialines kompensacijas už pirmosios patvirtinto „susitarimo nesilaikymą“, labai skiriasi nuo bendrovės SNCM bylos aplinkybių. Todėl nekyla realios grėsmės, kad CGMF ar valstybė bendrovės priverstinio likvidavimo atveju būtų įpareigota sumokėti išeitines kompensacijas. Be to, CFF abejoja dėl nurodytų kitų socialinių išlaidų dydžio, nes jas nustatyti pakviesti ekspertai pateikia skirtingas sumas.

([95]) CFF mano, kad į realią laivų vertę, kurią nurodė SNCM skelbdama konkursą dėl įpareigojimo teikti viešąją paslaugą, reikėjo atsižvelgti *Oddo* ir CGMF ataskaitose pateikiant SNCM turto vertinimą.

([96]) Pasak CFF, Prancūzija pabrėžia esminį nenutrūkstamo paslaugų teikimo Nicai pobūdį, laivyno išlaikymą esamu lygiu ir, jos manymu, strateginį bendrovės SNCM dalyvavimo grupės CMN kapitale pobūdį.

([97]) 2007 m. sausio 1 d. buvo įsigytas laivas *Superfast X*.

([98]) CFF siūlo iki 2005 m. lygio apriboti pasiūlą kiekvienoje iš konkurencingų rinkų (Nicoje, Tunise ir Alžyre), susilaikyti nuo bet kokio naujo maršruto atidarymo ir siekiant sumažinti išlaidas, paslaugų teikimą maršrutu Marselis – Korsika pertvarkyti taip, kad būtų naudojamasi mišraus tipo laivais.

([99]) CFF teigimu, SNCM, pažeisdama 2003 m. Komisijos sprendimo 2 straipsnį įsigijo naujų laivų. Be to, pažeisdama šio sprendimo 3 straipsnį, SNCM nepardavė savo turėtų bendrovės CCM akcijų. Galiausiai SNCM pažeidė minėto sprendimo 4 straipsnį, nes nuo 2003 m. vykdė agresyvią tarifų politiką, nustatydama žemesnes kainas už tas, kurias taikė CFF (SNCM bilietai už tokias pat ar panašias paslaugas kainavo iki 30 % pigiau).

([100]) Viena vertus, dėl to, kad trūksta su abiem bendrovėmis susijusių duomenų apie apskaitos ir analitinio įskaitymo metodus, kita vertus, dėl to, kad CMN šiame tyrime nedalyvavo.

([101]) Pasak STIM, SNCM sąmoningai sumenkino savo finansinius rezultatus. Remiantis Korsikos transporto tarnybos užsakymu nepriklausomo eksperto atlikto audito duomenimis, visas su Korsikos tinklu susijęs SNCM deficitas 1996–2001 m., neįskaitant išskirtinio 2001 m. pelno, siekia 125 milijonus Prancūzijos frankų (apie 19 milijonų EUR).

([102]) 2003 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Italija ir SIM 2 Multimedia prieš Komisiją* (328/99 ir 399/00, Rink. p. I – 4035).

([103]) Iš šioje ataskaitoje minimų faktų matyti, kad […].

([104]) Remiantis viena Audito Rūmų ataskaita aptariamojoje ataskaitoje, pavyzdžiui, teigiama, kad […].

([105]) Iš šioje ataskaitoje minimų faktų matyti, kad […].

([106]) Valstybė, pavyzdžiui, […].

([107]) Ataskaitoje taip pat nurodomos šios valdymo klaidos: […].

([108]) Sumažinta navigacijos priemonių ir pagal pramoninį planą vykdoma turto pardavimo programa. Pertvarkyti maršrutai, pasiekti pirmieji rezultatai vykdant su tarpiniais pirkimais susijusių išlaidų mažinimo veiksmų planą. Galiausiai palaipsniui įgyvendinama su darbuotojais susijusi pramoninio plano dalis.

([109]) 0,497 rodiklis, kurį *Corsica Ferries* 2001 m. priskiria bendrovei CMN, yra netikslus, nes apskaičiuotas neatsižvelgiant į terminuotuosius indėlius ir grynuosius pinigus sąskaitoje ir kasoje. Į tai atsižvelgiant perskaičiuotas šis CNM rodiklis yra 0,557. Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, šis lygis bendrovei CMN bet kuriuo atveju lieka nepakankamas; tai rodo ir 2002 m. pablogėję jos likvidumo rodikliai. Iš tikrųjų siekdama padengti savo įsiskolinimus CMN iš *Stef-TFE* turėjo pasiskolinti 8 milijonus EUR.

([110]) 2003 m. sausio 9 d. rašte *Provence-Alpes-Côte d'Azur* regiono taryba minėjo rinkos tyrimą (kuris buvo atsiųstas Komisijai pranešant apie pagalbą ir kurio kopiją aiškiai turėjo ši taryba), pabrėždama šį teiginį: „Pasiūla [maršrutuose tarp Korsikos ir žemyninės Prancūzijos] yra per didelė, palyginti su paklausa. Laivų apkrova vidutiniškai siekia žiemą 20 %, o vasarą – 50 %."

([111]) Konkrečiai ji nesutinka su STIM teiginiu, kad įmonės vertė siekia apie 350 milijonų EUR, nes STIM atsižvelgia tik į tuos balanso duomenis, kurie padidina įmonės vertę remiantis balansine kapitalo verte (neapmokestinami atidėjiniai, laivų likvidacinė vertė ir t. t.), nepaisydama įsipareigojimų dalyje pateiktų duomenų, pagal kuriuos ši vertė sumažėja. Šis grynai buhalterinis apskaičiavimo metodas neatitinka laivybos įmonės, kokia yra SNCM, ekonominės realybės, nes ši įmonė disponuoja į balansą įtrauktu vertingu turtu, tačiau yra riboto pelningumo ir turi didelių nebalansinių įsipareigojimų.

([112]) Žr., pavyzdžiui, 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Ministero dell'Economia e delle Finanze* prieš *Cassa di Risparmio di Firenze* (222/04, Rink. p. I-289, 129 punktas).

([113]) OL L 364, 1992 12 12, p. 7.

([114]) OL L 378, 1986 12 31, p. 1.

([115]) Komisija neprivalo pateikti savo pozicijos dėl visų argumentų, kuriuos jai pateikia suinteresuotieji asmenys; pakanka, kad ji išdėsto faktus ir teisinius argumentus, turinčius lemiamą reikšmę priimant sprendimą (1995 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *Siemens* prieš Komisiją (459/93, Rink. p. II-1675, 31 punktas) ir 2000 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje EPAC prieš Komisiją (204/97 ir 270/97, Rink. p. II-2267, 35 punktas).

([116]) 2008 m. vasario 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje BUPA ir kt. prieš Komisiją (289/03).

([117]) Šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 30 d. Komisijos sprendimą dėl bendrovei SNCM Prancūzijos suteiktos valstybės pagalbos (OL L 50, 2002 2 21, p. 66).

([118]) Atsižvelgiant į pardavus laivus gautą pelną.

([119]) Dėl šių dvejų metų – dvejų paskutiniųjų 1996 m. sutarties taikymo metų – tuo metu eksperto parengtoje ataskaitoje neturint duomenų nebuvo galima apskaičiuoti pagal analitinę apskaitą gaunamo pelno (nuostolio), susijusio su Korsikos susisiekimo paslaugomis.

([120]) Remdamasi savo sprendimų praktika, Komisija neatsižvelgia į valstybės narės taikomą kompensavimo būdą, jei gali patikrinti, ar nėra kryžminių subsidijų konkurencinės veiklos naudai. Žr. pirmiausia 2002 m. kovo 12 d. Komisijos sprendimą dėl bendrovei *Poste Italiane SpA* Italijos suteiktos valstybės pagalbos (OL L 282, 2002 10 19, p. 29) ir 2003 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimą dėl bendrovės *La Poste Belge/De Post* kapitalo padidinimo 297,5 milijono EUR (OL C 241, 2003 10 8, p. 13).

([121]) Be to, primintina, kad 1997 m. Komisija nustatė Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos jūrų transportui patikslindama sąlygas, į kurias atsižvelgiant valstybės pagalba, skiriama įmonėms, teikiančioms viešąją paslaugą, laikoma suderinama su bendrąja rinka (OL C 205, 1997 7 5, p. 5).

([122]) Žr. Komisijos sprendimą 2002/149/EB (OL L 50, 2002 2 21, p. 66).

([123]) Jame nustatytos valstybės finansinio įnašo mokėjimo sąlygos, pakartotos SNCM ir OTC pasirašytos sutarties 1996–2001 m. laikotarpiui IV punkte.

([124]) Pirmiausia, kaip nurodyta šio sprendimo 71 išnašoje, Komisija patikrino, ar atskirtos sąskaitos, susijusios su minėtų paslaugų teikimu tiriamuoju laikotarpiu.

([125]) Ši suma susidaro iš sumos, apie kurią pranešta iš pradžių (76 milijonų EUR), atėmus sumą, pervestą už viešosios paslaugos teikimą (53,48 milijono EUR).

([126]) 2003 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Vokietija prieš Komisiją* (334/99, Rink. p. I-1139, 142 punktas).

([127]) Komisijos komunikatas valstybėms narėms: EB sutarties 92 ir 93 straipsnių bei Komisijos direktyvos 80/723/EEB 5 straipsnio taikymas gamybos sektoriaus valstybinėms įmonėms (OL C 307, 1993 11 13, p. 3, 11 punktas). Šis komunikatas susijęs su gamybos sektoriumi, bet *mutatis mutandis* taikomas ir visiems kitiems ekonomikos sektoriams.

([128]) Žr. pirmiausia 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* prieš *Komisiją* (233/99, Rink. p. II-435).

([129]) 1999 m. sausio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH* ir *Lech-Stahlwerke GmbH* prieš *Europos Bendrijų Komisiją* (2/96 ir 129/95, Rink. p. II-17, 116 punktas).

([130]) 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Ispanija* prieš *Komisiją* (278/92, 279/92 ir 280/92, Rink. p. I-4103).

([131]) 2003 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Vokietija* prieš *Komisiją* (334/99, Rink. 2003, p. I-1139).

([132]) 1997 m. liepos 30 d. Komisijos sprendimas 98/204/EB dėl sąlyginio grupei GAN Prancūzijos suteiktos pagalbos patvirtinimo (OL L 78, 1998 3 16, p. 1).

([133]) Šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 7 d. Sprendimą 2006/947/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė *ABX Logistics* (OL L 383, 2006 12 28, p. 21).

([134]) Šiuo klausimu žr. 1991 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Italija* prieš *Komisiją* (Rink. 1991, p. I-1433).

([135]) Žr., pavyzdžiui, 1991 m. lapkričio 27 d. Komisijos sprendimą 92/266/EEB dėl Prancūzijos pramoninių grupių, išskyrus priklausančias geležies, plieno ir anglių kasybos sektoriams, reorganizavimo pagal EEB sutarties 92–94 straipsnius (OL L 138, 1992 5 21, p. 24). Taip pat žr. socialinius planus, į kuriuos daroma nuoroda toliau.

([136]) Vis dėlto pažymėtina, kad pusėje susijusių darbo vietų dirbo laikinieji arba vietoje dirbantys subrangovų darbuotojai. Todėl galima manyti, kad su 5 000 nuolatinių *Airbus* darbuotojų susijusios išlaidos, tenkančios vienam darbuotojui, buvo daug didesnės.

([137]) Pasibaigus konkursui Komisija įgaliojo nepriklausomą ekspertą, *Moore Stephens, Chartered Accountants*, kurio galutinė ataskaita buvo pateikta 2008 m. sausio 25 d.

([138]) Kalbama apie šiuos 7 laivus: *Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro* ir *Monte Cino*.

([139]) Šis vertės sumažinimas, palyginti su rinkos kaina […] mln. EUR (t. y. vidutiniškai […]–[…] proc. bendrosios rinkos vertės), yra, be kita ko, pateisinamas atsižvelgiant į SNCM laivų, pritaikytų įmonės užtikrinamam paslaugų teikimui, specifiką, jų būklę ir viso laivyno pateikimo į rinką aplinkybes (pirmiausia – į prastą pardavėjo padėtį). BRS vertinimas pirmiausia pagrįstas prielaida, kad tinkamai prižiūrėti ir gerai veikiantys laivai parduodami griežtai laikantis nustatytos tvarkos įprastomis komercinėmis sąlygomis.

([140]) Siekiantį […] mln. EUR.

([141]) Teisinė rizika pagrįsta tikimybe, kad likvidatorius gali būti priverstas labai greitai pradėti laivų pardavimo procedūrą ir kad dėl riboto įsisavinimo pajėgumo rinka gali būti prisotinta.

([142]) Tai įpareigojimas pagal Darbo kodekso L.321–13 straipsnį, kuriame nustatyta, kad darbdavys turi mokėti kompensaciją, kai atleidžia darbuotoją, kuriam ne mažiau kaip 50 metų.

([143]) Darbo rinkos atgaivinimo sąnaudos ([…] mln. EUR), sutarčių dėl persikvalifikavimo sąnaudos ([…] mln. EUR), pagalbos ieškant darbo ir persikvalifikuojant, vadinamosios judumo pagalbos, sąnaudos ([…] mln. EUR).

([144]) Darbuotojų, pagal sutartį su SNCM dirbusių pastarosios filialuose, ir likviduotų pavaldžiųjų bendrovių darbuotojų atleidimo išlaidos ([…] mln. EUR), taip pat ginčų, susijusių su darbo sutarčių nutraukimu ir prašymais pakeisti darbo sutartį, sąnaudos ([…] mln. EUR).

([145]) 2005 m. rugsėjo 30 d. SNCM pagal išperkamosios nuomos sutartį eksploatavo tris laivus: greitąjį laivą *Liamone* (priklausantį ekonominių interesų grupei *Véronique Bail*), *Danielle Casanova* (priklausantį ekonominių interesų grupei *Joliette Bail*) ir *Pascal Paoli* (priklausantį ekonominių interesų grupei *Castellane Bail*).

([146]) Šis vertinimas pagrįstas tokiomis prielaidomis:
— bendrovė SNCM 2005 m. rugsėjo 30 d. yra nutraukusi išperkamosios nuomos sutartis; tai reiškia, kad laivai yra grąžinti atitinkamiems savininkams (ekonominių interesų grupėms) ir kad nuomos nemokama,
— pirkimo pasirinkimo sandoriai negali būti sudaromi,
— ekonominių interesų grupėms paskolas suteikę bankai 2005 m. rugsėjo 30 d. yra perleidę laivus; iš laivų pardavimo gautos pajamos skirtos pirmiausia skoloms bankams ir mokesčių skoloms padengti.

([147]) Atsižvelgiant į tai, kad SNCM dažnai pratęsdavo terminuotąsias sutartis.

([148]) Savo 2005 m. gruodžio 7 d. sprendime 2006/947/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė *ABX Logistics* (OL L 383, 2006 12 28, p. 21), Komisija pažymėjo: „Komisija neneigia, kad tam tikrais išimtiniais atvejais kai kurių valstybių nacionalinėje teisėje numatoma galimybė apkaltinti likviduojamos bendrovės akcininkus, ypač jei akcininkus galima laikyti […] ir (arba) padariusiais valdymo klaidų. Tačiau, nors Prancūzijos teisė numato tokią galimybę, o Belgijos valdžios institucijos pateikė tam tikrų duomenų, nurodančių tokią riziką, šiuo atveju jie nepanaikino visų abejonių, iškeltų šioje byloje 2005 m. balandžio mėn. procedūros išplėtimo pranešime. Komisija daro išvadą, kad aptariamuoju atveju negalima į šio scenarijaus kainą įtraukti 58 mln. eurų, Belgijos valdžios institucijų nuomone, susijusių su […] rizika“.

([149]) Komisijos komunikatas dėl pagalbos, kurią Prancūzija nusprendė suteikti *Société Marseillaise de crédit* (OL C 49, 1997 2 19, p. 2).

([150]) t. y. į būsimos sankcijos rizikos grynąją aktualizuotą vertę, darydamas prielaidą, kad asmenys, kaltinami atsakomybe už įsiskolinimus, išsigintų tokio kaltinimo.

([151]) 1985 m. sausio 15 d. įstatymas Nr. 85–98 dėl įmonių sanavimo arba priverstinio likvidavimo, kodifikuotas Prekybos kodekso L620–1 ir tolesniuose straipsniuose; 2005 m. liepos 26 d. įstatymas Nr. 2005–845 dėl įmonių restruktūrizavimo, sanavimo ir likvidavimo, kodifikuotas Prekybos kodekso 620–1–670–8 straipsniuose.

([152]) Restruktūrizavimo plano vykdymo nutraukimo scenarijus šiuo atveju netaikytinas, nes minėtas 2005 m. įstatymas įsigaliojo vėliau, tuo tarpu kai, remiantis Komisijos turimais duomenimis, niekas neleidžia daryti išvados, kad galimas teisminis SNCM mokumo atkūrimas nebūtų pavykęs.

([153]) Pagal atitinkamus įstatymus viešosios įmonės, veikiančios pagal privatinę teisę, patenka į minėtų įstatymų, reglamentuojančių priverstinį likvidavimą, taikymo sritį. Be to, teisės aktai leidžia viešosios teisės reglamentuojamus juridinius asmenis, kaip vadovus, patraukti atsakomybėn pagal ieškinį dėl įsiskolinimų padengimo.

([154]) Pagal Prancūzijos teismų praktiką faktinis įmonės vadovas turi būti atlikęs *pasikartojančių pozityvių valdymo arba vadovavimo veiksmų*.

([155]) Prancūzijos atsakymai į kai kurias SNCM pateiktas pastabas (žr. šio sprendimo 172 konstatuojamąją dalį).

([156]) Pažymėtina, kad be įprastų darbo užmokesčio reikalavimų esama ir teisminių darbo užmokesčio reikalavimų, patenkintinų pagal darbo ginčų teismų priimtus sprendimus. Tokiu atveju darbuotojas kreipiasi į darbo ginčų teismą, kad šis priimtų sprendimą dėl jo prašymo pagrįstumo, ir jeigu jo prašymas patenkinamas, jis įtraukiamas į bendrovei pateikiamą kreditorinių reikalavimų sąrašą.

([157]) 1993 m. lapkričio 30 d. Kasacinio teismo sprendimas Nr. 91–20554, Civilinio teismo leidinys IV, 440, p. 319.

([158]) Šį įvertinimą atliko *Sorgem Evaluation*, patarimus finansiniais klausimais teikianti agentūra. Vertintojas, *Maurice Nussenbaum*, yra Paryžiaus apeliacinio teismo finansų ekspertas, įgaliotas Kasacinio teismo atstovas.

([159]) Prancūzijos valdžios institucijų atsakymai į kai kurias SNCM pateiktas pastabas (žr. šio sprendimo 174 konstatuojamąją dalį).

([160]) Prancūzijos valdžios institucijų atsakymai į kai kurias SNCM pateiktas pastabas (žr. šio sprendimo 175 ir 176 konstatuojamąsias dalis).

([161]) Prancūzijos valdžios institucijų atsakymai į kai kurias SNCM pateiktas pastabas (žr. šio sprendimo 175 ir 176 konstatuojamąsias dalis).

([162]) Geologinių ir kasybos tyrimų tarnyba, pranc. *Bureau de Recherches Géologiques et Minières*.

([163]) Žr., pavyzdžiui, 2001 m. vasario 6 d. Kasacinio teismo sprendimą Nr. 98–15129.

([164]) Pirmiausia žr. Rueno apeliacinio teismo 2005 m. kovo 22 d. priimtus sprendimus: Sprendimą Nr. RG 04/02549 *Aspocomp Group Oyj* byloje ir Sprendimą Nr. RG 01/02667–04/02675.

([165]) Atsižvelgiant į tai, kad asmenys, kaltinami dėl šio plano sustabdymo, greičiausiai atkakliai gintųsi siekdami išvengti atsakomybės.

([166]) Su 2005 m. balandžio 19 d. Kasacinio teismo sprendimu byloje *Métaleurop* susijęs komentaras.

([167]) EB sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymas valstybės institucijų įnašams, EB biuletenis, 9–1984, 3.2. punkto iii papunktis.

([168]) 2000 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *Alitalia* prieš *Komisiją* (296/97, Rink. p. II-3871).

([169]) Žr., pavyzdžiui, 1996 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje *Air France* prieš *Komisiją* (358/94, Rink. p. II-2109, 70 punktas).

([170]) Žr. 1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Prancūzija* prieš *Komisiją* (301/87, Rink. p. I-307, 40 punktas).

([171]) Žr. komunikatą dėl galimos pagalbos planuojant viešojo kapitalo injekciją į *Klöckner Stahl* kapitalą (OL C 390, 1994 12 31, p. 1).

([172]) 1996 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje SFEI (39/94, Rink. p. I-3547, 60 punktas).

([173]) 1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Prancūzija* prieš *Komisiją* (301/87, Rink. p. I-307, 41 punktas).

([174]) 2000 m. rugsėjo 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *Confederación Española de Transporte de Mercancías* (CETM) prieš *Komisiją* (55/99, Rink. p. II-03207, 82 punktas).

([175]) 1974 m. liepos 2 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Italija* prieš *Komisiją* (173/73, Rink. p. 709, 33 punktas).

([176]) 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *HJ Banks* (390/98, Rink, p, I-6117, 33 punktas).

([177]) 2004 m. liepos 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *Salzgitter* prieš *Komisiją* (308/00, Rink. p. II-1933, 79 punktas). Taip pat žr. Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, 1998 12 10, p. 3, 16 punktas).

([178]) 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Portugalija* prieš *Komisiją* (88/03, Rink. p. I-7115, 56 punktas).

([179]) 2001 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Adria-Wien Pipeline GmbH* (143/99, Rink. p. I-8365, 41 punktas).

([180]) Žr., pavyzdžiui, 2007 m. spalio 10 d. Komisijos sprendimą dėl Graikijos bankų sektoriaus papildomų pensijų sistemos organizavimo reformos (OL C 308, 2007 12 19, p. 9) ir 2007 m. spalio 10 d. Komisijos sprendimą dėl valstybės pagalbos, kurią Prancūzija suteikė Paštui (*La Poste*) priskiriamų valstybės tarnautojų pensijų finansavimo būdo reformai vykdyti (OL L 63, 2008 3 7, p. 16).

([181]) Žr. 2002 m. liepos 17 d. Komisijos sprendimą dėl *Société française de production* (OL C 71, 2003 3 25, p. 3). „Valstybei finansuojant darbuotojų sumažinimo plano įgyvendinimą ir taip leidžiant įmonei atleisti dalį savo darbuotojų nepatyrus visų su tuo susijusių išlaidų, suteikiamas atrankinis pranašumas, kuris gali būti laikomas draudžiama valstybės pagalba. Tačiau papildomų socialinių priemonių, skirtų atleistiems darbuotojams, finansavimas iš viešųjų lėšų, jei šiomis priemonėmis nesumažinamos įprastos darbdavio išlaidos, priskiriamas valstybių narių socialinės politikos sričiai ir nėra pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį. […] SFP visiškai padengs šias išlaidas. Todėl papildomos socialinės priemonės, skirtos atleistiems SFP darbuotojams, įgyvendintinos šiems darbuotojams palikus bendrovę, visiškai neatleidžia pastarosios nuo jos įsipareigojimų ir nėra jai skirta valstybės pagalba“.

([182]) Ši suma gauta iš sumos, apie kurią pranešta, (76 milijonų EUR) atėmus sumą, kuri patvirtinta kaip kompensacija už viešąją paslaugą (53,48 milijono EUR).

([183]) OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

([184]) OL C 205, 1997 7 5, p. 5.

([185]) Žr. 2002 m. gairių 30 punktą.

([186]) Pirmiau minėtas sprendimas.

([187]) Atidėjiniai – tai pagal mokesčių taisykles į apskaitą įtraukti mokesčiai.

([188]) 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Prancūzija* prieš *Komisiją* (482/99, Rink., 2002, p. I-4397, 71 punktas).

([189]) Pirmasis alternatyvus metodas, pagrįstas nuosavu kapitalu, būtinu esamam laivynui finansuoti netinkamas, nes Prancūzijos valdžios institucijos, atlikdamos skaičiavimus, rėmėsi laivų įsigijimo verte, o ne jų rinkos verte 2002 m. Iš tikrųjų, jei naujoji bendrovė turėtų kurtis, turėdama tą patį laivyną, kokį šiandien turi SNCM, jai reikėtų disponuoti nuosavu kapitalu, proporcingu visų laivų pirkimo vertei, o ne jų statymo vertei. Be to, taikant tokį metodą neatsižvelgiama į kitą ilgalaikį turtą, pavyzdžiui, kompiuterinę bilietų rezervavimo sistemą ar pagrindinės buveinės pastatus.
Antrasis alternatyvus metodas, pagrįstas SNCM patirtomis išlaidomis, Komisijos nuomone, yra tinkamesnis. Tačiau Komisija mano, kad reikėtų patikslinti 41,7 milijono EUR sumą, susijusią su anksčiau patirtais nuostoliais, pirmiausia atsižvelgiant į 2002 m. pelną ir vien tik su paslaugų teikimu Korsikos maršrutais iki 1999 m. susijusias išlaidas.

([190]) Pažymėtina, kad nepriklausomas Komisijos ekspertas, remdamasis SNCM apskaitos duomenimis, faktines restruktūrizavimo plano įgyvendinimo išlaidas įvertino […] mln. EUR.

([191]) 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Prancūzija* prieš *Komisiją* (482/99, Rink., 2002, p. I-4397, 71 punktas).

([192]) Žr. šiame sprendime pateiktą 2 lentelę. Į šią sumą įtraukta priimant 2003 m. sprendimą pardavus turtą (laivus *Napoléon, Monte Rotondo* ir *Liberté*) gauta suma, taip pat nekilnojamąjį turtą (nekilnojamojo turto kompleksą *Schuman* ir *SCI Espace Schuman*) gauta suma.

([193]) Žr. gairių 48 punktą.

([194]) Žr. 1 priedą.

([195]) Pažymėtina, kad 2007 m. gruodžio 11 d. VT ir trečiasis asmuo pasirašė su *Jean Nicoli* susijusį susitarimą sudaryti sutartį dėl nuosavybės teisės perleidimo, atlikto 2008 m. balandį.

([196]) Komisijai apie tai pranešta 2004 m. birželio 23 d. raštu.

([197]) Į šią sumą įtrauktos *SCI Espace Schuman* pardavimo 2003 m. birželio 24 d. pajamos ([…] mln. EUR), tačiau neįtrauktos grynosios neigiamos laivo *Aliso* pardavimo 2004 m. rugsėjo 30 d. pajamos ([…] mln. EUR).

([198]) Laivą *Asco*, turėtas bendrovės *Sud Cargos* akcijas ir nekilnojamojo turto.

([199]) Komisija mano, kad vertinant, ar laikomasi 2003 m. sprendimo 4 straipsnio, reikia atsižvelgti į paskelbtas kainas, t. y. nurodytas bet kokioje reklamoje ar bet kuriame viešame skelbime, kurį gali platinti SNCM. Ši sąlyga netaikoma kainoms, susijusioms su SNCM kompiuterine bilietų rezervavimo sistema, nes šie tarifai (tiek SNCM, tiek jos konkurentų) labai priklauso nuo pelno valdymo. Esant skirtingiems sistemų parametrams neįmanoma sužinoti, ar SNCM konkurentai yra nustatę specialiųjų tarifų, taigi neįmanoma ir patikrinti, ar SNCM nediktuoja kainų.

([200]) Paaiškėjo, kad, remiantis Prancūzijos valdžios institucijų pateikta informacija, laikotarpiu nuo 2003 m. liepos 9 d. iki 2005 m. kovo 16 d. SNCM iš tikrųjų nei per įmonės ryšio priemones, nei per savo reklamines kampanijas, nei bet kuriuose kituose viešai paskelbtuose dokumentuose niekada nėra nurodžiusi mažesnių kainų už tas, kurias yra paskelbę jos konkurentai.

([201]) Ši suma – tai SNCM grynųjų pinigų poreikio (19,75 milijono EUR) ir grynųjų pajamų, gautų pardavus turtą pagal 2003 m. sprendimą (t. y. […] mln. EUR, gautų pardavus laivą *Aliso* ir turėtas bendrovių *Southern Trader*, *Someca* ir *Amadeus* akcijas), skirtumas. Su šia suma visa valstybės bendrovei SNCM atlikta kapitalo injekcija siekia 69,29 milijono EUR.

I PRIEDAS

2003 M. SPRENDIMO REZOLIUCINĖ DALIS

1 straipsnis

Restruktūrizavimo pagalba, kurią Prancūzija planuoja suteikti SNCM, yra suderinama su bendrąja rinka, jeigu laikomasi 2–5 straipsniuose numatytų sąlygų.

2 straipsnis

Nuo šio sprendimo paskelbimo dienos iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM negali įsigyti naujų laivų ir pasirašyti naujų ar atnaujintų laivų nuomos, užsakymo arba statybos sutarčių.

Nuo šio sprendimo paskelbimo dienos iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM gali naudotis tik vienuolika jau turimų laivų, t. y.: *Napoléon Bonaparte, Danielle Casanova, Île de Beauté, Corse, Liamone, Aliso, Méditerranée, Pascal Paoli, Paglia Orba, Monte Cinto* ir *Monte d'Oro*.

Jei dėl nuo jos valios nepriklausančių priežasčių SNCM iki 2006 m. gruodžio 31 d. reikėtų pakeisti vieną iš laivų, Komisija leistų tą padaryti remdamasi Prancūzijos pateiktu tinkamai pagrįstu pranešimu.

3 straipsnis

Grupė SNCM parduoda tiesioginius ar netiesioginius šių bendrovių turimų akcijų paketus:

— *Amadeus France,*

— *Compagnie Corse Méditerranée,*

— *Société Civile Immobilière Schuman,*

— *Société Méditerranéenne d'Investissements et de Participations,*

— *Someca.*

Nenorėdama parduoti turimų bendrovės *Société méditerranéenne d'investissements et de participations* akcijų SNCM gali parduoti vienintelį šios bendrovės turtą – *Southern Trader,* – ir uždaryti šia pavaldžiąją įmonę.

Parduodama gali būti Prancūzijos valdžios institucijų pasirinktu būdu: paskelbiant arba viešąjį pardavimo konkursą, arba kvietimą teikti paraiškas su išankstiniu pranešimu nustačius bent 2 mėnesių terminą pasiūlymams pateikti.

Prancūzija pateikia Komisijai visų pardavimo operacijų įrodymus. SNCM negali nuspręsti neparduoti, remdamasi tuo, kad pasiūlymai nėra pakankami. Jei pasiūlymų nepateikiama ir jei Prancūzija gali įrodyti, kad buvo imtasi visų būtinų paskelbimo priemonių, šio straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta sąlyga laikoma įvykdyta.

4 straipsnis

Nuo šio sprendimo paskelbimo dienos iki 2006 m. gruodžio 31 d. SNCM negali keisti visiems maršrutams į Korsiką paskelbtų įkainių politikos, siūlydama mažesnę kainą nei konkurentai, vežantys tais pačiais maršrutais ir teikiantys tokias pačias paslaugas tomis pačiomis dienomis.

Komisija pasilieka teisę pradėti tyrimo procedūrą dėl bet kokio nustatyto šiame sprendime nustatytų sąlygų neatitikimo, pirmiausia sąlygos, numatytos šio straipsnio pirmojoje pastraipoje.

Šio straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta sąlyga įvykdoma, jei kiekvieną dieną SNCM nurodytos kainos yra didesnės už kiekvieno jos konkurento mažiausias su nuolaidomis nurodytas kainas už tokias pat paslaugas, teikiamas tais pačiais maršrutais.

Šio straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta sąlyga nebetaikoma, jei minėtų konkurentų kainos tampa aukštesnės už SNCM kainas, nustatytas 1996-aisiais, atskaitos metais, patikslintas atsižvelgiant į infliaciją.

Prancūzija kiekvienais metais iki birželio 30 d. pateikia Komisijai visus būtinus dokumentus, įrodančius, kad šios sąlygos buvo laikomasi praėjusiais kalendoriniais metais teikiant paslaugas visais maršrutais į Korsiką ir iš jos.

5 straipsnis

Pagal Prancūzijos valdžios institucijų prisiimtus įsipareigojimus įgyvendinant restruktūrizavimo planą metinis laivų reisų pirmyn ir atgal skaičius įvairiais su Korsika susijusiais jūrų maršrutais iki 2006 m. gruodžio 31 d. yra ribojamas pagal šiame sprendime pateikiamoje 3 lentelėje nustatytas ribas ([1]), išskyrus ypatingus ir nuo SNCM nepriklausančius atvejus, dėl kurių tektų perkelti tam tikrus reisus į kitus uostus, tačiau nekeičiant įmonės prisiimto įsipareigojimo teikti viešąją paslaugą.

6 straipsnis

Prancūzija gali padidinti SNCM kapitalą nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos atlikdama pirmąjį 66 milijonų EUR pervedimą.

Iki restruktūrizavimo laikotarpio pabaigos, t. y. iki 2006 m. gruodžio 31 d., Komisija Prancūzijos valdžios institucijų prašymu gali nuspręsti leisti atlikti antrąjį pervedimą bendrovei SNCM, atitinkantį skirtumą tarp likusių 10 milijonų EUR ir pajamų, gautų iš pardavimo, kurį privaloma atlikti pagal 3 straipsnį laikantis pastarajame nurodytos tvarkos.

Toks sprendimas gali būti priimtas, tik jei įvykdomi 3 straipsnyje numatyti veiksmai, jei iš pardavimo gautos pajamos neviršija 10 milijonų EUR ir jei laikomasi 2, 4 ir 5 straipsnyje nustatytų sąlygų, Komisijai turi teisę prireikus pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl vienos iš jų nesilaikymo. Priešingu atveju antroji pagalbos dalis nepervedama.

7 straipsnis

Prancūzija per 6 mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos informuoja Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi jam įgyvendinti.

8 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

([1]) Žr. šio sprendimo II priedą.

II PRIEDAS

2003 M. SPRENDIME PATEIKTA 3 LENTELĖ

SNCM pasiūlos pokytis

	Reisų skaičius		Siūlomų vietų skaičius		Siūlomi linijiniai metrai	
	2001	> 2003	2001	> 2003	2001	> 2003
Marselis–Korsika	1 881	[…]	1 723 050	[…]	1 469 000	[…]
Tulonas–Korsika	187	[…]	303 650	[…]	0	[…]
Genujos įlanka	1 768	[…]	1 708 700	[…]	0	[…]
Tarpinė su Europa susijusi suma	3 836	3 067	3 735 400	2 357 500	1 469 000	[…]
Magrebas	302	372	444 000	635 000	0	0
Bendra suma	4 138	3 439	4 179 400	2 992 500	1 469 000	[…]